

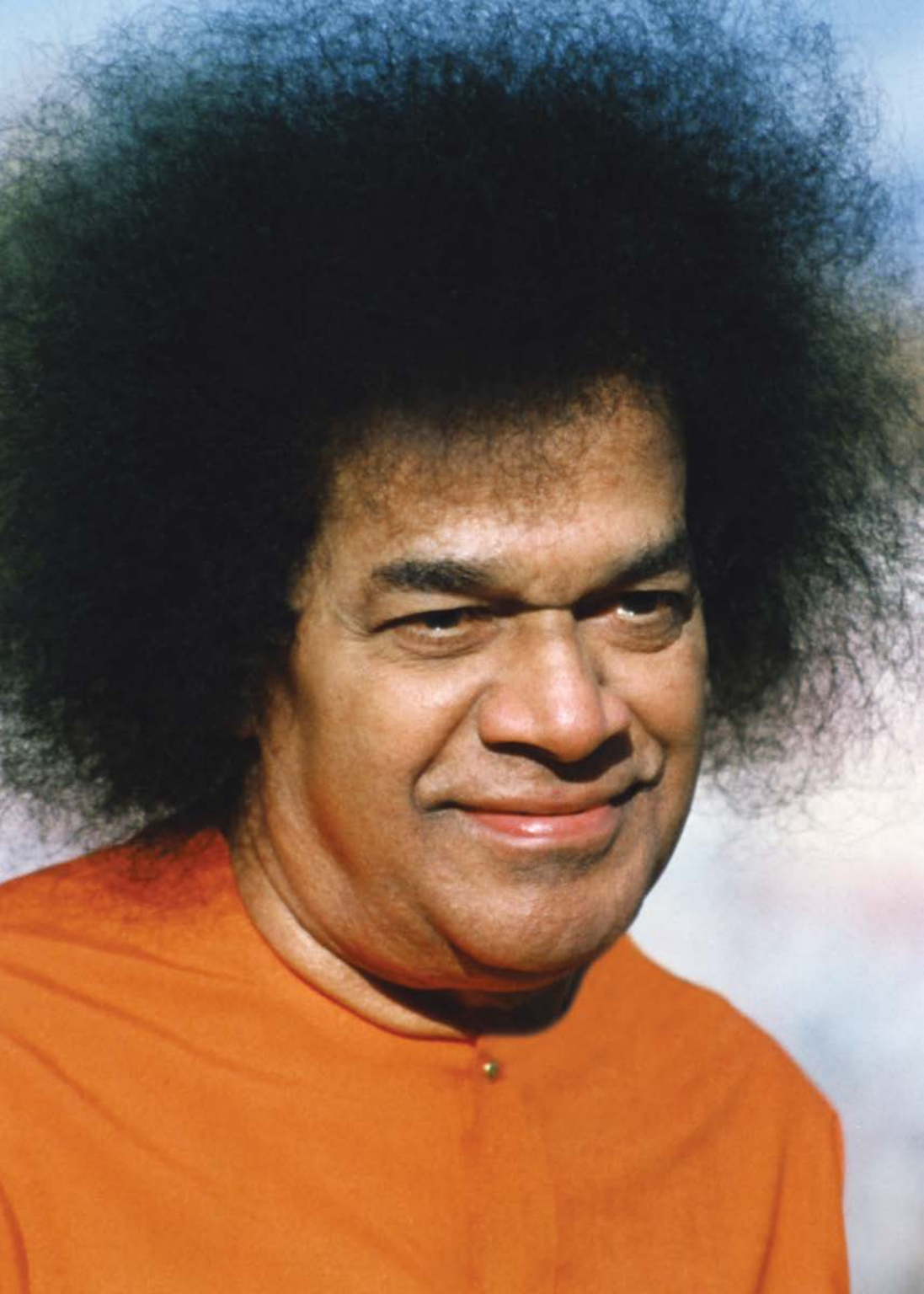

సనాతన సారథి

ఏప్రిల్ 2012

పుత్యక సంచిక

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్చితము

సంపుటము 55

సంచిక

ఏప్రిల్ 2012

ప్రచురణ తేదీ

మార్చి 23

శీర్షికలు

పుటలు

1. సంపాదకీయం		123
2. భగవంతునికి ప్రీతికరమైన పుష్పాలు	అవతార అనుగ్రహ భాషణం	127
3. “ఓం శ్రీసాయి వృత్తుంజయాయ నమః”	ఆర్.జె. రత్నాకర్	131
4. స్వామి వ్రాసిన సందేశాత్మక లేఖ		135
5. ‘సంభవామి యుగే యుగే’	డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి	136
6. సాయి ప్రభావం - సాయి అనుగ్రహం	ప్రొ॥ ముదిగొండ వీరభద్రయ్య	138
7. స్వర్ణ రథోత్సవం		141
8. స్వామి వాక్కు - బ్రహ్మ వాక్కు	భాట్లం శ్రీరామమూర్తి	143
9. లాలి పాట - సాయి మాట	డా॥ రాజ్లవల్లి వసంతలక్ష్మి	145
10. శరణాగతి	ఆదూరి శ్రీనివాసరావు	148
11. స్వామితో ప్రముఖుల దివ్యానుభూతులు (2వ భాగం)	ప్రొ॥ జి. నత్యవతి	149
12. జ్ఞాపకాల పందిరి (6వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	152
13. మనస్సు తెలిసిన మహేశ్వరుడు	ప్రొ॥ భానోజీరావు	155
14. సర్వమత సంగమం ప్రశాంతి మందిరం	పి.పి.ఎస్. శర్మ	156
15. వాగ్దానం	బి.వి. నత్యమూర్తి	158
16. గోవుతోబాటే కృష్ణుడు	కారుకొండ వీరన్న చౌదరి	160
17. హీరోలు కావాలి, జిరోలు కాదు	డా॥ బి.వి. పట్టాభిరామ్	161
18. విడదీయని ప్రేమబంధం	‘సాయిదాసు’	163
19. శత్రుఘ్నుడు (రామాయణంలో కీలక పాత్రలు - 1)	గరిమెళ్ళ కృష్ణమూర్తి	165
20. ఆనందమయులు	రసరాజు	168
21. విశ్వసాయి	భువనచంద్ర	170
22. బాలవికాస్ ఆవిర్భావము	డా॥ లక్ష్మరాజు శశిబాల	172

23. 'ఓం శ్రీసాయి జోడి ఆదివల్లి సోమస్వాయ నమః'

- ప్రత్యక్ష సాక్షి కథనం	ఎ. జనార్దన్ రెడ్డి	174
24. క్రికెట్లో ఆధ్యాత్మికం		177
25. చేసుకున్నవారికి చేసుకున్నంత	అనిల్ కుమార్ రేగళ్ళ	179
26. సాయికెవరు సాటి సాయి గాక!	పట్నం వేణుగోపాల శర్మ	180
27. నిన్ను మరువతరమా స్వామి...	సాయి శ్రీనివాస్ (మీలోని నేను)	181
28. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	182

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

వార్షిక చందా: భారతదేశంలో: ₹ 60.00 విదేశాలకు: ₹ 550, లేక \$ 13, లేక £ 9, లేక € 9

టెలిఫోన్: 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) STD: 08555 ISD CODE: 0091-8555

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

గమనిక: అడ్రసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రకృత చందాగడుపు ఎంతవరకు ఉన్నదో సూచించడం జరిగింది. మూడు పువ్వుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

అధికారికమైన వెబ్సైట్లు

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం : www.sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు : www.srisathyasai.org.in

రేడియో సాయి గ్లోబల్ హార్మోనీ : www.radiosai.org

శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ బాలవికాస్ విభాగం : www.sssbalavikas.org

శ్రీ సత్యసాయి ఈశ్వరమ్మ మహిళా సంక్షేమ ట్రస్టు : www.ewwt.org.in

సనాతన సారథి : www.sanathanasarathi.org

ప్రశాంతి రిపోర్టర్: www.prasanthireporter.org

సాయి రిఫ్లెక్షన్స్ : www.saireflections.org.

చందాదారులకు విజ్ఞప్తి

1. చందా ఒకటి లేక రెండు లేక మూడు సం॥లకు స్వీకరింపబడును;
2. మనియార్డరుద్వారాగాని, బ్యాంకు డ్రాఫ్టుద్వారాగాని, క్యాష్‌ద్వారాగాని చెల్లించవచ్చును.
3. పోస్టల్ కవర్లలో డబ్బు పెట్టి పంపవలదు.
4. చందా పంపవలసిన చిరునామా : కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా, పిన్ - 515134

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ప్రింటర్ అండ్ పబ్లిషర్ : కె.ఎస్. రాజన్

సంపాదకీయం

ఆ జగన్నాటక సూత్రధారి శ్రీ సత్యసాయి దివ్య నామ రూపాలతో పాత్రధారిగా తెరముందుకు వచ్చి, 85 అద్భుత వసంతాలు మనతో ఆడి, పాడి, అలౌకికానంద సాగరంలో ఓలలాడించారు. జీవితంయొక్క అర్థాన్ని తెలిపి మనలో స్ఫూర్తిని నింపారు. పరమార్థం దిశగా మనల్ని చేయిపట్టుకు నడిపించారు, వెన్ను తట్టి ప్రోత్సహించారు. అవతారపురుషుని సాన్నిధ్యం ఒక దివ్యవరం. వారితో పెనవేసుకున్న జీవనయానం ఒక సుందర సురుచిర స్వప్నం. మనిషిని మాధవునిగా మార్చి ఇలను స్వర్గం చేయగల పరమాద్భుతమైన ఈ 'కల' భగవానుని దివ్యలీల. కనుకనే, ఇది కలకాలం నిలిచిపోవాలని ఆశించాము. ఐతే, పాత్రధారిగా వచ్చినప్పుడు సూత్రధారి సహితం తాను విధించిన సృష్టి నియమాలకు లోబడే నడుచుకుంటాడని భగవాన్ పలుమార్లు చెప్పారు. అందుకు అనుగుణంగానే ఆ సూత్రధారి 2011 ఏప్రిల్ 24వ తేదీన తెరవెనుకకు మరలిపోవడంతో ఒక్కసారిగా ఉలిక్కిపడి మేలుకొన్నాము. భగవాన్ మనకు ప్రసాదించిన మధురానుభూతులు తల్చుకుంటూ, "అయ్యో, ఆ దివ్యతేజోమూర్తి అంతలోనే కనుమరుగైనాడా?" అని దుఃఖించాము. అయితే, యుగయుగాలలో మానవాళికి స్ఫూర్తినందిస్తూ తమను చేరుకొనే దారిచూపే వారి అడుగుజాడలు కంటికిదురుగా కనిపిస్తూనే ఉన్నాయి. 'ప్రేమ, సేవ'లనే ఆ దివ్య పాదముద్రలను మనము అనుసరించినప్పుడు మన అంతరంగంలోనే అధివసించి ఉన్న ఆ ఆనందసాయి మనల్ని వెన్నుతట్టి ప్రోత్సహిస్తూ చేయిపట్టి ముందుకు నడిపిస్తారన్నది మనందరికీ అనుభవంలో ఉన్న సత్యం.

సాయిశ్వరుని సంకల్పమేమిటో మానవమాత్రులకు ఏవిధంగా తెలియగలదు! "యతో వాచో నివర్తంతే అప్రాప్య మనసా సహ" - మాటలకూ, మనస్సునకూ అందని తత్త్వమిదియని వేదాలు సహితం దివ్యత్వాన్ని వర్ణించలేక చేతులెత్తేస్తుంటే మనం ఆ దివ్య సంకల్పానికి చేతులెత్తి నమస్కరించడం తప్ప చేయగలిగిందేమున్నది!

చెంత చేర్చెనటంచు సంతసించెదరన్న
వెంటనే ఎడబాపి చింత గూర్చు
ఏడిపించుట సాయికి వేడుక యందురా
కడుపుబ్బ నవ్వింపు నడుమ నడుమ
పొగడుచున్నాడని పొంగిపోయెదరేమొ
తప్పకప్పుడె ఎగతాళి సేయు
అభయమిచ్చెనుగాన హాయినుండెదరన్న
పడు బాధలకు అంతుపట్టకుండు
వెనుకకేగనీడు చననీడు ముందుకు
మనసు మరులు గొల్చి మథనపెట్టు
ఇట్టి చిన్నిసాయి చిన్మయమూర్తిని
ఎట్టులెరుగగలరు ఇలను మీరు?!

అన్నారు భగవాన్. కనుకనే, 'లవ్ మై అన్సర్స్ టు టీ' అన్నారు. ఊహతీతం సాయిశ్వర తత్త్వం అని తెలిసీ స్వామి 96 సం॥లుంటామని చెప్పారుకదా అని నిశ్చింతగా ఉన్నాము. కానీ, ఉండాలనుకుంటే ఎంతకాలమైనా ఉండ వచ్చు, వెళ్ళిపోవాలనుకుంటే ఎప్పుడైనా వెళ్ళిపోవచ్చు అని కూడా స్వామే చెప్పారన్న సంగతి విస్మరించాము.

అయితే, అవతార పురుషుని జీవితంలో జరిగే ప్రతి ఘటనా ముందుగా నిర్ణయించుకొన్న ప్రణాళిక ప్రకారమే జరుగుతుందని భగవాన్ ఒకానొక సందర్భంలో చెప్పారు. తమ అవతరణ ప్రవేశమేకానీ ప్రసవం కాదనీ, తమ తల్లిదండ్రులను తామే ఎన్నుకొన్నామని వెల్లడించారు. In the lifetime of an Avatar, nothing happens by chance, everything happens by His choice అని మనం గ్రహించాలి. కనుకనే, "అశ్వత్థామ హతః కుంజరః" చందాన చంద్రగమన నక్షత్రమాన సంవత్సర ప్రమాణమును దృష్టిలో పెట్టుకొని స్వామి యుక్తిగా 96 సం॥లని చెప్పి జనుల దృష్టిని మళ్ళించారన్నది కొందరి విశ్లేషణ. సత్యాన్ని కాపాడే యుక్తికూడా యోగమే అన్నారు భగవాన్. ఏది ఏమైనా విశ్లేషణలకు, వివరణలకు, తర్క వితర్కాలకు అతీతమైనది స్వామితత్త్వం అన్నది మనందరికీ

అనుభవంలో ఉన్న సత్యస్య సత్యం. ఎందుకంటే, మనది దేహ దృష్టి, స్వామిది దైవ దృష్టి. మీలోనూ, నాలోనూ, సకల జీవరాశులలోనూ తమను తాము చూసుకొనే విశాలత్వం స్వామిదయితే, మనతోపాటు స్వామినికూడా భౌతిక దేహానికి పరిమితం చేసే సంకుచితత్వం మనది. షిరిడీ అవతారంలో బాబా, “ఈరోజు మీ ఇంటికి భోజనానికి వస్తాను” అని భక్తులతో చెప్పి, వాళ్ళంతా సిద్ధం చేసుకొని ఎదురుచూసి, నిరాశ చెంది, “వస్తానని మాటిచ్చి రాలేదేమిటి?” అని ఫిర్యాదు చేస్తే, “నేను కుక్క రూపంలో వచ్చాను. మీరే నన్ను తరిమేశారు” అని అనడం సచ్చరిత్రలో చదివాము కదా!

“ఈ సత్యసాయిబాబా ఎవరో మరో సత్యసాయిబాబా మాత్రమే సమగ్రంగా తెలుసుకోగలరు” అన్నారు భగవాన్. కనుక, వారు తమగురించి తాము ఎంతమేరకు మనకు తెలియజేస్తారో అంతమేరకే మనం వారిని తెలుసుకోగలము. అయితే, ఏ యుగంలోనూ ఏ అవతారంలోనూ సూచించనివిధంగా భగవాన్ తమ మహాభినిష్క్రమణ గురించి దాదాపు నాల్గు సంవత్సరాల ముందునుండే ప్రత్యక్షంగానూ, పరోక్షంగానూ, నేరుగానూ, సర్వగర్భంగానూ పలు సూచనలు, సంకేతాలు ఇచ్చారు.

2007 జూన్ 7వ తేదీన భగవాన్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఆడిటోరియంలో చేసిన దివ్యోపన్యాసంలో తమ అవతార పరిసమాప్తికి సమయం ఆసన్నమైనదిగా చేసిన సూచనకు విద్యార్థులు, అధ్యాపకులు అదిరిపడ్డారు. గజరాణి ‘సాయిగీత’ మరణించి అప్పటికి కొద్ది రోజులయింది. పుట్టుకతోనే తల్లిని కోల్పోయిన ‘సాయిగీత’ స్వామి సన్నిధి చేరుకొని ఎంతటి పవిత్రమైన జీవితాన్ని గడిపిందో సుదీర్ఘంగా వివరించి, శ్లాఘించి చివర్లో స్వామి అన్నారు:

“... నాకు సాయిగీతకు మధ్య ఉన్నది అంతర్ సంబంధము. స్వామి దగ్గరకు వచ్చిన తరువాత తల్లినే మరచిపోయింది.... నా వెంట రావటం, నా వెంట రావటం.... ఆవిధంగా 30 సం॥లు నావద్ద పెరిగింది. మొన్న శరీరాన్ని వదిలింది ... ముందురోజు రాత్రి, దానిని చూసుకునే పెద్ది రెడ్డి అనే అతను ఉన్నాడు, అతనితో చెప్పిందట, “స్వామి కూడా ఇంకెక్కువ కాలం ఉండడు.

అతను పోయేలోపలనే నేను ముందుగాపోతాను. స్వామిని విడిచి నేను ఒక్క క్షణమైనా బ్రతుకలేను ఈ మందిరంలో. స్వామి లేనటువంటి ప్రదేశంలో నేను బ్రతుకలేను” అని చెప్పిందట.”

ఆ తరువాత భగవాన్ 2008 శివరాత్రి దివ్యోపన్యాసంలో ప్రేమసాయి అవతారం ‘త్వరలో’ వస్తోందంటూ భక్తుల గుండెల్లో గుబులు పుట్టించారు.

“నేను ఒక నెలనుంచి కూడను చూస్తున్నాను. ఇప్పుడు ఇక్కడికి వచ్చేటప్పుడుకూడనూ ఇద్దరూ అడ్డం వచ్చారు. ఒకరు ఈశ్వరమృ, రెండవవారు పెద్ద వెంకమరాజు.... ఈనాడు వారిద్దరూ వైకుంఠములో ఉన్నారు.... “స్వామీ, మీకోసమై మేమెంతో కాచుకొని ఉన్నాము. ఎంత కాలమైంది మిమ్మల్ని చూసి?” అంటారు. కనుక, త్వరలోనే మూడవ అవతారము వస్తుందాది. మొట్టమొదట షిరిడీ సాయి. రెండవది పర్తి సాయి. మూడవది ప్రేమసాయి. ఇప్పుడు రాబోయేటటువంటిది ప్రేమసాయి. అదియే అందరినీ ఏకం చేయునది. ఆ ప్రేమనే సర్వమును ఏకత్వం చేస్తుంది”

అని అన్నారు. అదే సంవత్సరం విజయదశమి సందేశంలో “ఏదో తమాషాకు చెబుతున్నాడు” అనుకొని స్వామి మాటలను అలక్ష్యం చేస్తున్నారని భక్తులను సున్నితంగా మందలిస్తూ, ‘సమయం దగ్గరికి వచ్చింది’ అని హెచ్చరించారు. అటువంటిదే మరో హెచ్చరిక 2009 శివరాత్రి దివ్యోపన్యాసంలో మళ్ళీ వెలువడింది.

“.... ఇంకా కొంతకాలములో ఈ శరీరము మీకు కనిపించకుండా పోవచ్చును. కాని, మీరు అప్పుడు బాధపడటం సహజం కాదు. తన స్వస్థానమునకు తాను చేరుకున్నప్పుడు మీరు ఆనందించవలసిందేగాని, బాధపడకూడదు. రాములు వచ్చాడు. అరణ్యవాసం చేశాడు. రాక్షస సంహారం చేశాడు. కాని, కట్టకడపటికి రాములు ఉన్నాడా? లేదు. తాను సరయూ నదిలో చేరిపోయాడు. కనుక, శరీరాలు ఎప్పటికైనను అశాశ్వతములు, అసత్యములే!”

భక్తులభులైన భగవాన్ ఈరీతిగా 'సమయ'మాసన్న మైనదని ఒకవైపున హెచ్చరికలు చేస్తూనే మరోవైపున భక్తులను తమ సామీప్యాన్ని, సాన్నిహిత్యాన్ని, సాన్నిధ్యాన్ని మరింత అధికంగా ప్రసాదిస్తూ దివ్యప్రేమలో ఓలలాడిస్తూ వచ్చారు. చివరి మూడు సంవత్సరాలలో ప్రశాంతి నిలయంలో జరిగిన సంఘటనలను, సమావేశాలను, ఉత్సవాలను పరిశీలిస్తే ఇది సుస్పష్టం.

భజన కార్యక్రమాన్ని మందిరంనుండి సాయికుల్యంత్ సభామండపంలోకి మార్చడంద్వారా భక్తులకు భజన సమయంలో కూడా స్వామిని తృప్తిగా దర్శించుకునే భాగ్యాన్ని అనుగ్రహించారు.

ప్రశాంతి నిలయంలోనూ, శ్రీ సత్యసాయి విద్యా వైద్య సంస్థలోనూ గత అనేక సంవత్సరాలుగా అవిరళ సేవలందిస్తున్నవారికి ప్రతి రోజు సాయంత్రం భజనానంతరం సాయికుల్యంత్ సభా వేదికమీద స్వామికి స్వయంగా పుష్పాన్ని సమర్పించి, పాదసమస్కారం చేసుకొని, తమకు స్వామితో గల ప్రేమానుబంధం, సేవానుబంధం కలకాలం తరతరాలవారికి గుర్తుండిపోయే విధంగా స్వామి సన్నిధిలో నిలిచి ఫోటోలు తీయించుకొనే భాగ్యాన్ని ప్రసాదించారు.

ఇంతేగాక, 85వ జన్మదినోత్సవానికి కొద్ది రోజుల ముందు శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టుయొక్క వివిధ శాఖలలో పనిచేస్తున్న దాదాపు 1400 మంది సిబ్బందిని 'సేవామృతం' పేరిట పూర్ణచంద్ర ఆడిటోరియంలో సమావేశపరచి, తమ అనుగ్రహశీస్సులను కురిపించి వారికి జ్ఞాపికలనందజేశారు. ఆ తరువాత తమ సన్నిధిలో పనిచేస్తున్న పూర్వ విద్యార్థులను, వారి తల్లిదండ్రులను సమావేశపరచి, తమ దర్శన స్పర్శన సంభాషణలతో వారిపై తమ ప్రేమామృతాన్ని వర్షించారు.

శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్స్ సిబ్బందికి 'సాయి సామీప్యం' పేరిట, శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ పూర్వ విద్యార్థులకు 'ప్రేమబంధం' పేరిట బృందాలవారీగా తమ సన్నిధిలో సమావేశమయ్యే అవకాశాన్ని అనుగ్రహించి వారిపై తమ ప్రేమసుధను కురిపించారు.

'పర్తియాత్రలు' పేరిట ప్రతి నెలా వివిధ జిల్లాలనుండి, వివిధ రాష్ట్రాలనుండి, విదేశాలనుండి సహితం అనేక భక్తబృందాలు అధిక సంఖ్యలో తరలివచ్చి ప్రశాంతి నిలయంలో సాంస్కృతికప్రదర్శనలిచ్చి, సేవాకార్యక్రమాలు నిర్వహించి, సమావేశాలు జరుపుకొని స్వామి సన్నిధి భాగ్యాన్ని అనుభవించే అవకాశం ప్రసాదించారు. సాంస్కృతిక ప్రదర్శనలిచ్చిన బాలవికాస్ బాలలకు, సాయి యువతకు తమ దివ్యహస్తాలమీదుగా బహుమతులు అందజేసి, తమతో కలిసి ఫోటోలు తీయించుకొనే అరుదైన భాగ్యాన్ని వారికి ప్రసాదించారు.

85వ జన్మదినోత్సవానికి కొద్ది నెలలముందునుండి వివిధ జిల్లాలు, రాష్ట్రాలనుండి వచ్చే సేవాదళ్ బృందాలను పూర్ణచంద్ర హాలులో కూర్చోబెట్టి వారికి ప్రత్యేకంగా దర్శనభాగ్యం ప్రసాదించి, విభూతి ప్రసాదం అనుగ్రహిస్తూ వచ్చారు. ఆ తరువాత క్రమేణ భక్తులను మానసికంగా సిద్ధం చేయడానికి కాబోలు, 2010 ద్వితీయార్థంలోనూ, 2011 ప్రారంభం నుండి భగవాన్ రోజుకు ఒకేపూట దర్శనం ఇస్తూ, అదికూడా ఒకరోజు ఇస్తే ఒకరోజు ఇవ్వకుండా, భక్తులతో దాగుడుమూతలు మొదలుపెట్టారు.

85వ జన్మదినోత్సవంనాడు భగవాన్ మందిరం పరండాలో కేకును కోసే సమయంలో దానిపైనున్న 85 అంకెను చూసి, '85 కాదు, 95' అన్న సంగతి అక్కడున్న కొందరు భక్తులకు, విద్యార్థులకు తప్ప ఎవరికీ తెలియదు. అంతేకాదు. ముందుగా వేసుకున్న ప్రణాళిక ప్రకారం 85వ జన్మదినోత్సవాలలో భాగంగా 85 జంటలకు సామూహిక వివాహాలు జరుపవలసి ఉండగా స్వామి 95 జంటలకు వివాహం జరిపించారు.

సాయికుల్యంత్ హాలులో దర్శనమిచ్చిన చివరి రెండు రోజులూ (మార్చి 23, 25 తేదీల్లో) అసాధారణంగా రెండేసి పర్యాయములు భక్తుల మధ్య కలయతిరిగి, అనేకమందికి విభూతి ప్రసాదం పంచిపెట్టారు.

ఇవన్నీ ఒక ఎత్తయితే, 2011 మార్చి 20వ తేదీ సాయంత్రం భజనానంతరం భక్తులపై దివ్యాశీస్సులను వర్షించే ముందుగా తమ అభయహస్తాలను జోడించడం మరో ఎత్తు. స్వామి మహాభినిష్క్రమణ అనంతరం ఆ

దృశ్యాన్ని తలుచుకుంటే, భౌతిక స్థాయిలో స్వామి భక్తులకు 'వీడ్కోలు' పలకడానికి అది సంకేతమా అనిపిస్తోంది. "నేను భక్తులకు భక్తుణ్ణి" అనీ, "నేను మీలో ఉన్నాను, మీరు నాలో ఉన్నారు. నేను మీరే, మీరు నేనే" అనీ భగవాన్ పలుమార్లు చెప్పారు కదా!

భగవాన్ మహాభినిష్క్రమణ తరువాత 2011 మే మాసములో శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థకు చెందిన పరిశోధక విద్యార్థులు కొందరు కలిసి హిమాలయాలకు వెళ్లినప్పుడు, అక్కడ నీలకంఠ పర్వతంపై ఒక యోగిని దర్శించగా వీళ్ళు పుట్టపర్తినుండి వచ్చారని తెలిసికొని ఆ యోగి ఎంతో ఆనందించి, "భగవాన్ బాబా దేహాన్ని విడిచిపెట్టారని మీరు దుఃఖించవద్దు, వారు రూపరహిత స్థితిలో ఉన్నారు. నాకు ఇక్కడ, నా ఆశ్రమంలో ఎన్నోసార్లు బాబా దర్శనం లభించింది" అని చెప్పారట.

ఎక్కడ పుట్టపర్తి! ఎక్కడ హిమాలయాలు! అక్కడ ఆ యోగికి ఎన్నో పర్యాయములు స్వామి దర్శనం

లభించడమేమిటి! అవతార పురుషులు ఒక దేహానికి, ఒక ప్రాంతానికి, ఒక కాలానికి కట్టుబడినవారు కాదు. వారు చిన్మయమూర్తులేగాని, మృణ్మయదేహులు కాదు. కనుకనే, ఏకకాలంలో వారు అనేక ప్రాంతాల్లో కనిపించగలరు, అనేక రూపాలను ధరించగలరు. స్వామి దివ్య చరిత్రలో ఇందుకు దృష్టాంతాలు కోకొల్లలు. కనుకనే, "నేను దేహము కాదు, దేహిని" అన్నారు భగవాన్.

ఆ 'దేహి' స్వరూపమేమిటి? "లవ్ ఈజ్ మై ఫామ్" (ప్రేమే నా స్వరూపం) అని ఉద్ఘాటించారు.

"నో రీజన్ ఫర్ లవ్, నో సీజన్ ఫర్ లవ్, నో బర్త్, నో డెత్" (ప్రేమకు రీజన్ లేదు, సీజన్ లేదు; ప్రేమకు చావు, పుట్టుకలు లేవు) అని కూడా స్పష్టం చేశారు. కనుకనే,

"మున్ను షిరిడీ నేడు పర్తి ఉన్నవాడని పేరెగాని

తన్ను భావన చేయు భక్తుల కన్నులందే మెలగునన్నా

కన్ను విప్పి చూడరోరన్నా, ఈ సాయి దేవుడు

ఎన్నగా ఎందైన గలడన్నా..."

సర్వవేద సారమే సత్యసాయి

సాయి ఏది చెప్పినా, ఏమి చేసినా, ఏది తలచినా అందులో అంతరార్థం లేకుండా ఉండదు. అందరూ దానిని గుర్తించలేరు. వారివారి శక్తిసామర్థ్యాలను బట్టి సాయి మాటలను, సాయి భావాలను వేర్వేరుగా తలచుకొంటూ ఉంటారు. అంతమాత్రంచేత సాయి మాటలకు, భావాలకు లోపం ఏర్పడదు. సాయి మాటలో శక్తి, సత్యం ఎప్పుడూ నిండి నిబిడీకృతమై ఉంటాయి. ఈ సాయి సత్యసాయి. సాయి సంకల్పము, సాయిమాట, సాయిచర్య మూడూ ఒక్కటిగానే ఉంటాయి. సాయి ఆశించేది

నిర్మలప్రేమ మాత్రమే. అట్టివారికి ఏదైనా ఇవ్వడానికి సిద్ధంగా ఉంటాను. నన్ను నేనే ఇచ్చుకుంటాను.

'సత్యసాయి' అనే పదముయొక్క అంతరార్థమేమిటి? 'సత్య' అనగా ఋగ్వేదమని అర్థము. 'సా' అనగా సామవేదము, 'అ' అనగా అథర్వణ వేదము, 'య' అనగా యజుర్వేదము. కనుక, సర్వవేదముల సారమే ఈ సత్యసాయి.

నేనెప్పుడూ మీ వెంటనే, జంటనే, ఇంటనే ఉంటాను. నేనుండేది ఒక్క ఇండియాలో, ప్రశాంతి నిలయంలో మాత్రమే కాదు. మీరెక్కడున్నారో నేనుకూడా అక్కడే ఉన్నాను. మీ హృదయమే నా నివాసము.

మీలోని దైవత్వమే నేను. ఏకత్వమునుండి అనేకత్వముగా బయలుదేరినవారు మీరు. మీ అందరిలోనూ ఏకత్వంగా నేనున్నాను. ఈ ఏకత్వముయొక్క జ్ఞానమును మీరు సంపాదించి, ధైర్యస్థైర్యములతో మీమీ కర్తవ్యములను నిర్వర్తించి కీర్తినందుకోవాలి. అదే ఆత్మవిద్య. అదే ప్రేమమార్గము. అదే సేవాసాధన.

- బాబా

భగవంతునికి ప్రీతికరమైన పుష్పాలు

పువ్వులెన్నో తెచ్చి పూజలు చేసినా
మెచ్చుకొనడు తాను పుచ్చుకొనడు
హృదయ కమలమివ్వ సదయుడై గ్రహించు
మరువబోకుడిట్టి మంచిమాట

అహింసా ప్రథమం పుష్పం పుష్పమింద్రియనిగ్రహం
సర్వభూత దయాపుష్పం క్షమాపుష్పం విశేషతః
శాంతి పుష్పం తపఃపుష్పం ధ్యానపుష్పంతథైవచ
సత్యమష్టవిధం పుష్పం విషణ్ణః ప్రీతికరం భవేత్

ప్రాచీనకాలము నుండి భారతీయ సంస్కృతిని
పురస్కరించుకొని, భగవత్ పూజకై అనేకవిధములైన

పుష్పములను ప్రోగుచేసుకొని పాదాలను ఆరాధన
చేస్తుండటం అందరికీ తెలిసిన విషయమే! కానీ ఈ
భౌతికమైన, ఈ లౌకికమైన, ఈ ప్రాకృతమైన, ఈ
క్షణభంగురమైన పుష్పములు అప్పటికప్పుడు మాత్రమే
సుగంధమును అందించి హృదయాన్నాకర్షిస్తాయి. కానీ
వాడని, మాడని, కిందకు కూలని ఒక పుష్పము మన
దగ్గరుంది. దానినే భగవంతుడు అంగీకరిస్తాడు. ‘హృదయ
కమలమివ్వ సదయుడై గ్రహించు’. మన హృదయ
పుష్పము ఎల్లప్పుడు అన్నివేళలందు సుగంధముతో కూడి
ఎట్టి మార్పులూ, కూర్పులూ చెందక శాశ్వతంగా
ఉంటుంది. అట్టి పుష్పాన్ని మనము భగవంతునికి
అందించుటే నిజమైన అర్పణ.

ప్రేమస్వరూపులారా! భగవంతుడు మీనుండి
ఆశించునది పోడశోపచారములు కాదు; అష్టాదశ పురాణ
పఠనం కాదు; పవిత్రమైన అష్టవిధ పుష్పములను మాత్రమే
తాను మీనుండి ఆశిస్తున్నాడు. ఆ అష్టవిధ పుష్పములు
ఎలాంటివి?

అహింసా ప్రథమం పుష్పం

మొదటిది అహింసాపుష్పం. మనోవాక్కాయములతో
ఏ జీవినీ హింసించకుండా ఉండటమే అహింస. కొందరు
కూరగాయలను కోయటం హింసకాదా? అని ప్రశ్నిస్తారు.
అది హింస కాదు. ఎందుకంటే, వాటికి బాధ తెలియదు.
కొన్ని చెట్లలో కాయ కోసిన చోటనుండి నీరు కారుతుంది.
దానిని చూసి కొందరు, “అయ్యో పాపం, కాయను
కోయటంచేత చెట్టు ఏడుస్తోంది” అనుకుంటారు కానీ
అది ప్రకృతి సహజమైన ప్రక్రియయేగాని, శోకబాష్పము
కాదు. మనుష్యులకు మాత్రమే అన్నమయకోశము,
ప్రాణమయకోశము, మనోమయకోశము, విజ్ఞానమయ
కోశము, ఆనందమయకోశము అనే పంచకోశములు
ఉన్నాయి. మనస్సున్నవారికే సుఖదుఃఖములుంటాయి.

మానవునికి, పశుపక్షి మృగాదులకు, క్రిమికీటకాదులకు మాత్రమే మనస్సుంది. కూరగాయలకు, వృక్షములకు ప్రాణముందిగాని, మనస్సు లేదు. కనుక, వాటికి బాధ తెలియదు.

పుష్పమింద్రియ నిగ్రహం

రెండవ పుష్పం ఇంద్రియ నిగ్రహం. ఇంద్రియ నిగ్రహం లేకుండా ఎన్ని సాధనలు చేసినప్పటికీ అవి నిరుపయోగమైపోతాయి. ఇంద్రియాలలో మొట్టమొదట అనేకరుచులకు అలవాటుపడిన జిహ్వను అరికట్టుకోవాలి. “హే జిహ్వ! నీవు పుట్టినప్పటినుండి ఎన్ని బస్తాల గోధుమలు తిన్నావో, ఎన్ని పిండి పదార్థములను ఆరగించావో, ఎన్ని కూరగాయలను భుజించావో! ఇంకనూ నీకు తృప్తి లేదా?” అని మందలించాలి. “గోవిందా, దామోదరా, మాధవా” అనే మధురాక్షరములను ఉచ్చరించమని బోధించాలి. “భిక్షాన్నం దేహరక్షార్థం” దేహరక్షణకోసం భుజించాలి; ఆకలి వేస్తే భుజించాలి. అంతేగాని, రుచులకోసం భుజించకూడదు.

ప్రతి మానవునికి ఇంద్రియ నిగ్రహం చాలా ప్రధానమైనది. ఇంద్రియనిగ్రహంచేత ఎంతైనా సాధించ వచ్చును. ఈనాడు ప్రపంచంలో జరిగే అల్లకల్లోలములకు, అశాంతికి మూలకారణం మానవునికి ఇంద్రియ నిగ్రహం లేకపోవటమే! ఇంద్రియాలకు మీరు బుద్ధిచెప్పాలి. “ఓ నేత్రములారా! మీరు ఇంతవరకు ఎన్నో దృశ్యములను చూశారు. ఇంకా మీకు తృప్తిలేదా? ఇకనైనా, దైవాన్ని చూడటానికి ప్రయత్నించండి” అని నేత్రములకు బోధించాలి. “ఓ శ్రోత్రములారా! మీరు అనవసరమైన విషయాలను వింటున్నారు. ఊరివారి సుద్దులంటే ఎంతో ఆసక్తి కనబర్చుతున్నారు. వాటిని వినటంవల్ల మీకు వచ్చిన ఫలితమేమిటి?” అని శ్రోత్రములను ప్రశ్నించాలి.

“పొద్దుబోక ఊరివారి సుద్దులంటే
మీరు సిద్ధమౌదురే కడు శ్రద్ధతోడ
ముద్దుముద్దుగాను భగవత్ ముచ్చటలు చెప్పువేళ
ఒద్దికగ నుండరే చెవులారా!”

మీరు వినే విషయాలు, చూసే దృశ్యాలన్నీ మీ హృదయంలో ప్రింటైపోతాయి. హృదయం మాలిన్యమైతే

జీవితమే నిరుపయోగమవుతుంది. మొన్న విశాఖపట్నం నుండి వచ్చిన భక్తులకు చెప్పాను - హృదయం ఒక పెన్ను వంటిది. పెన్నుతో వ్రాసే వ్రాతలుగాని, గీసే గీతలుగాని అందులో ఏ రంగు ఇంకు నింపితే ఆ రంగునే కలిగి ఉంటాయి. కనుక, హృదయమనే పెన్నులో ప్రేమ అనే ఇంకుని నింపినప్పుడు మీరు తలచే తలపులు, చెప్పే మాటలు, చేసే చర్యలు అన్నీ ప్రేమమయంగానే ఉంటాయి. ఇట్టి పవిత్రమైన, ప్రేమమయమైన జీవితాన్ని మీరు గడపాలని భగవంతుడు ఆశిస్తున్నాడు.

సర్వభూతదయా పుష్పం

సర్వభూత దయకు సాటి పుణ్యము లేదు
హింస బోలు పాప మెందు లేదు
నారు పెట్టినతడు నీరు పోయకపోదు
ఉన్నమాట తెలుపుచున్న మాట

మూడవది సర్వభూత దయాపుష్పం. సర్వ ప్రాణుల పట్ల దయ కలిగియుండాలి. ఎవ్వరినీ ద్వేషించరాదు. దీనినే భగవద్గీత “అద్వేష్టా సర్వభూతానాం” అన్నది. అందరిపట్ల ప్రేమతో జీవించాలి. అబూబెనాడమ్ అనే వ్యక్తి నిరంతరము దీనులకు, దిక్కులేనివారికి సేవలు సల్పుతూ ఉండేవాడు. ప్రతి రోజూ బజారులో కనిపించే వృద్ధులకు, వికలాంగులకు సేవలు చేసి రాత్రి చాలా ఆలస్యంగా ఇంటికి చేరుకునేవాడు. ఒకనాటి రాత్రి అతను ఇంటికి చేరుకునేసరికి ఒక దేవతా స్త్రీ ఏదో వ్రాస్తూ కనిపించింది. కొంతసేపు వేచి, వినయవిధేయతలతో, “అమ్మా! మీరెవరు? మీరు వ్రాసేదేమిటి?” అని ప్రశ్నించాడు. ఆమె, “నాయనా! నేను దేవతాకన్యను. భగవంతుణ్ణి ఎవరు ప్రేమిస్తున్నారో వారి పేర్లు వ్రాస్తున్నాను” అంది. “అందులో నా పేరేమైనా ఉందా?” అని అడిగాడు. ఆమె లేదని సమాధానం చెప్పింది. మరునాటి రాత్రి కూడా అతడు ఇంటికి చేరుకునేసరికి ఆ దేవతాకన్య మళ్ళీ ఏదో వ్రాస్తూ కనిపించింది. “అమ్మా! ఇప్పుడు మీరు వ్రాస్తున్న దేమిటి?” అని అడిగాడు. “నాయనా! నిన్న భగవంతుణ్ణి ఎవరు ప్రేమిస్తున్నారో వారి పేర్లు వ్రాశాను. ఇప్పుడు భగవంతుడు ఎవరిని ప్రేమిస్తున్నాడో వారి పేర్లు వ్రాస్తున్నాను” అంది. “ఇందులోనైనా నాపేరు ఉన్నదా?”

అని అడిగాడు. “ఈ లిస్టులో నీ పేరే ఫస్టు” అన్నది. దీని అంతరార్థమేమిటంటే, అన్ని పూజలకంటే పరులకు చేసే సేవయే గొప్పది. శ్రవణం, కీర్తనం, విష్ణుస్మరణం, పాదసేవనం, వందనం, అర్చనం, దాస్యం, స్నేహమాతృ నివేదనం అనే నవవిధ భక్తిమార్గములకంటే సేవయే చాలా గొప్పది. అబూబెనాడమ్ నిరంతరము పరులకు సేవ చేయటంచేతనే భగవత్ప్రేమకు పాత్రుడైనాడు. భగవంతుడు లోకంలో అందరినీ ప్రేమిస్తాడు. ప్రేమయే అతని స్వరూపము. అయితే సర్వభూతములపట్ల దయ కలిగి సేవ చేసేవారికి తనను తానే ఇచ్చుకుంటాడు. ఈ అష్ట పుష్పములలో ‘సర్వభూత దయాపుష్పం’ ఎంత గొప్ప పుష్పం! ఇది మానవునియందు మాత్రమే ఉన్నది. అదియే మనం భగవదర్పణము చేయవలసిన పుష్పము. సర్వభూతములయందు ఉన్నది ఒక్క భగవంతుడే! రూపనామములు భిన్నభిన్నముగా ఉండినప్పటికీని ‘ఈశ్వర స్సర్వభూతానాం’, అందరియందొక్క భగవంతుడే ఉన్నాడు. కనుకనే, సర్వభూత దయాపుష్పము చూడండి, అదెంత విశాలమైనది! ఎంత సుగంధముతో కూడినది! వాడిపోయి, కాలిపోయి, కూలిపోయి, రాలిపోయే పుష్పములకై తిరిగి మనము కాలమును వ్యర్థము చేయనక్కరలేదు. నయాపైసా ఖర్చు చేయనక్కరలేదు. మన దగ్గర శాశ్వతమై, సత్యమై, నిత్యమై ఉండే పుష్పము హృదయ పుష్పము. ఈ పుష్పముయొక్క రహస్యమును గ్రహించినవాడే పరమజ్ఞాని.

క్షమా పుష్పం

నాల్గవది క్షమాపుష్పం. ‘క్షమా పుష్పం విశేషతః’ అన్నారు. ఇది చాలా ప్రధానమైనది; భగవంతునికి అత్యంత ప్రీతికరమైనది.

క్షమ సత్యము క్షమ ధర్మము

క్షమ యోగము క్షమయహింస క్షమ యజ్ఞమగున్

క్షమ సంతోషము క్షమ దయ

క్షమయే ఆధారమగును సర్వంబునకున్

కొరవులు తమను ఎంతగా బాధించినప్పటికీ, తమ ధర్మపత్నియైన ద్రౌపదిని నిండు సభలో పరాభవించి నప్పుడుకూడా ధర్మజుడు ఏమాత్రమూ క్షమను కోల్పోలేదు.

ఆ క్షమాగుణమే పాండవులను రక్షించి, వారిని ఆదర్శప్రాయులుగా తనరారజేసింది.

అంతేకాదు. అశ్వత్థామ ఉప పాండవుల గొంతులు కోసినప్పుడు అర్జునుడు అతనిని బంధించి తెచ్చి, “ద్రౌపదీ! నీ కుమారులను చంపిన ఈ దుర్మార్గుని గొంతు కోస్తాను” అన్నాడు. అప్పుడు ద్రౌపది, “అర్జునా! అశ్వత్థామ నా కుమారులను చంపినందుకు నేనెంతగా దుఃఖిస్తున్నానో, నీవిప్పుడు అశ్వత్థామను చంపితే అతని తల్లికూడా అంతగా దుఃఖిస్తుంది కదా! కాబట్టి, నీవు ఈ పనికి పూనుకోవద్దు” అని వేడుకున్నది. అంతేగాక, అశ్వత్థామ పాదాలపై పడి, “నా కుమారులు పసి పిల్లలు, నీకెట్టి ద్రోహమూ తలపెట్టని వారు. అలాంటివారిని చంపడానికి నీకు చేతులెలా వచ్చినాయి తండ్రీ?” అన్నదేగానీ ఆమె పరుషవాక్యము లాడలేదు. ద్రౌపదికి ఇంతటి క్షమాగుణం కృష్ణుని ప్రబోధ వల్లనే చేకూరింది. ఎలాంటి పరిస్థితియందైనా ఆమె కృష్ణుని మాటను జవదాటేది కాదు. ఇలాంటి పరమ భక్తులు, పతివ్రతామతల్లులవల్లనే భారతదేశం ఈనాటికీ సుక్షేమాన్ని అనుభవిస్తోంది.

శాంతి పుష్పం

ఐదవది శాంతిపుష్పం. ఎన్ని బాధలు కల్గినప్పటికీ, ఎన్ని ఆటంకములు ఎదురైనప్పటికీ శాంతం వహించాలి. త్యాగరాజు, ద్రౌపది, తుకారాం వంటి పరమ భక్తులకు ఎన్ని బాధలో కలిగాయి. కానీ అన్నింటియందు వారు శాంతం వహించారు. శాంతము గలవారికే భగవత్కృప లభ్యమౌతుంది. త్యాగరాజు “శాంతము లేక సౌఖ్యము లేదు” అన్నాడు. శారీరకంగా, మానసికంగా, ఆధ్యాత్మికంగా మానవునికి శాంతి కావాలి. అయితే శాంతి ప్రాపంచిక విషయాలలో లేదు. వస్తువాహనాదులలో లేదు. శాంతి మీయందే ఉన్నది. శాంతిపుష్పము మీ నుండియే ఆవిర్భవించాలిగాని, బయటినుండి లభించేది కాదు. ఈ ప్రాకృత జీవితంలో ఎన్నో ఇక్కట్లు కలుగుతుంటాయి. వాటిని మీరు లెక్కచేయకూడదు. మానవజన్మ పశుపక్షి మృగాదులవలె ప్రాకృతమైన సుఖాలను అనుభవించే నిమిత్తం రాలేదు. హృదయమునుండి ఆవిర్భవించే శాంతిని మీరు అనుభవించాలి.

నిండుసభలో ద్రౌపదికి పరాభవం జరుగుతున్నప్పుడు భీముడు ఉగ్రుడై గద తీసికొని దుశ్శాసనునిపైకి పోయాడు. అప్పుడు ధర్మజుడు అడ్డుకొని, “నాయనా! మనం ఓడిపోయినవారము, వారి స్వాధీనంలో ఉన్నవారము. మనకు వారితో యుద్ధంచేసే అధికారం లేదు. కాబట్టి నీవు శాంతం వహించు. ఏనాటికైనా ధర్మమే జయిస్తుంది” అన్నాడు. ఇలాంటి శాంతము అందరికీ ప్రాప్తించదు; ఏ కొద్దిమందికో ప్రాప్తిస్తుంది. శాంతము గలవారికే దైవబలము చేకూరుతుంది, చిరకీర్తి లభిస్తుంది. కౌరవులు నూరుమంది పుట్టారు. పాండవులు ఐదుమందియే. కానీ పాండవులకీర్తి సమాజంలో శాశ్వతంగా నిలిచిపోయింది. ధర్మజుడంటే అందరికీ ప్రీతి. “ధర్మ -జ”. ధర్మమునుండి పుట్టినవాడు అతను. ధర్మమును ఆచరించాడు కాబట్టే శాంతమును అనుభవించాడు. ఈనాడు ఎక్కడ చూసినా అధర్మమే, అసత్యమే! కనుకనే అశాంతి, అలజడి చెలరేగుతున్నాయి.

తపఃపుష్పం

ఆరవది తపఃపుష్పం. తపస్సనగా ఏమిటి? అడవులకు పోయి కందమూలాదులను భుజిస్తూ భగవంతుణ్ణి స్మరించటమా? కాదు, కాదు. త్రికరణశుద్ధియే నిజమైన తపస్సు. “మనస్వేకం వచస్వేకం కర్మణ్యేకం మహాత్మనాం” అన్నారు. మనస్సును నిరంతరం దైవమునందు ఉంచాలి. సత్వరజస్తమోగుణములచేత మనోవాక్యాయములలో కలిగే ఉద్రేకములను అరికట్టాలి. సంతోషాన్ని, దుఃఖాన్ని, ఉత్సాహాన్ని, కోపాన్ని అరికట్టుకోవాలి. ‘సుఖదుఃఖే సమేకృత్వా లాభాలాభౌ జయాజయౌ’ సుఖదుఃఖములను సమదృష్టితో స్వీకరించాలి. అదియే నిజమైన తపస్సు. ఏ సేవ చేసినా వాంఛారహితంగా చేయాలి. వాంఛారహితమైన భావమే తపస్సు.

ధ్యాన పుష్పం

ఏడవది ధ్యానపుష్పం. ధ్యానమంటే పద్మాసనం వేసుకొని, కన్నులు మూసుకొని భగవంతుణ్ణి స్మరించటమా? అది ప్రాకృతమైన ధ్యానము. అదికూడా అవసరమే! కానీ ధ్యానమంటే అది కాదు. మీ మనస్సు భగవంతునిలో లీనం కావాలి. నిప్పులో వేసిన ఇనుము

పూర్తి నిప్పుగానే మారిపోతుంది. అట్లే, మీ మనస్సు భగవద్భావంలో ఏకమైపోవాలి. ‘బ్రహ్మవిద్ బ్రహ్మైవ భవతి.’ ఉదయం, సాయంకాలం పద్మాసనం వేసుకొని ఏదో కొన్ని నిమిషాలు భగవచ్చింతన చేస్తే, అది ధ్యానమెలా అవుతుంది? సర్వదా సర్వకాలేషు సర్వత్ర భగవచ్చింతన చేయాలి. ఏ పని చేసినా భగవంతుణ్ణి లక్ష్యంలో పెట్టుకోవాలి. అదియే నిజమైన ధ్యానము. ఏదో కొంత కాలపరిమితి పెట్టుకొని భగవంతుణ్ణి స్మరిస్తే, అది ‘పార్ట్-టైం’ భక్తి అవుతుంది. దానికి ‘పార్ట్-టైమ్’ అనుగ్రహమే లభిస్తుంది. భగవదనుగ్రహం శాశ్వతంగా లభించాలంటే ‘ఫుల్-టైం’ భక్తిని అభివృద్ధిపరచుకోవాలి.

సత్య పుష్పం

ఎనిమిదవది సత్యపుష్పం. ఇది చాలా ముఖ్యమైనది. ఈ ప్రపంచము సత్యమునుండియే పుట్టింది, సత్యముచేతనే పోషింపబడుతున్నది, సత్యమునందే ఐక్యమైపోతున్నది. ‘త్రికాలాబాధ్యం సత్యం’ ఎప్పటికీ మారనిది సత్యం. ఎప్పటికీ ఉండునది సత్యం. సర్వమూ అంతర్ధానమైనా సత్యం మాత్రం శాశ్వతంగా ఉంటుంది. అట్టి సత్యమే భగవంతుడు. కనుక మీరు సత్యముతోనే జీవించాలి. సత్యముతోనే అంత్యమైపోవాలి. ఈ అష్టవిధ పుష్పములతో మీరు భగవంతుణ్ణి పూజించినప్పుడే భగవంతుడు వాటిని ప్రీతితో అందుకొని, మీరు కోరిన వరములనుగ్రహిస్తాడు. భగవంతునికి ప్రీతికరమైన పుష్పములను అర్పించకుండా, వాడిపోయే, రాలిపోయే, కాలిపోయే, కూలిపోయే పుష్పములను ఎన్ని అర్పించినా ప్రయోజనం లేదు.

దేవాలయంలో పూజారి భగవంతుణ్ణి అనేకరకములైన పుష్పాలతో పూజిస్తుంటే భగవంతుడు, “ఓ పూజారీ! ఇంత కాలమునుండి నీవు నేర్చుకున్నది ఇదేనా? లారీలకొలది గులాబీ పుష్పాలను, మల్లెపుష్పాలను తెచ్చి నాకు పూజ చేస్తున్నావు. కానీ ఏమి ప్రయోజనం? ఈ పుష్పాలన్నీ రేపటికి వాడిపోతాయి. ఇవికాదు నాకు కావలసింది. నాకు సత్యపుష్పం కావాలి; శాంతిపుష్పం కావాలి; క్షమాపుష్పం కావాలి. అవి వాడిపోనివి, రాలిపోనివి. ఆ పుష్పాలతో నీవు నాకు పూజ చేయి” అంటున్నాడు.

(శ్రీవారి దివ్యోపన్యాసములనుండి)

“ఓం శ్రీసాయి మృత్యుంజయాయ నమః”

ఆర్.జె. రత్నాకర్, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు

ఏతద్వోసీని భూతాని సర్వాణీత్యుపధారయ
అహం కృత్స్నస్య జగతః ప్రభవః ప్రలయస్తథా

“ఓ అర్జునా! సమస్త ప్రాణులును రెండు విధములైన (అవర, పర) ప్రకృతులనుండియే ఉత్పన్నమగుచున్నవి. ఈ జగత్తుయొక్క ప్రభవము (పుట్టుకయూ), ప్రలయము (లీనమగుటయూ) నా వలననే జరుగుచున్నవి. అనగా, ఈ సంపూర్ణ జగత్తుకు నేనే మూలకారణము”

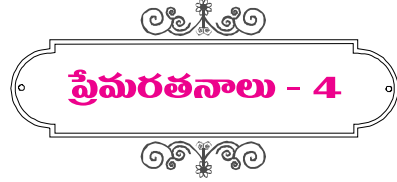
(భగవద్గీత అధ్యాయం 7 శ్లో. 6)

విశ్వమంతయు భగవంతుని సృష్టిలో భాగమే. సృజింపబడినదే సృష్టి. సృష్టి అనే మాట విన్నప్పుడల్లా, నా మనస్సులో మెదిలే ఆలోచన ఏమిటంటే, ఇది ఒకప్పుడు లేనిది అని. ఎప్పుడు లేదు, ఎప్పటినుంచి ఉన్నది, ఎంతవరకు ఉంటుంది అనే ప్రశ్నలు మనలో సహజంగానే కలుగుతాయి. అయితే, వాటిపై మీమాంసను ప్రస్తుతానికి ప్రక్కనపెట్టి ఆలోచించినప్పుడు, సృష్టి నిరంతరము మార్పునకు లోనవుతూ ఉంటుందనే విషయము మనకు సుస్పష్టముగా గోచరమవుతుంది.

జగత్తు అంటే జనించేది మరియు గతించేది కనుకనే, దీనిని ‘జగత్’ అంటారని స్వామివారు సెలవిచ్చారు. “జాతస్య మరణం ధ్రువం” అన్నట్లు జన్మించినది అంటేనే గతించునది అనే సత్యము మనకు స్ఫురణకు రావాలి. ప్రకృతిలో కేవలం మానవులేకాక, పశుపక్షులు, మృగములు, జలచరములు, క్రిమికీటకములు అన్నియూ జనన మరణములతో కూడుకొని ఉన్నవి. అంతేకాక, వృక్ష జాతులు మరియు జడమలనుకొనే వస్తువులుకూడా ఈ రెండింటి మధ్యనే వ్యక్తమవుచున్నవి.

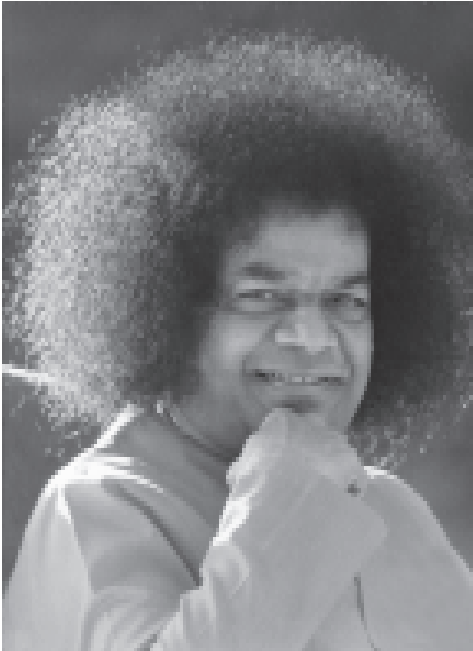
జననమనేది ఒక అద్భుతమైతే మరణం కూడా ఆ భగవంతుని అద్భుత లీలే. ఇక్కడ శ్రీ కస్తూరిగారు చెప్పిన ఒక అనుభవాన్ని స్మరించుకుందాం.

అది 1954వ సం॥. శ్రీ కస్తూరిగారు స్వామివారి దర్శనార్థమై పుట్టపర్తికి బయలుదేరి వచ్చారు. కానీ, ఆ రోజులలో పుట్టపర్తికి నేరుగా ఏ ప్రయాణ సౌకర్యమూ ఉండేది కాదు. కస్తూరిగారు ట్రెనులో పెనుకొండకు చేరుకున్నారు. పెనుకొండకు, పుట్టపర్తికి దాదాపు 25

కిలోమీటర్ల దూరం. అక్కడినుండి ఎద్దుల బండి, జటాల్లే ప్రయాణ సాధనాలు. శ్రమించి బుక్కపట్నం చేరుకున్న కస్తూరిగారు అక్కడినుండి తన పాదాలే ప్రయాణ సాధనాలుగా మారగా కాలినడకన పుట్టపర్తికి చేరుకున్నారు. ఊరిలో ప్రవేశించగనే ఒక దుర్వార్త ఆయన చెవిపడింది. ఏ స్వామిని దర్శించాలని వచ్చారో ఆ స్వామి సోదరియొక్క భర్త గతించారు. చిన్న పల్లెటూరు. అందరూ అందరినీ ఎరుగుదురు. పుట్టపర్తిలో విషాద ఛాయలు అలముకొని ఉన్నాయి. కస్తూరిగారు తీవ్ర నిరాశకు లోనయ్యారు. సంప్రదాయ కుటుంబంలో జన్మించిన ఆయనకి అంతిమ సంస్కారములు, దశదిన కర్మలు, సూతకములు అన్నీ ఒక్కసారి మదిలో మెదిలాయి. నిరాశకు నిస్పృహ తోడైంది. తాను కలవాలనుకొన్న స్వామి తనను చూసే అవకాశం లేదనుకొన్నారు. తాను పది రోజులకు మించి ఉండగల పరిస్థితిలో లేనందున తన ప్రయాణమంతా వృథా అయిందనే ఆలోచన ఆయనను

కలచివేసింది. మనసు కుదుట చేసుకొని, ఇంతదూరం వచ్చినందుకు కనీసం స్వామిని దర్శించియైనా వెళ్ళాలని నిశ్చయించుకొన్నారు. స్వామి ఎక్కడున్నారని గ్రామస్తుల నడిగారు. వారు, ఊరికి చేరువలో ఉన్న ప్రశాంతి మందిరాన్ని చూపించారు. అక్కడికి చేరుకున్న కస్తూరి గారికి ఎవరి దర్శనార్థము యోగులు, మునులు తపిస్తుంటారో, ఎవరి దర్శన భాగ్యముతోనే సకల పాపములు హరించుకుపోతాయో, ఆ దివ్య తేజోమూర్తి వరండాలో కుర్చీయందు కూర్చుని దర్శనమిచ్చారు. కస్తూరిగారు స్వామివారిని చూశారు, స్వామివారు కస్తూరిగారిని చూశారు. పరమేశ్వరుణ్ణి ఎలా పరామర్శించాలని సందిగ్ధంలో సతమతమవుతున్న కస్తూరిగారు, “ఏం కస్తూరీ, బాగున్నావా?” అన్న కుశలప్రశ్న విని ఆశ్చర్యపోయారు.

ఆర్థ నయనాలతో ఎదుట నిల్చున్న కస్తూరిగారితో ఆయన మనస్సులోని భావాలకు సమాధానంగా స్వామివారు పలికిన పలుకులివి: **“కస్తూరీ! నేనెవరో నీకు తెలియదా? జనన మరణాలు లేకపోతే నాకు కాలక్షేపం ఎలా జరుగుతుంది?”**

ఆ అజరామరుని అమృతవాక్కులు కస్తూరిగారి జీవితాన్ని పూర్తిగా మార్చివేశాయి. తుదిశ్వాసవరకు ఆయన పుట్టపర్తి వదలి వెళ్ళలేదు.

అది 1987వ సంవత్సరం. జులై నెల చివరివారం అనుకుంటాను. స్వామి ఆరోజు సెక్రెటరీని పిలిచారు. నేను ప్రక్కనే నిలబడి ఉన్నాను. ఒక కవరులోంచి తెల్లని వస్త్రమును, కొంత విభూతిని తీసి ఇచ్చి, **“ఇవి కస్తూరి అంతిమ సంస్కారముకోసం వాడండి. భజన చేయండి”** అని చెప్పారు. నాకు ఆశ్చర్యమేసింది. కస్తూరిగారిని ఆరోజు ఉదయమే నేను చూశాను. చక్రాల కుర్చీపై చక్కగానే కనిపించారు. అయితే, స్వామి చెప్పినట్లే కస్తూరిగారికి మరణ సమయం ఆసన్నమైనది. కొద్ది రోజులకు ఆయన తన భౌతిక కాయాన్ని వదలిపెట్టారు. ఆ రోజుకూడా ఉదయమే స్వామి ఆసుపత్రికి వెళ్ళి ఆయన నొసట విభూతి పెట్టి నోటిలో తీర్థం పోశారు. ఆ తర్వాత సరిగ్గా ఒక గంటసేపటికి స్వామి చరణారవిందాలలో ఐక్యమైపోయారు శ్రీ కస్తూరి.

28 సంవత్సరాల ప్రాయంలోనే స్వామివారు కస్తూరిగారితో అన్న మాటలు గుర్తుకు వచ్చాయి, **“జనన మరణాలు లేకపోతే నాకు కాలక్షేపం ఎలా జరుగుతుంది?”**

2003 వ సం॥ సెప్టెంబరు 24వ తేదీ తెల్లవారు ఝామున మూడున్నర అయిపుంటుంది. మా అమ్మగారు ఆత్రుతగా తలుపు తట్టారు. తలుపు తెరవగానే, “త్వరగా వచ్చి మీ నాన్నను చూడు” అన్నారు కంగారుగా. మా తండ్రిగారు అస్వస్థతకు గురియై ఉన్నారు. చేయి తాకి చూడగా చాలా చల్లగా అనిపించింది. వెంటనే శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రికి తీసుకు వెళ్ళాము. అక్కడ వైద్యులు పరీక్షించి, వారికి గుండె నొప్పి వచ్చిందని నాతో చెప్పారు. అయినా ఫరవాలేదు, సకాలంలో వచ్చారు కనుక ఇబ్బంది ఉండదని అన్నారు. కానీ, మనస్సులో ఏదో తెలియని ఆందోళన. కొంత భయముకూడా తోడైంది. స్వామివారినే పదేపదే తలుచుకుంటూ వైద్యులు చేస్తున్న చికిత్సను చూస్తూ ప్రార్థనలో ఉండిపోయాను. తెల్లవారితే కానీ, స్వామిని

దర్శించుకొని విషయం తెలపటం కుదరదు. ఆ కొన్ని గంటలు ఎన్నో యుగాలుగా అనిపించాయి.

ఉదయం 8 గంటల ప్రాంతంలో స్వామి నివాస మందిరంలో స్వామి రాకకోసం వేచి ఉన్నాను. స్వామిని చూస్తూనే కళ్ళలో నీళ్ళు సుడులు తిరిగాయి. దగ్గరకు వెళ్ళి, “స్వామీ, నాన్నగారికి గుండె నొప్పి వచ్చింది. హాస్పిటల్‌లో చేర్చాము” అని విన్నవించాను. “మీ నాన్న ఊపిరితిత్తులు అలసిపోయినాయిరా, ధైర్యంగా ఉండు” అన్న భావగర్భితమైన స్వామి మాటలు ఇప్పటికీ నా చెవుల్లో గింగురుమంటున్నాయి. ఏదో సూచిస్తున్నారు అనే భావనైతే కలిగింది. ఆ క్షణంలో వారి తేజోమయ దివ్యరూపం రాగద్వేషాల కతీతంగా న్యాయం చెప్పే అత్యున్నత న్యాయాధీశుని తలపించింది. వారు జగత్తుకే న్యాయాధీశులు. కొంత తేరుకుని, “స్వామీ, మీరే రక్షించాలి” అని వేడుకున్నాను. అంతే, ఒక్కసారిగా ఆద్యంతము ప్రేమతో నిండిన జగన్మాత కనిపించింది. నా భుజాన్ని తట్టుతూ, స్వామివారుకూడా తీవ్ర భావోద్వేగానికి లోనయ్యారు. నా తండ్రిగారి గురించి కుమారునిగా నేను విన్నవించాను. కానీ, ఆయన స్వయానా స్వామివారి అనుంగు సోదరుడైన శ్రీ జానకి రామయ్యగారు. చిన్ననాటినుంచీ స్వామి తన వెంటే చేయిపట్టుకొని నడిపించుకొని తెచ్చిన జానకి రామయ్య.

సాక్షాత్తు విశ్వేశ్వరుడే ఉద్వేగానికి లోనైన ఆ క్షణాలు ఎప్పుడు గుర్తుకు వచ్చినా నా గుండె బరువెక్కుతుంది.

దాదాపు 24 రోజులు ఆసుపత్రిలో గడిపాము. కుటుంబ సభ్యులందరూ ఎవరికి ఎవరూ ధైర్యం చెప్పే స్థితిలో లేరు. అందరికీ ఒకే ఒక ఆధారము. అది స్వామి వారే. అక్టోబరు 17వ తేదీకి నాలుగైదు రోజుల ముందు, అమెరికానుంచి వచ్చిన ఒక వైద్యుడు నాతో మాట్లాడాడు. “నాన్నగారికి బాగా నయమౌతోంది, రెండు మూడు రోజులలో ఇంటికి కూడా వెళ్ళవచ్చు” అని చెప్పారు.

ఈ శుభవార్తను వెంటనే స్వామివారికి తెలియ జెయ్యాలని మందిరానికి వెళ్ళాను. స్వామివారు సాయంత్రం భోజనానంతరం తమ గదికి వెళ్ళబోతున్నారు.

నన్ను చూడగానే, “ఎలా ఉన్నాడు?” అని తండ్రిగారి గురించి అడిగారు. అమెరికా డాక్టరు చెప్పిందంతా మనవి చేశాను. ఒక్క నిమిషం కళ్ళు మూసుకున్నారు: “నీ తండ్రి డిశ్చార్జి అయ్యేముందు నాతో చెప్పు. ఒక పెద్ద వాహనాన్ని (అంబులెన్స్) పంపుతాను. ఆయన పడుకొని రావాలి కదా!” అన్నారు. ఈ మాటలు ఖచ్చితంగా ఏదో ఉపద్రవాన్నే సూచించాయి.

అక్టోబరు 17వ తేదీన మా తండ్రిగారైన శ్రీ జానకి రామయ్యగారు దేహాన్ని విడిచిపెట్టారు. పెద్ద వాహనమే (అంబులెన్స్) వచ్చింది. నాన్నగారు పడుకొనే ఇంటికి వచ్చారు.

“జనన మరణాలు లేకపోతే నాకు కాలక్షేపం ఎలా జరుగుతుంది?” అని స్వామివారు కస్తూరిగారితో అన్న మాటలే గుర్తుకొచ్చాయి.

స్వామివారు 1984వ సం॥లో విద్యార్థులకు వ్రాసిన ఉత్తరంలో తమ నిజతత్వాన్ని విస్పష్టంగా వెల్లడించారు:

రక్తము మాంస శల్యముల రాశియు

దేహము నేను కాదు, సు

వృక్షము కాని కోరికల వృథ మనస్సును

నేను కాదు,

ముక్తికి బంధకారకము మోహపు భ్రాంతియు

నేను కాదు, నా

శక్తిని నేనెఱుంగగల శాశ్వతుడౌ

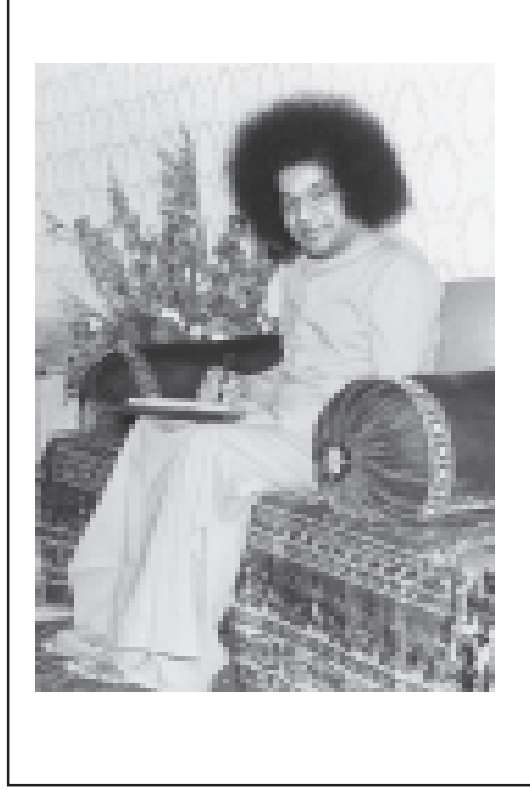
పరమాత్మ నేనుగా”

స్వామివారు సకల దేవతాతీత స్వరూపులు. వారికి తెలియనిదేమీ లేదు. వారు విశ్వ నియంత. వారి ఆజ్ఞానుసారమే విశ్వము నడుస్తుంది. ఎంతో దయతో వారి పాదాలచెంత ఇసుమంత చోటిచ్చినందుకు వారికి జన్మజన్మలకూ ఋణపడి ఉందాము. వారి దర్శన భాగ్యం పొందిన మనమందరమూ ధన్య జీవులము.

“సమస్త లోకాస్సుఖినో భవంతు”

సాగరము అపారము, తెలియనిది. అనేక సుడిగుండములతోనూ, కల్లోలములతోనూ కూడి యుండును. అట్టి సాగరమును దాట తలంచువారు దృఢమైన వోడనెట్లు ఆశ్రయింతురో అటులనే సారమే తెలియక జనన, మరణ వ్యాధులకు, ఘోర దుఃఖములకు స్థానమై సంకల్పములనెడి తరంగములతో, రాగ ద్వేషాది దుష్ట జంతువులతో, సంశయములనెడి సుడిగుండములకు ఆలవాలమైన సంసారమును దాటుటకు, గమ్యము చేరుటకు దైవారాధన, క్రమాచరణలు దృఢమైన నావలై యున్నవి. భగవత్ స్వరూప సాన్నిధ్యమును గమ్యమును చేరు అవధూతలు కావలెను ప్రతి మానవుడును. ఆచరణ అత్యవసరము. దీనికి చిత్తసంస్కారము ప్రధానము. కాలమే భగవత్ స్వరూపము. కనుక, సదాచారముతో, సర్వేశ్వర చింతనతో కాలమును వినియోగించిన చిత్తైస్థైర్యము చేకూరును. మానవుడు మాధవత్వమును పొందుటకు చిత్తసంస్కారమే ఆధారము. సర్వ మానవులకూ బ్రహ్మజ్ఞానమును పొంది,

బ్రహ్మానందమును అనుభవించుటే నిజ మతము. సర్వ మతములకూ పునాది భక్తియే. అన్ని మతములకూ మూలసూత్రములు యేకమై యున్నవి. ఆచరణలు అనేకములైననూ లక్ష్యము వక్కటియే. సత్యాన్వేషణే మానవుని మతి స్వభావము. ఇట్టి నీతిని పోషించుటే మానవ జాతి మర్మము.

మానవుడు తన యధార్థమును మరచుటే అనేక కష్ట, నష్ట, దుఃఖములకు గురి అయి అజ్ఞాన, అహంకార, మమకారములతో మసలుచున్నాడు. నిజముగా మానవుడు సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమ స్వరూపుడు. లౌకిక భోగానందమును కోరుటచేతనే అన్యాయ, అసత్య, అనాచారములను రోగములకు లోనగుచున్నాడు. త్యాగ, యోగములే ఈ రోగములకు తగిన మందులు. భక్తి, విశ్వాస, ప్రేమలే అందుకు పత్యము. పాలలో సర్వవ్యాపియై యుండు వెన్న మధించగా యెట్లు తన స్వరూపమును ధరించునో అట్లే జగత్తునందు సర్వవ్యాపియై యుండు పరమాత్మ ప్రేమ, స్మరణలతో నామిని ధరించి సాక్షాత్కరించును. అట్టి స్వరూప, సాక్షాత్కార మందిరములే గ్రామములందు నెలకొల్పు గుడులు. దేహములకు గుండెలెంత ప్రధానమో గ్రామములకు గుళ్ళు అంత ప్రధానము. దేహాలయములను పురస్కరించుకొనే దేవాలయములు వెలసినవి. గుండె లేని దేహము గుడి లేని గ్రామము జలము లేని కొలను వంటివే. కాన గుండె నెంత భద్రముగా కాపాడుకుందురో గుడినికూడనూ అంత శ్రద్ధగా వినియోగించుకొనవలెను. తిండిని పట్టి తేపు. పిండిని పట్టి రొట్టె. శ్రద్ధను పట్టి భక్తి. భక్తిని పట్టి ముక్తి. సాధనను పట్టి సాక్షాత్కారము.

అందుకోండి ఆశీర్వాదములు
సత్యసాయి

సంభవామి యుగే యుగే

డా॥ కె.వి. కృష్ణ కుమారి

శ్రీకృష్ణ నిర్యాణానంతరం ద్వాపరయుగం అంతమైంది. తిరిగి సంపూర్ణ ప్రేమావతారునిగా సాయికృష్ణుని అవతరణ జరిగింది. అవతార లక్ష్యం పూర్తయ్యాక నిజధామము చేరుకోవటమూ జరిగింది. అయితే, అవతార లక్ష్య పరిసమాప్తికి ముందు శ్రీకృష్ణునికీ, సాయికృష్ణునికీ మధ్య నున్న అత్యంత కీలకమైన వ్యత్యాసం సుస్పష్టంగా కనిపించక మానదు.

శ్రీకృష్ణుడు నిర్యాణానంతరం, తనవారందరిలోని తేజాన్నీ, శక్తిన్నీ, ఊపిరిన్నీ, సర్వస్వాన్నీ తనతోపాటుగా తీసుకు వెళ్ళిపోయాడు. ఒకరకంగా వారిని నిర్వీర్యుల్ని చేశాడు. కానీ, ప్రేమకే లొంగిపోయి, ప్రేమకే కరిగిపోయే సాయికృష్ణుడు మటుకు తన అవతార పరిసమాప్తి తరువాత “నా భక్తుల హృదయాలే నా స్థిర నివాసం” అని పదేపదే చెబుతూ వచ్చిన సందేశానికనుగుణంగా, తన అఖండ తేజాన్ని మనందరిలోనూ నింపారు. తమ దివ్యశక్తికీ, చైతన్యానికీ మనల్ని వారసులుగా చేశారు. మన సర్వస్వమై మన ఊపిరిలో ఊపిరిగా నిలిచారు. తన విశ్వవిభూతి తత్వాన్ని విస్తరింపజేస్తూ అరుదైన అద్వైత సిద్ధిని మనకు ప్రసాదిస్తున్నారు. స్వామి లేరనుకుంటే మనమే లేము. ఈ ప్రకృతే లేదు. ఈ ప్రపంచమే లేదు.

ఒకే ఒక్కసారైనా స్వామిని సన్నిహితంగా చూడాలనీ, ఆ దివ్యచక్షువులలో పొంగిపొరలే ప్రేమామృతాన్ని ఆస్వాదించాలనీ, ప్రేమను వర్షించే, మృదుమధురమైన ఆ పలుకులలో జాలువారే ప్రేమబిందువులను హృదయాలలో నింపుకోవాలనీ వేలాది మైళ్ళనుంచి ఆర్తిగా, ఆత్రంగా స్వామి సన్నిధికి తరలివచ్చే కోట్లాది భక్తులు ఇప్పుడు ప్రకృతి ప్రతి అణువులోనూ, తమలోని ప్రతి అణువునా స్వామి విశ్వవిభూతిని సందర్శించి తన్మయులౌతున్నారు,

చిన్మయానందభరితులవుతున్నారు. దివ్యాత్మ తత్వం వేరుగా, ప్రేమ వేరుగా, ఆనందం వేరుగా, అమృతత్వం వేరుగా భావించలేని, భావించకూడని దివ్యతత్వాన్ని అనుభవిస్తూ, సర్వే సర్వత్ర స్వామిని సందర్శించ గలుగుతున్నారు. స్వామి మనపరంగా కోరుకునేది ఈ పరిణామాన్నే, ఈ పరిపక్వతనే, ఈ మధుర భక్తి తత్వాన్నే.

ఐతే - స్వామి అవతరించిన పవిత్ర ధామాన్ని, సాయికృష్ణుడు లీలామానుష రూపధారి అయి నడయాడిన పుణ్యభూమిని, అవిశ్రాంతంగా స్వామి అందించిన (అందిస్తున్న) వాక్ మురళీ ప్రవచనాల అమృతధారలకు నెలవైన వేదభూమిని, బ్రహ్మ కడిగిన దివ్యపాద స్పర్శతో 85 సంవత్సరాలుగా పునీతమైన, అవుతున్న దివ్యస్థలిని, అదే పుట్టవర్తిని సందర్శించి తరించాలనీ, తమలో నడయాడుతున్న స్వామిని, అంతర్యామిగానే కాక

అనంతరూపునిగా కూడా సందర్శించాలనీ, భక్తకోటి స్వామి 86వ జన్మదినోత్సవ సందర్భంలో 'పర్తి'లో ప్రత్యక్ష సందర్శనానుభూతిని పొంది తరించారు, పునీతులైనారు.

“భగవంతుడు తన దివ్యశక్తిని తనకొరకు ఉపయోగించడు. తన దివ్యత్వాన్ని అర్చులకోసమే వినియోగిస్తాడు ఈ ఆర్తత్రాణపరాయణుడు. సృష్టికర్త, ప్రకృతి నియమ నిర్ణేతా తానే అయినా, తన నియమాలకు తానూ బద్ధుడనేనని ఆచరించి చూపిస్తున్నారు స్వామి. స్వామి అవతార లక్ష్యం పూర్తయింది. 96 సంవత్సరాల దాకా మన మధ్యనే శరీరంతో ఉంటానన్న స్వామి “నేను సంకల్పిస్తే ఎప్పుడైనా వెళ్ళిపోవచ్చున”ని కూడా చెప్పారు. అందుకే తన ప్రాణాన్నీ, ఊపిరినీ మనందరిలో నింపిన స్వామి కొద్దిపాటి ఊపిరితో అన్నిరోజులు ఉన్నారంటే, అందుకు కారణం వైద్యులకు పవిత్ర కర్తవ్యాన్ని గుర్తు చేయటంకోసం కావచ్చు. ఏ యుగంలోనో స్వామికి సేవ చేసుకునే వరాన్ని పొందినవారే ఈ యుగంలో వైద్యులుగా, వైద్య సిబ్బందిగా స్వామి అపూర్వానుగ్రహాన్ని ఈ రూపంగా పొంది ఉండవచ్చు. కొన ఊపిరితో ఉన్నా శరీరం ధరించినప్పుడు, ఆ శరీరం వైద్యుల పరమైనప్పుడు, బాధ

ఉండటం సహజం. ప్రేమావతారులు అంతటి బాధనూ మనకోసం భరించారు. ఎందుకు? అర్ధాంతరంగా నిజధామానికి వెళ్ళిపోతే... కోట్లాది గుండెలు ఆగిపోతే... వారినే నమ్ముకున్నవారి కన్నీటి కడగళ్ళను చూడలేక, చూసి భరించలేక. అందుకే స్వామి మనలను మానసికంగా సంసిద్ధులను చేశారు.

ఐతే, స్వామి నిర్దేశించుకున్న కర్తవ్యం మనపరంగా మిగిలే ఉంది. అదే - మన అంతరంగాలను మరింతగా ప్రక్షాళన చేసి, ప్రేమజ్యోతులను వెలిగించడం. ప్రతి జ్యోతిలోనూ ప్రేమస్వరూపంగా తన ఉనికిని సుస్థిరం చేసుకోవడం. తద్వారా సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమలవైపుగా మన గమ్యాలను నిర్దేశించి, అంతరంగాలలో సమాధి స్థితిని నెలకొల్పి మనలను చరితార్థులను చేయటం.

తన ఊపిరిని మనందరిలో నింపారు స్వామి. విశ్వప్రేమతత్వామృతాన్ని మనందరి హృదయాలలో నిక్షిప్తం చేశారు. మనలనందరినీ ఉపకరణాలుగా స్వామి తయారుచేసుకున్నారు. అదే వారు అద్భుతంగా నెరవేర్చిన మహోద్యమం. మన కర్తవ్యాన్ని దీక్షతో కొనసాగిద్దాం. స్వామి దివ్యానుగ్రహానికి పాత్రులమవుదాం. స్వామి దివ్యామృతతత్వానికి వారసులమౌదాం.

పాత్రోచితంగా నటించాలి

భగవంతునికి చావు, పుట్టుకలు లేవు. ఈ జగత్ సృష్టికి భగవంతుడు సూత్రధారి. అయితే, ఈ విశ్వనాటకరంగమునందు తానొక పాంచభౌతిక దేహాన్ని ధరించినప్పుడు తన పాత్రకు తగినట్లు తానుకూడా నటన చేయాలి. అప్పుడు తానుకూడా ఒక పాత్రధారిగా ఉంటాడు. అంతమాత్రముచేత భగవత్తత్వాన్ని మీరు అనుమానించకూడదు. కారణమేమనగా, ఆయా సమయములందు ఆయా పరిస్థితుల ప్రభావమును పురస్కరించుకొని తాను నటన చేయవలసివస్తుంది. ఒక వ్యక్తి ఒక ద్రామాలో నటిస్తున్నప్పుడు తన పాత్రకు తగినట్లుగానే తాను నటించాలి. ఆ తరువాత దాని వెనుక తన వ్యక్తిగతమైన చర్యలు తాను వ్యక్తిగతంగా చేయాలి. వ్యక్తిగతమైన శక్తి ఒకటి, ప్రాకృతమైన ఆకారశక్తి మరొకటి - ఈ రెండింటి సత్యాన్ని గుర్తించినవాడే దైవాన్ని చక్కగా అర్థం చేసుకోగలడు. ఈనాడు భగవంతుడు మానవాకారాన్ని ధరించి ఈ విశ్వనాటక రంగమునందు ఒక పాత్రను పోషిస్తున్నాడు. కనుక, ఏ సమయంలో ఏవిధంగా నటించాలో తాను ఆవిధంగానే నటించాలి.

- బాబూ

సాయి ప్రభావం - సాయి అనుగ్రహం

ఆచార్య ముదిగొండ వీరభద్రయ్య

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి ప్రభావం ప్రపంచ మానవాళి మీద అద్భుతంగా పడిన విషయం గమనిస్తే మనకు ఆశ్చర్యం కలుగడమేకాక, మనమూ అలా ప్రభావితులైన వ్యక్తులను, సమాజాలను ఆదర్శంగా తీసికొంటాము - దానివల్ల వక్రమార్గంలోనో, దుష్టమార్గంలోనో నడుస్తున్నవారు సన్మార్గాన్ని తప్పక ఎంచుకొంటారు.

శ్రీ సాయి ప్రభావం పడడానికి ఆయా వ్యక్తులు సాయికి సమీపంగా ఉండాల్సిన అవసరం లేదు. ఆ దివ్య ప్రభావానికి దగ్గర, దూరం అంటూ ఉండదన్నది అనుభవ సత్యం. అది సాయి అన్న దివ్య అవతార శరీర కేంద్రంగా ప్రసారమయ్యే విషయమే కాదు. సర్వవ్యాపి అయిన సాయినుంచే వారి అనుగ్రహం ప్రసరించి, సానుకూలత చూపినవాళ్ళకు మార్గదర్శనం చేసి, అంతిమ లక్ష్యానికి చేరుస్తుంది.

అనుగ్రహం అన్నది ప్రభావాన్ని వేసే సాయి శక్తి. ఆ శక్తికి మనిషి సానుకూలత చూపించడమొక్కటే కావాల్సింది. నేను మారను కాక మారను అని మొండికేసి కూర్చున్నవాణ్ణి అది తగులకుండానే దాటిపోతుంది. ఆయనగారు ఈ జన్మకి భగవాన్ నుంచి ప్రయోజనం పొందదలచుకోలేదన్నమాట.

భగవాన్ వేసిన, వేస్తున్న ప్రభావం, ధర్మచ్యుతి జరుగకుండా, దానిని కాపాడడానికేనన్నది ఇవేళ అందరికీ అర్థమైన విషయమే. రెండు మూడు వేల గ్రామాలకు వారు త్రాగు నీరు అందించింది ప్రభుత్వాలమీద, అందులోని వ్యక్తులమీద, నాయకులమీద ప్రభావాన్ని వేయడానికే నన్నది వేరే చెప్పనక్కరలేదు. అంతర్జాతీయ స్థాయిలో విశ్వవిద్యాలయాన్నీ, ఆధునిక పరికరాలతో, ఘనవైద్యులతో సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రులను ఏర్పాటు చేసింది - విద్య, వైద్యంవంటి జనోపయోగ సేవలలో వ్యాపార బుద్ధి, ధన లాభ బుద్ధి ఉండకూడదని తెలుపడానికే.

ఒక ఆదర్శం జాతికి ఇవ్వాలంటే దాన్ని ఆచరణలో చేసి చూపడమొక్కటే మార్గం. మైకు ముందు నిలబడి ఎన్ని మహోపన్యాసాలు చేసి చప్పట్లు కొట్టించుకొన్నా, లక్షల పేజీలకొద్దీ ఆదర్శాలను ప్రబోధించి ప్రచురించినా జనాన్ని అవి ప్రభావితం చేయలేవు. ఒక ఆదర్శం లోకంలో ఆచరణ రూపం పొందాలంటే దాన్ని త్రికరణశుద్ధిగా ఆచరించి చూపాలి. అప్పుడే అది ఆధ్యాత్మిక మహాశక్తిగా రూపొంది సమాజాలమీద విశేష ప్రభావాన్ని చూపుతుంది.

వెనుకబడినవాడు వెనుకనే ఉంటాడు. ముందుకడుగు వేసినవాణ్ణి అవతార అనుగ్రహం గబగబా - ఊహించలేనంత వేగంగా - లక్ష్యానికి చేరుస్తుంది.

విధివిధానంతో దేవతార్చనలు చేసినా, సానుభూతితో సమాజ సేవలు చేసినా లక్ష్యం, సాంతానికి కీర్తిని సంపాదించుకోవడం కాదన్నది ఆధ్యాత్మిక రంగంలో మౌలికమైన మొట్టమొదటి పాఠం.

సత్కర్మలు చేస్తే, సహజంగానే కీర్తి వస్తుంది. కానీ, ఆ కీర్తితోపాటు అహంకార పిశాచం కూడా అతణ్ణి ఆవహిస్తుంది. 'లోనికి' పోవాల్సినవాడు నిరంతరం 'బైటికి' వస్తుంటాడు. నివృత్తం కావల్సిన అహంకార క్షేత్రం అయిన మనస్సు ప్రవృత్తం అయి జన్మచక్రంలో ఇరుక్కొనిపోతుంది.

సాయి ప్రభావంలో పడినవాడికి సాయిలో మొదటగా కనిపించే దివ్యగుణం ఆయనలో ఒక్క నలుసంతయినా స్వార్థం లేకపోవడం. అన్నీ ఆయనవే అయినప్పటికీ, దేన్నీ ఆయన అంటించుకోకుండా శరీరాన్ని వదిలేసి మన హృదయాలను చేరుకొని మనకు నిరంతర సన్నిధి సౌఖ్యాన్నిస్తున్నారు.

ఆనాడు భగవానుడయిన శ్రీకృష్ణ పరమాత్ముడు విశ్వ మానవాళికి భగవద్గీతను ప్రసాదిస్తే ఈనాడు అదే భగవానుడు సాయి రూపంలో పదిహేను వాహినులను తేటతెల్లమయినరీతిలో మనకు అందించారు. అన్నింటికీ

మించి సత్యసాయి వాహిని, జ్ఞాన ధ్యానవాహినులు, మనస్సు - మర్మము అన్న సాధకులకు అత్యంత ప్రయోజనాత్మకమైన గ్రంథాలను అందించారు.

ధ్యానవాహినిలో ఒక పేరా దైవికంగా, అనుకోకుండా (ఏక్సిడెంటల్గా) చదివి ఒక పేరుమోసిన బందిపోటు మారిపోయి ఆ ఊరి (అమెరికాలోని సెయింట్ లూయీ నగరం) శ్రీ సత్యసాయి సెంటర్ కి కార్యనిర్వాహకుడు అయినాడంటే* శ్రీ సాయి ప్రభావాన్ని మనం ఏవిధంగా బేరీజు వేయగలం? ఐతే ప్రభావితులు అయినవారు మన కళ్ళ ఎదుట కనబడ్తున్నారు కదా!

సుప్రీం కోర్టు ప్రధాన న్యాయాధీశుడు ఒకరు తాను రాసిన ప్రతి తీర్పునీ భగవాన్ ఫోటో ముందు ఒక రాత్రి ఉంచి, ఆ మర్నాడు దానిని కోర్టు హాలులో చదివేవాణ్ని రాశాడంటే, ఆ ప్రభావ శక్తి ఎంతటిదో మనం ఏమని చెప్పగలం?

దగా, మోసం, అడంబరం (వాగాడంబరం, వేషాడంబరం), అసూయ, ద్వేషం, స్వార్థం, హింస, అన్యాయ విఖ్యాతి (తాను చేయని సత్కార్యానికి తాను కీర్తిని పొందడం) నిండిన ఈ మానవ సమాజాలలో ప్రేమనూ, ధర్మాన్నీ, అహింసనూ, సత్కార్యాన్నీ నింపి తన ప్రభావాన్ని ప్రతి క్షణమూ వేస్తున్న భగవాన్ బాబా శక్తిని ఎట్లా అంచనా వేయగలం?!

సాయి తత్త్వమే సాయి రూపం. అంతేతప్ప వారి మానవ దేహాన్ని మాత్రమే వారని అనుకోవడం మాయ! ఇవేళ వారున్నారకాని వారి దేహం లేదు. వారి తత్త్వం ఉన్నది. దాన్ని ప్రాణప్రదంగా భావించి, అర్థం చేసికొని, ఆచరించాల్సి ఉన్నది. వారిచ్చిన లక్ష్యం ఉన్నది. వారు చూపిన మార్గమూ ఉన్నది. ఇవేవీ పట్టకపోతే, దేవుడూ మనల్ని పట్టించుకోడు.

ఆ మధ్యన స్లావేనియా నుంచి ఏడుగురు సాయి భక్తులు పర్తికి భగవాన్ కోసం వచ్చారు. వారంతా సాయి విశ్వవిద్యాలయానికి వచ్చి అక్కడి వ్యవస్థను పరిశీలిస్తున్నారు. అందులో ఒక ఐదారు సంవత్సరముల పిల్లవాడుకూడా ఉన్నాడు. పెద్దవాళ్లేదో మాట్లాడుకుంటూ

ఉంటే ఈ పసివాడు అక్కడ తిరుగుతూ ఆడుకుంటున్న ఒక చిన్న కోతిపిల్లను దగ్గరకు తీసికొని దానితో అతనూ ఆడుకోవడం చూసి ఈ రచయిత ఆశ్చర్యపడడంతో తక్కిన అతని దేశస్థులు ఈ రచయితతో మాట కలిపి, ఆ ఐదేళ్ళ పిల్లవాడు ఒక గొప్ప పియానో వాద్యగాడని చెప్పారు. ఆ తర్వాత వాళ్ళు ఈ రచయిత ఇంటికి వచ్చి స్లావేనియాలో సాయి ఆదర్శంగా వారు చేస్తున్న ఒక మహాకార్యాన్ని ఈ రచయితకు వివరంగా తెలిపారు. వాళ్ళు తెలిపిన విషయాలు -

- స్లావేనియా దేశంలో ఈ సాయి భక్తులు 25 మంది సుమారు 50 హెక్టార్లలో ఒక ఆశ్రమం లాంటిది ఏర్పరచుకొని, అందులో ఒక భవనం కూడా నిర్మించుకొని అందులోనే కుటుంబాలతో ఆధ్యాత్మిక జీవనం గడుపుతున్నారు. ఆ భవనం చుట్టూతా ఉన్న భూమిని వ్యవసాయ క్షేత్రంగా చేసికొన్నారు. ఈ కుటుంబాల శిశువులకు, పిల్లలకు ఆ భవనంలోనే బడికూడా నడుపుకుంటున్నారు. భవనం బైట ఉన్న క్షేత్రంలో తమ జీవనాలకు కావలసినవన్నీ పండించుకొంటున్నారు. ప్రభుత్వం సప్లయ్ చేసే విద్యుత్తు తప్ప వాళ్ళు బైటనుంచి ఏ సరకూ, ఏ వస్తువూ, ఏ పదార్థమూ కొనరు. వ్యవసాయానికి, విత్తనాలు చల్లడం దగ్గరినుంచి పంట కోత వరకు బైట ఉండే సత్యసాయి సెంటరునుండి ధర్మాచరణలైన భక్తులు వచ్చి వీరికి తోడ్పడుంటారు.

ఈ కుటుంబాలతోపాటు గుఱ్ఱాలు, పాడి పశువులూ కూడా ఉండడంతోపాటు, రెండు పాములు కూడా ఈ ఆశ్రమంలో ఉన్నవన్నారు వారు!

అనేక కుటుంబాలు ఒక్క కుటుంబంగా, ప్రశాంతి నిలయ ఆధ్యాత్మిక క్రమశిక్షణతో, స్వావలంబనంతో, ఉన్నదానో తృప్తిపడ్తూ ఒక ఐరోపా దేశంలో బ్రదుకగల్గడం, అసలు అలాంటి లక్ష్యం ఒకటి ఏర్పరచుకోవడం, మనకు ఆశ్చర్యకరమే ఐనప్పటికీ, అది సత్యసాయీశ్వరుని అనంత శక్తికి స్వల్ప విషయమే. భగవాన్ బాబావారు తమ పాత ఆశ్రమ కాలంలో భక్తులకు నోటితో చెప్పకుండా ఇచ్చిన శిక్షణలాంటిదే ఇది. అత్యనిష్ఠునికి సర్వం బ్రహ్మమయమే. దానికి ఇలాంటి సహ జీవనం ఒక బాహిరమైన సాధనా రూపం అని అనిపిస్తుంది.

*పు. 187, ఆర్చితాణ పరాయణుడు - రచయిత: శ్రీ ఎన్. కస్తూరి

ఇదీ సాయి ప్రభావం. ఈ రచయిత ఈ వివరాలను వినగానే ఆశ్చర్యపడిపోయి సాయంత్రం సాయికుల్యంత్ హాలులో శ్రీ సాయి దర్శనం ఇవ్వడానికి వేదికమీదకు రాగా స్లావేనియా భక్తులు చెప్పిందంతా ఒక కాగితంమీద రాసి వారి చేతికి ఇస్తూ, ఆ మధ్యాహ్నం స్లావేనియావాళ్ళు చెప్పిందంతా వారికి నివేదించాడు. **తన మాటలు వింటున్న భగవాన్ ఈ రచయిత ఎన్నడూ అట్లా చూడలేదు.** స్వామి అతని మాటలు వింటూ ఎంతో 'ఉద్విగ్న'నారు. రచయిత స్వామితో, "స్వామీ, మేమెవ్వరమూ ఇక్కడ చేయలేని పనిని వీళ్ళక్కడ చేస్తున్నారు. మీ ప్రభావం ఎంతో గొప్పది స్వామీ" అన్నాడు. స్వామి ఉద్విగ్నతా, బ్రహ్మానందమూ కలబోసిన స్థితిలో విభూతి పొట్లం అతని చేతికీయగా, ఈ రచయిత దర్శనమూ, భజనా ముగిశాక వాళ్ళకా పొట్లం ఇచ్చాడు. దాన్ని వాళ్ళు స్లావేనియాలో తమ ఆశ్రమంలోని ఛాపెల్ (పూజామందిరం)లో పెట్టుకొన్నారు.

ఎక్కడి పర్తి - సాయి; ఎక్కడి స్లావేనియా?! ఆ దేశ ప్రజల సంస్కృతీ, మతమూ, జీవన విధానమూ ఏమిటి? సాయి ప్రభావంతో వారిలో కల్గిన మార్పుని మనం ఏరకంగా, ఏమని తీర్మానించగలం?! ఈ మహావతార ప్రభావం ఎంతటిదని నిర్ణయించగలం?!

కోట్లాది జనం ఇవేళ సాయి చూపిన మార్గంలో నమక చమకాలను (రుద్రాధ్యాయం), పురుషసూక్తాన్ని, ఇతర సూక్తాలను ప్రతి నిత్యమూ పారాయణ చేస్తున్నారు కదా! ఎవరు నేర్పారు వారికివన్నీ? క్లిష్టమైన సంస్కృత మంత్రోచ్ఛారణను జపనీయుడు, రవ్యనూ, చిలీవాడూ నిర్దుష్టంగా ఉచ్చరించి దైవస్తుతి వైదికంగా చేస్తున్నాడంటే అది శ్రీ సాయి భగవానుల ప్రభావం కాక మరేమిటి?!

మత్స్య మాంసాలు మాని, వైదిక ఋషి ద్రష్టలుగా ఉన్న మహామంత్రాలను భిన్నభిన్న దేశాల జాతుల మతాల వారీవేళ నిర్దుష్టంగా పఠిస్తూ పరమ సాత్త్వికంగా పరిణమించారంటే, ఇవేళ మళ్ళీ వైదిక స్వర్ణయుగం ఏర్పడి ప్రపంచానికంతటికీ ఒక్కడే దేవుడు, ఒక్కటే మతం అన్న పరిణామం వచ్చేసిందని అర్థం కాదా?

స్థూల వస్తువులూ, విషయాలూ చర్మచక్షువులకు అగుపిస్తాయి. కాని సూక్ష్మ అంశాలు తోలుకళ్ళకు కనిపించవు. అవి సాత్త్విక హృదయాలకు తెలుస్తాయి.

అనుభవంలోకి వస్తాయి. మానవుణ్ణి దేవునిగా పరిణమింపజేయడమే సాయి అవతార లక్ష్యం. తాను మహాదేవుడే అయినప్పటికీ, **తనకూ మనకూ తత్త్వరీత్యా భేదం లేదన్న అద్వైత తత్త్వమూర్తి భగవాన్.** ఆసురీ గుణాలను అణగద్రొక్కి దైవీ గుణాలనలవరచుకోవడానికి స్ఫూర్తిని కలిగించడమే కాక, తన అనుగ్రహ శక్తితో రాజస తామస రుజాగ్రస్తమైన మన గుండెలను బాగుచేసిన, చేస్తున్న వైద్యనాథుడు భగవాన్ బాబా.

మత వాఙ్మయంలో మనకు కలిగేది చికాకేకాని మరొకటి కాదు. ఆ కీకారణ్యంలో దారి దొరకని మనకు భగవానుడు ఒక్క వాక్యంతో లక్ష్య నిర్దేశం చేశారు. సత్యసాయి వాహినిలో మొదటి వాక్యంగా బాబావారు,

“మానవ జీవితమునకు పరమార్థము ఆత్మ”

అని రాసి మనమే పని చేసినా, ఎప్పుడూ గుర్తుంచుకోవాల్సింది ఆత్మనే అని స్పష్టపరిచారు. ఆత్మసిద్ధికి, ఆత్మనిష్ఠకు పూనుకొనే ఏ కార్యమైనా అదే దైవకార్యం అవుతుందికాని వేరే కార్యాలు కావు. 'దివ్యాత్మస్వరూపులారా!' అని ప్రతి దివ్యోపన్యాసం ముందరా బాబావారు చేసే సంబోధన మనము **ఆత్మ** తప్ప మరొకటి కాదని తెలుపడానికే అన్నది సుస్పష్టం. సమస్త సేవాకార్యక్రమాలూ, భజనలూ, జపాలూ, తపాలూ, ధ్యానాలూ, నిష్ఠలూ - అన్నీ పరమార్థమైన ఆత్మసిద్ధికే. అది సిద్ధించడానికే వారి అనుగ్రహమూ, దాని ప్రభావమూ.

2011 ఏప్రిల్ 24వ తేదీనాడు సగుణుడు నిర్గుణుడైనారు. సగుణంకన్నా నిర్గుణమే పరమ శక్తివంతమన్నది శాస్త్రవాక్కు. వారు సచ్చిదానంద స్వరూపులు. సత్ అంటే ఉన్నది. వారు ఎప్పుడూ ఉండేవారు. చిత్ అంటే చైతన్యం. చిత్తునకు ఎప్పుడూ విరమణం లేదు. ఇదీ ఎప్పుడూ ఉండేదే. ఆనందం అంటే సుఖదుఃఖాలకు, ఇంద్రియాలకు అతీతమైనది. **వారిప్పుడున్న స్థితి ఇది - సచ్చిదానందస్థితి.** మనమూ ఆ స్థితిని అందుకోవాలనే, పొందాలనే వారు 'దిగి' వచ్చింది.

శరీర భ్రాంతి వదలి వారిని మనలో ఆవిష్కరించుకోవడం ఒక్కటే మన జీవిత లక్ష్యం కావాలి. దానికి వారి అనుగ్రహమూ కావాలి. అది లభిస్తూనే ఉంది. దానికి కొఱతా లేదు, అడ్డా లేదు.

స్వర్ణ రథోత్సవం

1996 అక్టోబరులో శ్రీ సుబ్రహ్మణ్య చెట్టియార్గారు (మధురై) ఒకనాటి రాత్రి అద్భుతమైన ఒక కలగన్నారు. ఆ స్వప్నంలో ఆయనకు సప్తాశ్వములచే పూస్తుబడి, లాగబడుచుండిన మహద్భుతమైన ఒక స్వర్ణరథము, రథమునధిరోహించి దానిని నడుపుచున్న సారథివలె బ్రహ్మదేవుడు, దర్శనమిచ్చారు. ఆ రథముపై దేదీప్యమానముగా ఉజ్వలమై అత్యంత దివ్యశోభలతో అలరారుతున్న ఒక స్వర్ణ సింహాసనమును ఆయన దర్శించారు. ఆ సింహాసనమునకు వెనుక భాగంలో దివ్యతేజోవిరాజమానుడై సూర్యభగవానుడు కళ్ళు మిరుమిట్లుగొల్పే కాంతికిరణపుంజములను ప్రసరిస్తూ ఉన్నాడు. అకస్మాత్తుగా, ఆ స్వర్ణరథముపైనున్న స్వర్ణ సింహాసనాన్ని అధిష్టించి భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి బాబావారు చెట్టియార్గారికి దర్శనమిచ్చారు. ఆ స్వప్న

దృశ్యము శ్రీ చెట్టియార్గారిని - తన ప్రభువగు బాబావారి దివ్య చరణారవిందముల చెంత ఒక స్వర్ణరథమును సమర్పించాలనే దృఢ నిశ్చయమునకు పురికొల్పగా, తన ఆకాంక్షను స్వామికి విన్నవించారు. అందుకు స్వామివారు కరాఖండిగా తమ అనుమతి నిరాకరించారు; ఆ డబ్బును ఏదైనా సేవకార్యక్రమాలకు వినియోగించమని చెప్పారు. అయినప్పటికీ చెట్టియార్గారు స్వామికి తమ అభ్యర్థనలను పదేపదే విన్నవించటం కొనసాగించారు. భక్తుల ఆనందం కోసమైనా స్వామి సమ్మతించాలని పట్టుబట్టారు. ఎట్టకేలకు, స్వామి - ఆ భక్తునిపై తమకుగల అనంత ప్రేమ, కారుణ్యములచేత అంగీకరించారు. ఆవిధంగా ఒక చారిత్రాత్మక ఘట్టమునకు నాందీ ప్రస్తావన జరిగింది.

6 నెలల అతిస్వల్ప వ్యవధి లోపుగానే 'శ్రీ సత్యసాయి స్వర్ణాదిత్య పాదుకా రథం' నిర్మాణ పనులు పూర్తయినాయి... ప్రశాంతి నిలయంలో స్వర్ణరథమును భద్రపరచటానికి, సురక్షితంగా నిలిపివుంచటానికి, తగిన స్థలం సిద్ధంగా లభ్యమయ్యేవుంది! ప్రశాంతి మందిరానికి ప్రక్కనే తూర్పు దిక్కులో వరుసగా నిర్మింపబడిన కారు షెడ్యూలలో ఒకటి ఆ ఎత్తైన స్వర్ణ రథమును నిలుపుటకు సరిగ్గా సరిపోయే పరిమాణాలతో నిర్మింపబడి ఉండటం ఒక విశేషముకాగా; అసలు అలాంటి ఎత్తైన స్వర్ణరథం ఒకటి భవిష్యత్తులో నిర్మింపబడుతుందనీ, ప్రశాంతి నిలయంలో దానిని నిలిపి ఉంచవలసివస్తుందనీ, ముందు ఆలోచనగాకాదు కదా, కనీసం ఊహామాత్రముగానైనా ఎవ్వరూ ఎన్నడూ భావించికూడా ఉండని అనేక సంవత్సరాలకు పూర్వమే - సరిగ్గా సరిపోయే కొలతలతో షెడ్యూ నిర్మాణం జరిగి ఉందంటే...అది కేవలం భగవానుల సర్వకాలజ్ఞతను మనకు స్పష్టముగా తెలియబరుస్తున్న అద్భుత వాస్తవము! పొడవు, వెడల్పు 22 x 22 అడుగుల చతురస్రపు భూవైశాల్యంతో, 20 అడుగుల ఎత్తుతో నిర్మితమైన ఆ షెడ్యూ కొలతలు ఆ స్వర్ణరథం కోసమే సిద్ధపరచబడి ఉన్నాయా అన్నట్లుగా సరిగ్గా సరిపోయాయి!

స్వర్ణరథ నిర్మాణ పనులు పూర్తికావటానికి కొద్ది వారాలకు పూర్వమే పాదుకా బ్రహ్మ సభ్యులు, తాము నిర్వహింప తలపెట్టిన ఐదవ పాదుకా ప్రతిష్ఠా

మహోత్సవాల సందర్భంలోనే స్వర్ణరథమును స్వామివారి దివ్యచరణారవిందములకు సమర్పించుకోవాలన్న తమ ప్రతిపాదనను కూడా వారు స్వామికి నివేదించారు. భగవానులు స్వర్ణరథమును 'ఆరోహించు' శుభఘడియల లగ్నమునుసూచించే జ్యోతిష రాశిచక్రమునొకదానిని బ్రహ్మ సభ్యులు స్వామివారికి నివేదించగా, సర్వజ్ఞులగు సాయీశ్వరులు ఆ రాశిచక్రములోని కొన్ని దోషాలను వారికి ఎత్తిచూపుతూ, లగ్న సమయాన్ని 5 నిమిషముల ఆవలగా నిర్ణయించారు. అనగా, ఉదయము 7 గం॥కు బదులుగా 7 గం.5 ని.లుగా లగ్నము నిర్ణయించారు. ఆ ప్రకారంగా 1997 సెప్టెంబరు 22వతేదీ సోమవారం ఉదయం 7 గం.5 ని.ల సమయము 'స్వర్ణరథారోహణ'కు లగ్నముగా భగవానులచే నిర్ణయించబడింది.

అంతేకాదు, భగవాన్ బాబావారు ఆ బ్రహ్మ సభ్యులకు శుకనాడీ గ్రంథమును కూడా ఒకపరి పరిశీలించి అధ్యయనముచేసి స్వర్ణరథారోహణ లగ్ననిర్ణయ విషయంలో దానినికూడా అనుసరించమనిచెప్పారు. వేల సంవత్సరాలకు పూర్వమే మహర్షులు తాళపత్రములపై ఉల్లేఖించిన నాడీ గ్రంథములు దివ్య భవిష్యవాణిని తెల్పే ప్రాచీన శాస్త్ర గ్రంథములు. 5 వేల సంవత్సరాలకు పూర్వమే శ్రీ శుక మహర్షులవారిచే తాళ పత్రములపై

లిఖించబడిన భవిష్యవాణి గ్రంథము 'శుకనాడీ'. స్వామివారి ఆదేశముమేరకు పాదుకాబ్రహ్మ సభ్యులు ఆ మరునాడే బెంగళూరు వెళ్ళి, అక్కడ 'శుకనాడీ' గ్రంథము కలిగివున్న ఒక వ్యక్తిని సంప్రదించారు. అతడు ఆ బృహత్ గ్రంథమునుండి 'శ్రీ సత్యసాయి స్వర్ణరథారోహణ' ఘట్టానికి సంబంధించిన భవిష్యవాణి లిఖింపబడివున్న తాళపత్రములను వెలికితీసి, పరిశీలనార్థము వారికి చూపించాడు. తాళపత్రాలలో లిఖించివున్న భవిష్యవాణిని పరిశీలించిన సభ్యులు దిగ్భ్రమచెంది, స్థాణువులైపోయారు. అందులో పేర్కొనబడిన వివరాలు ఇలా ఉన్నాయి:

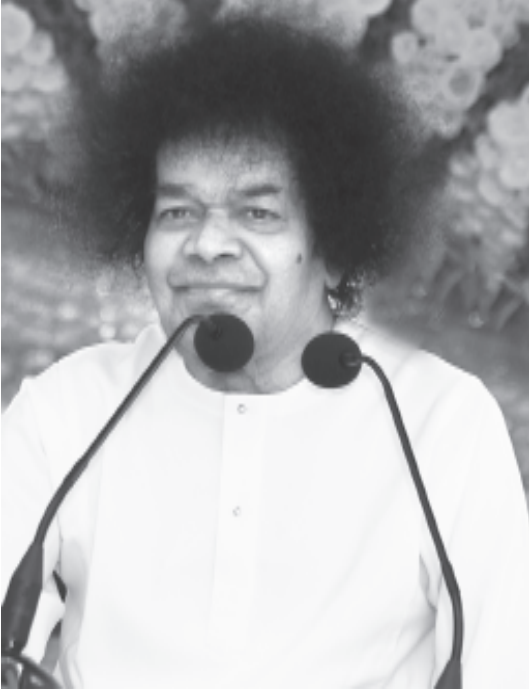
“భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దివ్య చరణారవిందములకు సుబ్రహ్మణ్య చెట్టియార్ అనే పేరు గల వ్యక్తి స్వర్ణరథమును నిర్మింపజేసి సమర్పిస్తాడు. భాద్రపదమాస, కృష్ణపక్షమందలి, చవితి తిథి, సోమవారం నాడు, రోహిణి నక్షత్రయుక్త కన్యాలగ్నమునందు చంద్రకాల హోరా సమయంలో ఉదయం సరిగ్గా 7 గం. 5 ని.లకు స్వర్ణరథముపై భగవాన్ బాబావారు 'ఆరోహణము' చేస్తారు.” (భగవాన్ బాబావారిచే ప్రస్తుత క్యాలెండర్ ననుసరించి నిర్ణయింపబడిన 1997 సెప్టెంబరు 22వ తేదీ సోమవారము ఉదయము 7 గం. 5 ని.ల లగ్న సమయముతో అది సరిగ్గా సరిపోయింది.)

భక్తుని కోరిక తీర్చేను

ఈనాడు ముఖ్యంగా మీకు రథమును గూర్చి చెప్పవలసి వస్తున్నది... నాకిలాంటివి ఇష్టం లేదు. భగవంతునికి ఇవ్వవలసింది నిర్మలమైన ప్రేమ మాత్రమే... ప్రేమను మాత్రమే నాకు అందించాలిగాని ఈ బంగారు పల్లకీలు, రథాలు తెచ్చి నా తలపైన భారం వేయడమెందుకు?! దీనికి బదులు ఈ ఖర్చుతో సమాజంలో ఎంతైనా సేవలు చేయవచ్చు... ఇలాంటివి ఆశించేది దైవత్వం కాదు. దైవమే సర్వస్వరూపుడైయుండగా దైవానికి ప్రత్యేకంగా అర్పించడమేమిటి?! అసలు అర్పించడానికి మీరెవరు?! సర్వమూ భగవంతునిదే. కనుక మీరు ఇకముందు ఇలాంటి ఆభరణాలుగాని, సింహాసనాలుగాని, రథాలుగాని తీసుకొని రాకండి. ఈ ఖర్చుతో నీరు లేని ప్రదేశంలో ప్రజలకు నీరీవ్వండి....సుబ్రహ్మణ్య చెట్టియార్ ఎంతో ప్రేమతో ఈ రథాన్ని తీసుకొని వచ్చాడు. అతనికి ఒకే ఒక కోరిక ఉండినది. “నా కళ్లముందు స్వామి రథోత్సవం జరగాలి. తరువాత నేను ఉన్నాసరే, పోయినా సరే” అని నిశ్చయించుకున్నాడు. అంతటి నిశ్చల చిత్తంతో ఉన్నాడు. అతనికోసమే నేనీనాడు రథము నెక్కినగాని, లేకపోతే దానిని నేను ముట్టేవాడినేకాను. ఇలాంటి వాంఛలు నాకెప్పుడూ లేవు, ఇవి మీయందుకూడా ఉండరాదు. భగవంతునికి, భక్తునికి మధ్య ఉండవలసింది అంతర్ సంబంధమేకాని బాహ్యసంబంధం కాదు.

- టాటా (1997 సెప్టెంబరు 22)

లభించింది. సాయి శకంలో సహోదరులుగా, సహచరులుగా సమైక్యంగా ఆధ్యాత్మిక సామ్రాజ్యంలో ప్రవేశించాము. స్వామి అడుగుజాడలు విడువకుండా పయనిద్దాం. పురోగమిద్దాం. స్వామివారి ప్రబోధల పరమార్థం ఒంట పట్టించుకొని జీర్ణం చేసుకొంటే జన్మ తరిస్తుంది. జీవితం చరితార్థమవుతుంది. స్వామివారి వాక్యవిభూతి దైవానుభూతిని కలిగిస్తుంది. వారి ఉపదేశ స్రవంతి విజ్ఞాన ఖనిలా, ఆధ్యాత్మిక ఖజానాలా, వజ్ర వైధూర్యాల రాశిలా ఉంటుంది. స్వామి నోటిమాటలు ముత్యాల మూటలు, వజ్రాల తునకలు, మరకత మాణిక్య రాశులు. పర్తిలో వెలసిన పరమేశ్వరుని వాక్కులే ఋక్కులుగా, ఉపనిషత్ సుధా సార సంగ్రహంగా ప్రసిద్ధి చెందాయి. భగవాన్ బాబా బోధామృతాన్ని గ్రహించి భక్తకోటి ముక్తిమార్గంలో పురోగమించగలదు.

బాల్యంలోనే బ్రహ్మజ్ఞానిగా విరాజిల్లి, స్థితప్రజ్ఞుడిగా జీవించి, స్వామి చూపిన బాల్యలీలలు, దివ్య మహిమల

స్వామి వాక్కు - బ్రహ్మ వాక్కు

భాట్లం శ్రీరామమూర్తి

ఆధ్యాత్మిక చింతన ప్రేరేపించి సాధకుల అంతరంగాన్ని తేజోవంతం చేయగల రతనాల రాసులు స్వామి ప్రబోధ సుధాకరంలో కోకొల్లలుగా లభిస్తాయి. భగవాన్ అనుగ్రహ భాషణములలోని అమూల్యమైన మరకత, మాణిక్యాల రాసులు సంగ్రహించి, వారివారి జీవితాలను సుసంపన్నము, ధన్యమూ చేసుకొని తరించే అనంత భక్తకోటి బృందాన్ని కరుణించి, వారి అవ్యాజ ప్రేమతో కటాక్షించి కాపాడుతున్న ప్రేమమూర్తి బాబా.

దివ్యత్వంనుండి ఉద్భవించిన మానవుడు తన దివ్యత్వాన్ని గుర్తించి వర్తించునట్లు 'ఆధ్యాత్మిక పునరుద్ధరణ' కార్యక్రమాన్ని భగవాన్ ఉద్భవం చేశారు. మానవజాతిని మేల్కొల్పే ప్రశాంత, ఆధ్యాత్మిక విప్లవ కార్యక్రమం శరవేగంతో నిర్వహించారు. అవతార వైభవాన్ని కన్నులారా చూసి తరించే భాగ్యం మనకు

రసవద్బట్టాలు - అవతార వైభవాలు ప్రజా జీవితాన్ని ఉత్తేజితం చేశాయి. బాబా జీవిత ఇతిహాసం జగతికి సందేశం అయింది. స్వామి ప్రసంగాల్లో పద ప్రయోగాలు సానపట్టిన వజ్రాల్లా ఉంటాయి. పదును పెట్టిన రత్నాల రాసుల్లా ఉంటాయి. అమృతపు గుళికల్లా ఉంటాయి. శబ్దం ప్రసన్నంగా ఉంటుంది. అర్థం గంభీరంగా ఉంటుంది. సందేశం సూటిగా, సుస్పష్టంగా సూదంటురాయిలా హృదయానికి హత్తుకుంటుంది. సరళంగా, సుబోధకంగా, శుభకరంగా ఉండే సుందర పద మందార మాలికలే మానవాళికి ప్రబోధ వీచికలు. అనల్పమైన భావ తరంగాల్ని అల్పమైన పదముల పరిధిలో పటిష్టంగా ప్రతిష్ఠించి సువిశాల భావ విశేషాలను ఆవిష్కరించే భగవాన్ బాబా అనుగ్రహ భాషణములను భక్తకోటి స్వీకరించి తరించగలదు.

బిందువులో సింధువు ఇమిడి ఉన్నట్లు, పరిమిత పదజాల పరిధిలోనే జీవిత పరమార్థాన్ని, పారమార్థిక ప్రయోజనాలను, విశ్వజనీనమైన నిత్యసత్యాలను ప్రతిపాదించడం, ప్రబోధించడం అనన్య సామాన్యమైన ప్రబోధ శిల్పం, ఇది పరమాత్మునికే సాధ్యమయ్యే బృహత్కార్యం. ప్రాచీన కాలంలో క్రాంతదర్శులైన ఋషిపుంగవులు తమ హృదయాంతరాళాల్లో సవ్వడి చేసే శబ్ద తరంగాలకు ఆకృతి కల్పించి, ఆవిష్కరించి, వాటి అంతరార్థాల అన్వేషణకు, తాత్త్విక చింతనకూ కారకులయ్యేవారు, ప్రేరకులయ్యేవారు. “న భూతో న భవిష్యతి” అన్న రీతిలో భగవానుడే సకల శాస్త్ర రహస్యాలను మృదుమధుర మంజుల పద విన్యాసాలతో వివరించి, మన హృదయాంతరాళాల్లో వెలిగించే దివ్య దీపికలే జ్ఞానజ్యోతులుగా, సూక్తిముక్తావళిగా విలసిల్లి మానవాళికి మార్గదర్శకాలై ప్రబోధ రత్నాకరాల్సేనాయి.

సాయి శారదామాత పలుకుల మధురిమలు సుధా బిందువుల్లా ఉంటాయి. ఆధ్యాత్మిక పథగామికి కరదీపికల్లా ఉంటాయి. జగత్తును తేజోమయం చేసే వేగుచుక్కల్లా ఉంటాయి. వెలుగులు వెదజల్లే వెన్నెల వాడల్లా ఉంటాయి. జగతి ప్రగతికి నాందీ సూచికమైన జగజ్జ్యోతుల్లా భాసిస్తాయి.

లౌకిక ప్రపంచంలో చలామణి అయ్యేందుకు కావలసింది ధనం. ఆధ్యాత్మిక జగత్తులో చేపట్టవలసింది సాధనం. శీలమే మీకు వెన్నెముక, సద్గుణాలే ప్రాణవాయువులు. రూపం ధరించిన మాధవత్వమే మానవత్వం - సర్వదా మీకు తోడు నీడగా, చేదోడు వాదోడుగా ఉండే పరమాత్మునితో అనుబంధం పెంచుకోండి - అంటూ కలియుగం కృతయుగంగా పరివర్తించజేసే సాయి ఉద్యమం ఊపు అందుకొంది. సాయి భగవానుడు ప్రశాంత, ఆధ్యాత్మిక విప్లవాన్ని విశ్వవ్యాప్తం చేశారు. ఇలా తలంలో జరామరణ బాధల భారం లేని రాజమార్గం తెరిచారు. ఆధ్యాత్మిక ప్రగతికి సోపానాలు నిర్మించి చూపారు. లౌకిక జీవితంతో మానవతను మేళవించి జీవిత పరమార్థాన్ని, పరమ గమ్యాన్ని నిర్దేశించి నిరూపించి చూపించారు. ఆత్మోద్ధరణకు తరణోపాయం తెలిపేరు. మోక్షార్థులకు ముక్తిమార్గం చూపించారు. మానవాళి తరించాలని మానవుడే మాధవుడు కావాలని, జనుడే జనార్థనుడు కావాలని, ఆత్మసాక్షాత్కారానికి, జీవన్ముక్తికి సర్వులూ యోగ్యులేనని శతాధిక ప్రబోధలు చేసి, ఆధ్యాత్మిక సువర్ణ భాండాగారానికి తాళం చెవులు భక్తకోటికి ప్రసాదించిన సాయి శకానికి నా నమోవాకములు.

✽

మీరు నావారు, నేను మీవాణ్ణి

నేను ఎప్పటికప్పుడు ఎదురుగానున్న వ్యక్తులను చూసి, ఆ సందర్భాన్ని, వారి ఆశయాలను పురస్కరించుకొని మాట్లాడుతూ ఉంటాను. నా మాటలు అద్వైతంతో కూడి ఉంటాయి. నేను గురువును, మీరు శిష్యులనికానీ, నేను భగవంతుడను, మీరు భక్తులనికానీ నేను చెప్పను. ఎందుకంటే నాకు, మీకు ఏ భేదమూ రాకూడదు. స్వామియే మీరు, మీరే స్వామి. స్వామి ప్రత్యేకంగా లేడు. ఎవరు హృదయపూర్వకంగా ప్రేమిస్తారో వారి సొత్తునే నేను. నాకు కావలసింది ప్రేమ ఒక్కటే. ఒక్క విషయము యోచించండి. మీరు బాగుపడితే నాకు వచ్చే ఆదాయమేమిటి? మీరు బజారులో తిరిగితే నాకు కలిగే నష్టమేమిటి? మీరు నావారు; మీరు, నేను ఏకమనే భావమే కదా ఈ సంబంధమును కలిగించినది. ‘నేను మీవాణ్ణి కాద’ని మీరు చెప్పిననూ, మీరు నావారే! ...మీరు చిత్తశుద్ధితే ప్రయత్నిస్తే చాలు, నేను మీకు అన్నివిధాలుగా సహాయమునందిస్తాను.

- బాబా

లాలి పాట - సాయి మాట

డా॥ రాళ్లపల్లి వసంత లక్ష్మి

‘పరమాత్మయను బొమ్మలాటగాడు
తాను జీవుల రంగస్థలాన నిలిపి
అడు ఆనాటి ఈనాటి ఆట జూచి
సుంత వర్ణించి కొంత సంతసము గనుడి’

శ్రీ సత్యసాయి అవతార లీలా విభూతి, ప్రేమప్రపూర్ణ పరమాద్భుత వైభవ వాహిని. బాల సత్యం సూత్రధారి, పాత్రధారి, గాత్రధారి తానెయై నాటకీయంగా నడిపించిన ఒక రసవత్తర సన్నివేశాన్ని సుంత వర్ణించి కొంత సంతసమును అందుకునే ప్రయత్నమిది.

సత్యం (స్వామి) ఒక రాజకీయ సన్నివేశానికి తద్భిన్నమైనరీతిలో రూపకల్పన చేసి, సంప్రదాయ గాన శైలిలో అత్యంత లాలిత్య భరితమైన లాలిపాటతో జాతిని లక్ష్య సాధన దిశగా ఉత్తేజపరిచిన ఘట్టం చారిత్రాత్మకం.

మన దేశం ఆంగ్లేయుల పాలనలో ఉంది. స్వాతంత్ర్య సమరం సాగుతున్నది. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానికి రంగం సిద్ధమయింది. దేశంలో రాజకీయ సభలను, సమావేశాలను బ్రిటీషు ప్రభుత్వం నిషేధించింది. ఈ నేపథ్యంలో కొందరు రాజకీయవాదులు సత్యం వద్దకు వచ్చారు. సత్యం స్కూలులో చదువుతున్న రోజులలో పిన్నలకు, పెద్దలకు బుద్ధులు, సుద్దులు నేర్పే పాటలను వ్రాసి పిల్లలచే పాడించేవారు. వారందరూ, “రాజూ! నీకు ఎలా వచ్చింది ఈ కవిత్వం?” అని ఆశ్చర్యపోయేవారు. ఈ రాజకీయవాదులు ప్రజలను కొంత ఉత్తేజపరచడానికి బుక్కపట్నంలో ఒక సభను నిర్వహించాలని సంకల్పించుకొని సత్యాన్ని కొన్ని పాటలు, పద్యాలు వ్రాసి ఇమ్మని కోరారు. సభలు, ఉపన్యాసాలు నిషేధం కదా! ‘సమయానికి తగు మాటలాడేనే’ అన్నట్లు బాణిలో లాలిత్యం, భావంలో గాంభీర్యం కలబోసి సత్యం రచించిన జోల పాట జాతికి కలిగించింది ఊరట. ప్రజలంతా

ఐకమత్యంతో పోరాడితే స్వాతంత్ర్యము తప్పక సిద్ధిస్తుందనీ, హిట్లరును హతమార్చడానికి స్టాలిన్ నాయకత్వంలో రష్యా సైన్యము సిద్ధంగా ఉన్నదనీ, నిరాశా నిస్పృహలను వీడి భారతీయులు నిర్భయంగా ఉండాలనీ ఆ పాట సారాంశం.

నిర్ణీత సమయానికి సమావేశ స్థలంలో ప్రజలంతా గుమికూడారు. రాజకీయ సభ ఏమో అనే అనుమానంతో రద్దు చేయాలని బ్రిటీషు పోలీసులు కూడా వచ్చి చేరారు. కానీ, తక్కువేమి మనకు సత్యం మన ప్రక్కనుండు వరకు! పోలీసులకు అది రాజకీయ సభ అని కించిత్తు అయినా అనుమానం కలుగనివిధంగా కార్యక్రమం ప్రారంభమయింది. సత్యానికి చీరకట్టి స్త్రీ వేషం ధరింపజేశారు. స్టేజిపైన ఒక ఊయల తొట్టెను అమర్చి, అందులో ఒక రబ్బరు బొమ్మనుంచారు. ఏడుస్తున్న పసిబిడ్డను జోలపాడుతూ, ఓదార్చుతూ ఒక తల్లి ఊయలనూపే దృశ్యమిది. ఒకప్పుడు ఇది ప్రతి తెలుగింటి ముంగిటి ముచ్చటే కదా! పోలీసులు గమనించికూడా ఆదవారు ఊయలలూపుకుంటూ ఏదో పాడుకుంటున్నారు అనే భ్రమలకు లోనయినారు. తెలుగు భాష బ్రిటీషు పోలీసులకు తెలియదు కదా!

సత్యం రచించిన జోలపాట ఇలా సాగింది:

“ఏడువకు పసిబాల ఏడువకు తండ్రీ
ఏడిస్తే నిను భరత వీరుడనరయ్యా జో.... జో...
హంతకుడు హిట్లరు అమర రష్యాపై
దండెత్తి వచ్చెనని జడిసి ఏడ్చితివా... జో.... జో..
హిట్లరును చంపుటకు ఎట్ట సైన్యంబు
వీరుడొ స్టాలిను కలరు ఏడువకు... జో.... జో...
ఇంకెందుకుర నాన్న అట్టులేద్దెదవా?
ప్రజలకైకృత లేదటంచు ఏడ్చితివా... జో... జో...

ఐక్యతగ ప్రజలంత చేరి పోరాడి

స్వాతంత్ర్యమును పొందగలరు ఏడువకు.. జో.. జో..

సత్యం శ్రావ్యమైన కంఠంతో ఈ గేయాన్ని ఆలపిస్తుంటే, ఆ దివ్యగాన మాధుర్యానికి ప్రజలతోపాటు బ్రిటీషు పోలీసులుకూడా పరవశించారు. భాష అర్థం కాని పోలీసులు మంత్రముగ్ధులై జనంతోపాటు ఒక అరగంటసేపు లయబద్ధంగా పాటకు అనుగుణంగా చప్పుట్లు చరుస్తూ ప్రేక్షకుల్లా ఉండిపోయారు. కలయో... వైష్ణవ మాయయో.. సత్య సంకల్ప పరమార్థమో... సభ దిగ్విజయంగా జరిగింది. సభా నిర్వాహకులు ఇంత చిన్న పిల్లవానికి హిట్లర్, రష్యా, స్టాలిన్ ఈ పేర్లు ఎట్లా తెలిసినవి, ఇవి మాకెవరికీ తెలియని పేర్లే అని అచ్చెరువునొందారు.

దుర్భరమైన బానిసత్వంలో మ్రగ్గుతూ, భవిష్యత్తు అంధకార బంధురమై తోచి అల్లాడుతున్న భరతజాతిని, భరతమాత ఓదార్చుతున్నదా అన్నట్లు భారత భాగ్య విధాత, విశ్వకళ్యాణ ప్రదాత 'సత్యం' - 'ఏడిస్తే నిను భరతవీరుడనరయ్యా' అంటూ ఆత్మస్థైర్యాన్ని అందించారు. 'స్వాతంత్ర్యం తప్పక సిద్ధిస్తుంది' అనే సత్యాన్ని సత్యం ఘంటాపథంగా ప్రకటించారు. విషాద యోగమున మునిగి దీనుడైన అర్జునుని ధీరునిగా ఉత్తేజపరిచిన ఆనాటి గీతాచార్యుని గీత భగవద్గీత. 'భయాన్ని వీడండి. ఐకమత్యంతో పోరాడండి. స్వాతంత్ర్యమును సాధించండి' ఈనాటి సత్యగీత (అభినవ) అభయ గీత.

ఈ లాలిపాట ఒక మేలుకొలుపు;

జాతి సమైక్యతకు పిలుపు;

ప్రజల ఆలోచనా సరళికి మలుపు;

స్వాతంత్ర్య సమరాన తప్పదు గెలుపు.

ఇది తథ్యం, ఇది సత్యం, ఇది 'సత్యం' వలుకు;

సర్వజన సమ్మోహమై సర్వులకు కలిగించెను మైమరపు.

ఈ లాలిపాట ఒక మేలుకొలుపు.

తదనంతర కాలంలో ఈవిషయమై ప్రస్తావిస్తూ స్వామి, "ఆ తరువాత చాలా పార్టీలవారు నావద్దకు వచ్చి పాటలు వ్రాయమన్నారు. అనాడు వారిని ఉత్సాహపరచాలని వ్రాశాను. అంతే. నాకు ఏ పార్టీతో సంబంధం లేదు.

అందరూ నావారే. నేను అందరివాడినే" అంటూ విశ్వవిశాల ప్రేమతత్వమే సాయితత్వమని ఎఱుకపరచారు.

స్వామి తమ ప్రబోధలలో పలు పర్యాయములు ఆధునిక సమాజములో తల్లులు, పిల్లల పెంపకము అనే విషయాన్ని వివరించేవారు. ఆనాటి తల్లులు లాలిపాటల ద్వారా కృష్ణలీలలను, రామకథను, ఉదాత్త భావాలను మృదుమధురంగా శిశువుకు వినిపించేవారు. ఆధ్యాత్మిక సారాన్ని సున్నితమైన రాగాలలో, మమతానురాగాల మేళవింపుతో పసిహృదయాలలో తల్లులు పాడుకొల్పేవారు. స్వామి స్వయంగా వినిపించిన సంప్రదాయ లాలిపాట:

ఓంకారమనియేటి ఒక తొట్టెలోను

నాలుగు వేదాల గొలుసులమరించీ

తత్త్వమసి అనియేటి పరుపు తా పరచీ

ఎఱుకనే బాలుణ్ణి ఏమరక ఉంచీ

ఏడు జగములవారు ఏకమై ఊపగా.... జో.... జో...

ఆదర్శమాతగా మదాలసను శ్లాఘించారు స్వామి. ఆమె మహారాణి. తన శిశువులను లాలించే సమయంలో ఆత్మతత్త్వాన్ని పాటలద్వారా అందించి వారు మహాజ్ఞానులుగా రూపొందటానికి కారకురాలైంది.

'శుద్ధోసి బుద్ధోసి నిరంజనోసి

సంసార స్వప్నా త్యజ మోహ నిద్రాం'

నీవు శుద్ధుడవు, బుద్ధుడవు, నిరంజనుడవు. సంసార మనెడు స్వప్నమును, మోహనిద్రను త్యజించు' ఇత్యాదిగా మదాలస తన శిశువులకు స్వస్వరూపాన్ని తెలియజేప్పేది.

ఈనాటి తల్లులు కొడుకు పుట్టగానే ధనము, వివాహము అనే విషయాలపై ఆసక్తి చూపుతున్నారేకానీ, సత్యలీలము, సత్ప్రవర్తన గురించి చింతించటంలేదనే విషయాన్ని వివరిస్తూ స్వామి చమత్కారముగా ఒక సన్నివేశాన్ని ఉదాహరించారు.

అతి సామాన్యమైన రైతు కుటుంబములోని తల్లి, తన బిడ్డను ఊయలలో పరుండబెట్టి, తన మనోభావాలను జోలపాటలో వెలిబుచ్చిన తీరు స్వామి పాడి వినిపించారు:

'చేలోన మీ మామ సెనగలెయ్యంగ

భాగమిమ్మని అడుగు బాలశంకరుడా ...జో.. జో..

ఏసిననాడు లేవు, కోసిననాడు లేవు
భాగమెట్టిత్తురా బాలుడా నీకు?

(అని మామ ప్రశ్నిస్తే)

మా అమ్మ నీతోడ బుట్టినది కాదా
తగవునకు పోదాము ధర్మచావడికి.... జో... జో...
ధర్మచావడిలోన పెద్దలందరు చేరి
భాగమునిమ్మనిరి, బిడ్డ నిమ్మనిరి... జో... జో...

ఆస్తిలో భాగం కట్నంగా ఇచ్చి, మేనరికం కనక
బిడ్డనిచ్చి పెళ్ళి చెయ్యమని తీర్పు చెప్పేరు.

‘బాల్యదశయందే భవ్య గుణములు పట్టుబడవలయు’
అంటారు స్వామి. స్వామి బోధలలో దైవాభిమానం,
ధర్మాభిమానం, దేశాభిమానం - ఈ అంశాలలో ఏదో ఒక
అంశము నిర్దేశపూర్వకముగాగానీ, అన్యపదేశముగాగానీ
భాసిస్తూ ఉంటుంది. లాలిపాటలలో సహితం ఈ అంశం
బాణిలో, వాణిలో వ్యక్తమయిన తీరు హృద్యం.

ఇహపర జీవిత సాఫల్యానికి సోపానాలు
బాధ్యతాయుత భవితకు హెచ్చరికలు
ధార్మిక జీవన పథ ప్రదీపాలు
సాయి లాలిపాటల ముచ్చటలు

అన్నింటికన్న మిన్నగా ఎన్నదగిన మాట ఉన్నదొకటి:

సాయి అవతారవాణి మాతృభాషయే మరి
తెలుగు పలుకులకు పట్టెను సిరి
తెలిసి పలికిన తెలియును గురి
తెలివితోడ చేరుము అద్దరి

‘దరిని (త్రిపురసుం/దరి) తెలుసుకొంటి దారిని (మోక్ష/
దారి) తెలుసుకొంటి’ అన్నాడు త్యాగరాజు.

సాయి ఉపదేశ, సందేశ, ఆదేశ ఆచరణమే భక్తి
సామ్రాజ్యానికి రహదారి. ఆ దారిలో మనలను నడిపించే
అక్షర సారథి మన సనాతన సారథి.

ఆయా అమ్మ కాలేదు

పిల్లలు పుట్టిన తరువాత ఆ పిల్లలను ఆయాకు అప్పజెప్పి తల్లులు
ఉద్యోగాలకై ఆఫీసులకు వెళ్ళిపోతుంటారు. ఈ ఆయా ప్రేమ సంబంధంలోనే
బిడ్డ పెరుగుతాడు. క్రమక్రమేణా పిల్లవాడు పెరిగి పెద్దవాడైన తరువాత, ఆ
బిడ్డకు తల్లి సంబంధమైన బాంధవ్యమే ఉండదు. తల్లి స్వర్గ, సంభాషణ, దృష్టి
తన పిల్లలపై ఉంటుండాలి. కనుకనే పూర్వకాలమందు తల్లియే పాలిచ్చేది, తన
దగ్గర పడుకోబెట్టుకునేది, 24 గంటలపాటు ఈవిధమైన దర్శన, స్పర్శన,
సంభాషణలు బిడ్డకు తల్లితోనే జరుగుతుండేవి. కానీ, ఈ ఆధునిక పరిస్థితి
ఎట్లున్నదంటే, బిడ్డను కనడం మాత్రమే తల్లి వంతు, పోషించడం మాత్రం ఆయా

వంతు. ఈనాటివారు తమ పిల్లలను ఆయాలతోపాటు బీచ్లకు, పబ్లిక్ పార్కులకు పంపిస్తున్నారు. ఈ చిన్న
పిల్లలు కార్లలో వెళుతున్నప్పుడు ఆయా - డ్రైవరు మాట్లాడుకునే విషయాలను వింటారు. ఈ విషయాలే
పిల్లలకు అలవడిపోతాయి. ఈ ఆయా చేసే పనులనే ఈ పిల్లలు నేర్చుకుంటారు. కట్టకడపటికి ఆయా
మరణిస్తే పిల్లవాడు ఏడుస్తాడుగాని తల్లి మరణిస్తే ఏడ్వడు. కారణం ఏమిటి? ఆ పిల్లవానికి తల్లితో
సంబంధం లేదు. ఇంక వానికి దుఃఖము ఎట్లు కలుగుతుంది?! అందుచేత, తల్లి తన పిల్లలను వేరు
చేసుకొనరాదు. పిల్లలు మొదటి ఐదు సంవత్సరాలు తల్లిదగ్గరే పెరగాలి... పిల్లవానికి ఐదు సంవత్సరాల
వయస్సు వచ్చిన తరువాత అతని బాధ్యతను తండ్రి చేపట్టాలి. తండ్రి అతనిని గురువుకు అప్పగిస్తాడు.
గురువు అతనికి జీవితపు విలువలు నేర్పుతాడు.

- బాబా

శరణాగతి

ఆధూరి శ్రీనివాసరావు

“అన్యథా శరణం నాస్తి త్వమేవ శరణం మమ” అని అందరం అంటూనే ఉంటాము. ఒకానొక సమయంలో స్వామి భక్తులకు దర్శనమివ్వడానికి వస్తున్నారు. ఒక భక్తుడు లేచి నిలబడి, “స్వామీ! సంపూర్ణ శరణాగతుడను” అని అన్నాడు. స్వామి, “చాలా సంతోషం” అని అన్నారు. తర్వాత స్వామి తిరిగి వస్తున్నప్పుడు యాయన లేచి, “స్వామీ, నా మనవడి ఉద్యోగం సంగతి...” అని మెల్లగా అన్నాడు. స్వామి నవ్వి, “ఇప్పుడేగా నేను సంపూర్ణ శరణాగతుడను అన్నావు. అప్పుడే నా మనవడి ఉద్యోగం అంటావు” అని పలికినారు. మనందరంకూడా అదే బాపతువారమే. నిజానికి సంపూర్ణ శరణాగతులం కావటం చాలా కష్టమైనది. మనం ‘సంకటమొస్తే వెంకటరమణా’ అనేవారమే. అందుకనే స్వామి అంటారు,

“సుఖములందు నన్ను కోరరు మానవుల్

కష్ట సమయమందు కావవలయు

ఆపదందు వారి కగుపడకుండిన

తిట్టుచుందురేమొ పెట్టినట్లు”

ఆపత్సమయమునందు ‘బాబా’ అని అరవటము, ఆ తర్వాత మర్చిపోవటం శరణాగతి తత్త్వము కానేరదు. సర్వకాల సర్వావస్థలయందు కూడా భగవాన్ బాబాయే నాకు దిక్కు అనుకుంటూ, గౌరవ అగౌరవాలయందు, నిందాస్తుతులయందు, కష్ట సుఖములయందు, దారిద్ర్య సంపదలయందుకూడా ‘స్వామీ, నీ దయ’ అనే భావనను పెంచుకోవాలి. స్వామి చమత్కారంగా అంటారు, “మీ కోర్కెలు తీరినట్లయితే ‘సాయిబాబా, సాయిబాబా’ అంటారు. కోర్కెలు తీరకపోతే ‘రాయిబాబా, రాయిబాబా’ అని అంటారు.” అందుకనే, శ్రీకృష్ణుడు భగవద్గీతలో,

**“అనన్యాశ్రింతయన్తోమాం యే జనాః పర్యుపాసతే
తేషాం నిత్యాభి యుక్తానాం యోగ క్షేమం వహామ్యహం”**

అని అన్నారు. అనగా, ఎట్టి ఇతర చింతలూ లేకుండా ఎవరైతే నా చింతనే చేస్తూ ఉంటారో, వారి యోగ క్షేమాలు నేను చూసుకుంటాను” అని సెలవిచ్చినారు. స్వామి ఒక చిన్నకథ చెబుతారు.

ఒక బీద బ్రాహ్మణుడు భగవద్గీతను చదువుతున్నాడు. అందులో పై శ్లోకాన్ని పఠిస్తున్నప్పుడు ఒక ఆలోచన వచ్చింది. “నేను కృష్ణుడినే తలుచుకుంటూ ఉంటే కృష్ణుడే నా యోగక్షేమం చూస్తాడు కదా” అని అనుకుని భిక్షాటన చేయటానికి పోలేడు. ఇంతలో భార్య వచ్చి, ‘ఏమండీ, భిక్షాటనకు బయల్దేరలేదేమి?’ అని అడిగింది. “పిచ్చిదానా! అంతా శ్రీకృష్ణుడే చూసుకుంటాడేలే” అని సమాధానం ఇచ్చినాడు. నిజంగా విశ్వసించి పూజగదిలో కూర్చుని శ్రీకృష్ణ నామాన్ని జపిస్తున్నాడు. ఒంటి గంట అయింది. 2 గంటలైంది. ఆకలేస్తున్నది. ప్రాణం శోషకు వచ్చింది. కోపం వచ్చి గుండు సూదితో ఆ శ్లోకంలో ప్రతి అక్షరాన్ని గుచ్చినాడు. అంతే! పూజ గది తెరిచి భార్య, “ఏమండీ, భోజనానికి రండి” అన్నది. ఆయన వంటింట్లోకి వచ్చేసరికి ప్రద్రసోపేతమైన భోజనం రెడీగా ఉన్నది. ఆశ్చర్యంగా, “ఎవరు పంపినారు?” అని అడిగితే, “ఎవరో ఒక నల్ల పిల్లవాడు ఇచ్చి పోయినాడు. భలే ఆకర్షణీయంగా వెలిగిపోతున్నది అతని ముఖము. అయితే, ముఖమునిండా సూదితో గుచ్చిన రక్తపుధారలు కారిపోతున్నాయి” అన్నది. అంతే, బ్రాహ్మణుడు కంటిధారలు కార్చడం మొదలెట్టాడు, “కృష్ణయ్యా, నీ మాటలు వట్టివి కావు.”

“వట్టి మాటలవాడు కాదన్నా మన సాయి దేవుడు

బుట్టబొమ్మల చూడబోడన్నా

గట్టు చేర్చుమటన్నవారల గట్టి యదను పట్టి చూడగ

పట్టు బట్టలు కట్టి భక్తుల చుట్టు తిరిగే పొట్టి స్వామిని

కన్ను విప్పి చూడరోరన్నా ఈ సాయి దేవుడు

ఎన్నగా ఎందైన గలడన్నా”

అయితే, స్వామి అన్నీ సమకూర్చుకుంటాడు కదా, అని బద్ధకంగా పని ఎగ్గొట్టినట్లయితే కుదరదు. భక్తి పూర్వకంగా, హృదయపూర్వకంగా మన పని మనం చేస్తూ ఉండినట్లయితే తప్పక మన ఇంట, వెంట, జంట, కంట ఉంటానంటారు, సాయి భగవాన్.

స్వామితో ప్రముఖుల దివ్యానుభూతులు

(2012 ఫిబ్రవరి సంచిక తరువాయి)

ప్రొ|| జి. సత్యవతి

జస్టిస్ వి.ఆర్. కృష్ణ అయ్యర్

భారత సుప్రీం కోర్టు న్యాయమూర్తులు, వామపక్ష అభ్యుదయ భావాలు గల వ్యక్తిగా, న్యాయమూర్తిగా లోకానికి సుపరిచితం. పేదవారికి 'న్యాయసహాయం' (లీగల్ ఎయిడ్) కొరకు పోరాడిన న్యాయమూర్తి. శ్రీ కృష్ణ అయ్యర్ 1979లో బృందావనంలో స్వామి నిర్వహించే వేసవి తరగతులలో ప్రారంభోపన్యాసం ఇవ్వటానికి ఆహ్వానం అందుకున్నారు. భగవాన్ బాబా దివ్య నిస్వార్థ ప్రేమను అనుభవించిన జస్టిస్ కృష్ణ అయ్యర్ ప్రారంభ ఉపన్యాసంలోని కొన్ని వాక్యాలు మనల్ని ముగ్ధుల్ని చేస్తాయి: “ఈ వేసవి తరగతుల్లో ఇచ్చే శిక్షణ, కళాశాల అందించే లౌకిక విద్యా విషయాలకు ఆధ్యాత్మికమైన అనుబంధం ఉంది. దీనికి ప్రారంభోపన్యాసం ఇవ్వటం తలకు మించిన భారమనే చెప్పాలి. నిజానికి నాకే కాదు, తగినంత గాఢమైన పరిజ్ఞానం లేకుండా మాట్లాడేవారికి ఎవరికైనా కష్ట సాధ్యమే. కానీ బాబా ఆ పనిని ప్రతి రోజూ తమ దివ్య దర్శనమాత్రంచేత, మందహాసంతో, మౌన వ్యాఖ్యానంతో నిర్వహిస్తున్నారు. మనం నిజానికి వారి పరోక్ష సాధనాలం మాత్రమే. అంతకంటే మరేం కాదు.

**“ఆయన నడచిన చోటెల్లా పవిత్ర పుణ్య స్థలం
ఆయన నిలిచిన చోటెల్లా పవిత్ర దేవాలయం”**

అన్న మాటలు బాబాపట్ల సార్థకంగా వర్తిస్తాయి. నాస్తికులు, విమర్శకులు, శాస్త్రవేత్తలు, హేతువాదులు - వారి చిత్తశుద్ధిని పరిగణనలోకి తీసుకున్నా - వారు దర్శించ గలిగింది అఖండ సత్యంలోని భాగాలను మాత్రమే. అతీంద్రియమైనది, భౌతిక పరిధికి అతీతమైనది అయిన అఖండ సత్యాన్ని దర్శించడం వారికి అగమ్యగోచరమైంది.

మనం ఒక్కసారి దివ్య హేతువాదమైన ఆ ఆత్మ విజ్ఞానాన్ని, ఆ నిత్య సత్యాన్ని సాధింపగలిగితే, ఆ అఖండ సత్యం అవగతమవుతుంది; ఆధ్యాత్మిక బలంవల్ల అణుసృష్టి చేయగలిగే శాస్త్రంకానీ, తదనుబంధ విజ్ఞాన విశేషాలుగాని అద్భుత చర్యలనే అపోహ తొలగిపోతుంది. వారు నిజంగా తెలుసుకోలేక కోల్పోయింది చాలా ఉంది - బాబా ప్రవచనాల్లోని మహత్తరమైన మహిమ అనంత ప్రేమభావమని, సంపూర్ణ దయాభావమని, విశ్వమానవ సౌభ్రాతృత్వమని, అద్వైత మకరందమని దర్శింపలేక పోవటమే; విష్ణు పురాణంలో భగవంతుని లక్షణాలుగా చెప్పబడిన ఆరు విశేషాలను సంపదించుకుంటూ అవతారమెత్తి ప్రాచీన మహర్షులూ, వేదాంతులూ యుగయుగాలుగా ప్రవచించిన సత్యాలను సమన్వయించుకుంటూ బాబా లోకానికి ప్రబోధిస్తున్నారని గమనించలేకపోవడమే. ఐన్ స్టీన్ మహాశయుడు చెప్పిన మాటలు బాబాపట్ల చక్కగా అన్వయిస్తాయి: **“ఇటువంటి వ్యక్తి భూతలంమీద మానవాకృతిలో ఒకసారి సంపూర్ణ జీవితం సాగించాడని భావితరాలవారు సులభంగా నమ్ముతారని అనుకోవడం కష్టం.”**

“ప్రేమ సిద్ధాంతంలోని పరమార్థాన్ని మనం తెలుసుకోలేకపోతే, మనసును మానవత్వంవైపు మళ్ళించి, మనిషిని దివ్యత్వంలోనికి తీసుకొనిపోయే ఉన్నతమైన విలువలను ప్రసాదించే పరమార్థాన్ని గ్రహించలేకపోతే మన విద్య అంతా డొల్ల, విజ్ఞానమంతా అపరిపక్వం, పాండిత్యమంతా బరువుచేటు. మానవ జీవితం ఉన్నస్థితి నుండి ఉన్నతపథాలవైపు పయనించకపోతే, భగవంతు డవతరించి దివ్య ప్రేమభావంతో జీవించకపోతే మనుష్యు లందరూ మేకల్లా, గొట్టెల్లా పశుజీవితంలో పడివుండవలసి రాదా?” అన్నారు కృష్ణ అయ్యర్.

“అల్లుడైననుగాని అధికుడైననుగాని
అందరిని ఒకటిగా ప్రేమింపగలవాడు
ఆరాధనము చేయ నర్హుడౌ ఇలలోన
ప్రేమస్వరూపుడౌ భగవంతుడే మనల
ప్రేమతో సృష్టించె; ప్రేమతో లాలించె”

ఈ మాట ఎంత సూక్తియో అంత సత్యంకూడా.

“బాబా కథలద్వారా, గాథలద్వారా, ప్రవచనాలద్వారా, అనుభవాలద్వారా మానవాళి అంతరాత్మలను ప్రజ్వలింప జేసి ఆధ్యాత్మిక అభ్యున్నతిని అందిస్తున్నారు. అవన్నీ చెప్పటం క్రొత్త విషయాలను చెప్పి సమాచారాన్ని అందించి వాటిమీద నమ్మకాన్ని పెంచటానికి మాత్రం కాదని గుర్తించాలి. బాబా ఒక బాలుని కథ చెప్పారు. అతడు అస్వస్థురాలైన తల్లిని ఎంతో శ్రద్ధతో సేవించాడు. ఆమె మరణిస్తే ఎంతగానో శోకించాడు. ఆ కథలో బాబా భవ బంధాలవల్ల ఏర్పడే మోహాన్ని ఎత్తి చూపారు. భౌతిక కాయం నిర్వహించే పాత్రను గౌణం చేసి చూపించారు. ఆ కథలో ఆ తల్లి రూపం ఒక ప్రయోజనం సాధించేవరకే అవసరమైంది. పొట్టకూటికి చెప్పే మెట్ట వేదాంతాలకు, ఆత్మవికాసాన్ని కలిగించే ఆధ్యాత్మిక అనుభూతికి ఉన్న భేదాన్ని బాబా చక్కగా వివరించారు. నియమ నిష్ఠలన్నీ ఆత్మ సాక్షాత్కారాన్ని అందించలేవని చెబుతూ బాబా ఇలా అన్నారు:

“పది లక్షల మంది పద్మాసనాలు వేసికొని ధ్యానానికి కూర్చున్నారు. అందులో ఒకడికి భవ బంధ మోక్షం కలుగలేదు అంటే అందులో గమనింపదగిన అంశ మేమిటి? అందులో గురువుగారైనా మోక్షం సాధిస్తే కాస్త అర్థం ఉంటుంది. అదీ జరగలేదు.”

మనిషిలో అంతర్గతంగా ఉన్న సమగ్రత్వమయొక్క ఆవిష్కారమే విద్య అంటారు స్వామి. సమగ్రత్వమంటే వ్యక్తివికాసమే కాని, పుస్తక పరిజ్ఞానంమీద ఆధారపడిన పాఠశాల, కళాశాల, వృత్తి విద్యల ప్రమాణాలకు సంబంధించిన పరిజ్ఞానంలోని వాదోపవాదాల సంఘటికరణం కాదు.

“మానవుడు మానవాకృతిలో ఉన్న భగవంతుణ్ణి ఆరాధించాలి. భగవంతుడు ఏ రూపంలోనైనా రావచ్చు. గుడ్డివాడుగానో, వెళ్లివాడుగానో, కుష్మరోగిగానో,

బాలుడుగానో, ముసలివాడుగానో, పిచ్చివాడుగానో రావచ్చును. వాళ్లను చూచి తొలగిపోవటంకానీ, ఏవగించుకోవడంకానీ కాదు చేయవలసింది. ఆ మూర్ఖులను అడ్డంపెట్టుకుని వస్తున్న దివ్య ప్రేమమూర్తిని, శక్తిని, ఆత్మజ్ఞానాన్ని, సాయిని నీవు చూడగలగాలి. సేవతో నీవు ఆ భగవంతుణ్ణి ఆరాధించాలి” అంటారు బాబా.

నిజమైన విద్య అంతరాత్మకు అభ్యున్నతిని కల్గిస్తుంది. ఉపనిషత్తులుకూడా దాన్నే బోధిస్తున్నాయి. అందుకే బాబా, “ఇదంతా భగవంతుడు నిర్మించిన వసతి గృహం. ప్రతి వ్యక్తి చైతన్యమూ విశ్వచైతన్యంలో విడదీయలేని భాగమే. అందువల్ల త్యాగబుద్ధితోనే జీవితాన్ని అనుభవించు. అన్యూలది అపహరించి అనుభవించాలన్న భోగవాంఛను వీడు” అన్నారు.

బాబా మార్గదర్శకత్వంలో నిర్వహింపబడుతున్న వేసవి అధ్యయన విభాగం “జ్యోతిర్గమయ” అన్న ధ్యేయాన్ని అందుకోవడానికి తీర్చిదిద్దబడింది. ఈ లక్ష్యంతోకూడిన సాయి విద్యావిధానం నేటి విద్యారంగానికి అమూల్యమైన కానుక. నేటి విద్యారంగం అవసరం లేని ఎన్నో అంశాలకై అహోరాత్రాలు పోరాడుతూ, వాటిని సాధించలేక కష్ట సవ్వలకు గురియైపోయింది. దాన్ని ఉద్ధరించడానికి ఇది ఒక దివ్యోపధం. “శీలం లేని విద్య, మానవత్వం లేని శాస్త్ర విజ్ఞానం, నీతి లేని వ్యాపారం, ప్రయోజనం లేనివే కావు, ప్రమాదకరాలుకూడా” అన్న బాబా ప్రబోధ నేటి విద్యారంగానికి దివ్యోపదేశం. నేడు ప్రతి విద్యార్థి, విద్యార్థి తెలుసుకోవలసింది బాబా దివ్య ప్రబోధం -

“విజ్ఞానానికి ఫలం స్వాతంత్ర్యం

జ్ఞానానికి ఫలం మోక్షం

సంస్కృతికి ఫలం సమగ్రత్వం

జ్ఞానానికి ఫలం ప్రేమ

విద్యకు ఫలం శీలం” అన్నది.

భగవాన్ బాబా ఈ తరానికి అపూర్వ వరప్రసాదం. మనల్ని సృష్టించిన భగవంతుడు మనల్ని అందరినీ ప్రేమించేటట్లు చేశాడన్నది నా ప్రగాఢ విశ్వాసం.”

జస్టిస్ కృష్ణ అయ్యర్ స్వామి దివ్య సన్నిధిలో అపూర్వ దివ్యానుభూతులు పొంది పరవశించి బాబాకు అంజలి సమర్పిస్తూ, “భగవాన్ బాబావారు మానవరూపంలో

అవతరించిన పరబ్రహ్మస్వరూపులు, వారిని ఆరాధించి తరిద్దాం” అన్నారు.

భగవాన్ బాబా మహాభినిష్క్రమణానంతరం జస్టిస్ వి.ఆర్. కృష్ణ అయ్యర్ స్పందిస్తూ, అంజలి ఘటిస్తూ, “చాలా సంవత్సరాల క్రిందట బెంగళూరులో బాబాను మొట్టమొదటిసారి కలుసుకున్నాను. ఆనాడు బాబాలో ఉన్న ప్రతిభావ్యుత్పత్తుల్ని, జ్ఞానసంపదను పరీక్షించదలచిన భావం నాలో ఉంది. నేను అప్పుడు కంటిలో రెటీనా సమస్యతో బాధపడుతున్నాను. బాబా నన్ను చూచిన తక్షణమే దగ్గరగా పిలిచి, నేత్రవైద్య నిపుణుణ్ణి సంప్రదించమని సలహా ఇచ్చారు. నేను ఇది విని ఆశ్చర్యానికి లోనైనాను. నన్ను బాబా ఇదివరకెన్నడూ చూడలేదు. అయినా నా సమస్య ఏమిటో, నా బాధ యేమిటో పూసగుచ్చినట్లు చెప్పి నన్ను సంభ్రమంలో ముంచెత్తారు. తర్వాత నన్ను వేసవి తరగతులలో ప్రధానోపన్యాసం చేయమని ఆజ్ఞాపించారు. ఆ సమయంలో భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబా విజ్ఞాన శాస్త్రానికి, మానవ మేధస్సుకి అందని ‘కాస్మిక్ ఫినామినస్’

అని, దివ్య ప్రేమావతారమూర్తి అని స్వీయ అనుభవంతో తెలిసికొని ఆనందించాను.

“బాబా మహాభినిష్క్రమణం తర్వాత శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు భవిష్యత్తు అంధకారమని కొందరు చెప్తున్నారు. నేను సంపూర్ణంగా విశ్వసించే జస్టిస్ పి.ఎన్. భగవతి సెంట్రల్ ట్రస్టులో సభ్యుడు. సుప్రీం కోర్టు ప్రధాన న్యాయమూర్తిగా జస్టిస్ భగవతి అఖండమైన కీర్తి ప్రతిష్ఠలను ఆర్జించారు. శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు క్రియాశీలకంగా, అద్భుతంగా వ్యవహరిస్తారని నా పరిపూర్ణ విశ్వాసం. భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబా అందించిన దివ్యప్రేమ, ఆదర్శాలతో మానవాళి నిత్య నిరంతరం ప్రకాశిస్తుందని, శోభిల్లుతుందని, సాయి మార్గదర్శకత్వం నిరంతర ప్రభావవంత మవుతుందని నా ప్రగాఢ విశ్వాసం” అని పలికిన 90 సం॥లు దాటిన వయోవృద్ధ మహనీయుడు, స్వామి దివ్యానుభూతులను పొందిన పరిపూర్ణ మానవుడు జస్టిస్ కృష్ణ అయ్యర్ గారి అనుభవాలు, అనుభూతులు సాయి భక్తులకు స్ఫూర్తిదాయకాలు.

సహవాస ప్రభావం

ఒక సంవత్సరం వేసవిలో భగవాన్ అదృష్టవంతులైన కొందరు విద్యార్థులను తమ వెంట కొడైకెనాల్ కు తీసికొని వెళుతున్నారు.

స్వామి కారు వెనుకనే విద్యార్థులు కూర్చున్న బస్సు ప్రయాణిస్తోంది. కొంతదూరం వెళ్ళిన తరువాత ఉన్నట్లుండి స్వామి కారు ఆగింది. దానితోపాటు వెనుక ప్రయాణిస్తున్న బస్సుకూడా ఆగిపోయింది. పిల్లలందరికీ అవధులేని ఆనందాన్ని కలిగిస్తూ స్వామి కారు దిగి వచ్చి బస్సు ఎక్కి కూర్చున్నారు.

కారు ముందుకు సాగిపోతోంది. స్వామి విద్యార్థులతో ఇష్టాగోష్ఠి నెరపుతూ, హాస్యోక్తులతో, చతురోక్తులతో వాళ్ళను నవ్విస్తూ, మధ్యమధ్య సందర్భోచితంగా వారికి ఆధ్యాత్మిక విషయాలను బోధిస్తూ బస్సులో ప్రయాణం సాగించారు.

మార్గమధ్యంలో అనేక గ్రామాల్లో దారికిరుప్రక్కలా బారులు తీరిన భక్తులు స్వామి కారులో ప్రయాణిస్తున్నారని భావించి కారుకి నమస్కరిస్తున్న ధృశ్యాన్ని చూసి స్వామి నవ్వుతూ విద్యార్థులతో అన్నారు, “చూశారా! మన సహవాసాన్ని బట్టి మనకు మన్నన, మర్యాదలు లభిస్తాయి. భక్తులంతా నేను కారులో కూర్చున్నానని భావించి నా కారుకి దండాలు పెడుతున్నారు. ఆవిధంగా నా సహవాసంవల్ల కారు గౌరవ, మన్ననలను పొందింది. మీ సహవాసంవల్ల నాకు భక్తుల నమస్కారాలు కూడా అందకుండాపోయాయి.”

జ్ఞాపకాల పందిరి

(ధారావాహికం - 6వ భాగం)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

“ఏమిటోయ్ నీకు మతి ఉందా? కాలేజీ లెక్చరర్ నంటున్నావు. భజన చేస్తూ కూర్చున్నావా? ఈపాటికి సర్వేచేసి అంతా తెలుసుకుని ఉండద్దా? హారతి ఇచ్చేయండి. సభ్యులంతా కూర్చోండి” అంటూ గదమాయిస్తూ, దాదాపు నిలదీసి, తీవ్రస్వరంతో, ఆరోజున సాయంకాలం, గుంటూరులోని రామావైశ్యసత్ర సంఘం పైన మందిరంలో భజన జరుగుతుండగా, నన్ను ఇవతలికి పిలిచి ఆరడుగుల భారీ శరీరంతో ఉన్నవారన్న మాటలివి. అది నా స్వస్థానమైనా, భజనలో అంతా తెలిసినవారున్నా, నాకు ముచ్చెమటలు పట్టించిన ఆ పెద్దమనిషి శ్రీ బి.వి.రమణరావుగారని, ఆయన రాష్ట్రసేవాదళ్ కన్వీనర్ అని తెలిసింది. ఇది నాకు రమణరావుగారితో తొలి సన్నిహిత పరిచయం.

ఇంతకీ విశేషమేమంటే అతిథిగృహమైన తీవ్ర జనధన నష్టానికి గురిచేసిన దివిసీమ తుపాను సంఘటన రోజులవి. భగవాన్ బాబావారు అందరినీ పునరావాస కార్యక్రమాలు నిర్వహించమని సూచనలిచ్చి, లారీలకొద్దీ సరంజామా - బట్టలు, బియ్యం, పప్పులు, నూనెలు వగైరాలు ఎన్నెన్నో ఇచ్చి, వెంటనే సేవాకార్యక్రమాలు చేపట్టమని ఆదేశాలిచ్చారట. సేవాదళం కదిలింది. రాష్ట్రం నలుమూలలనుంచి సేవాదళం తుపాను బాధితుల సేవా శిబిరాలకు తరలింది. రోడ్లు అతలాకుతలమయ్యాయి. కరెంటు తీగలు తెగిపోయాయి. పంట పొలాలు, ఇల్లువాకిళ్ళు తుడిచిపెట్టుకుపోయాయి. అంతా జలమయం. పెద్దపెద్ద చెట్లన్నీ కూలిపోయి అడ్డంగా పడివున్నాయి. రవాణా సదుపాయాలు అసలే లేవు. తిండి లేదు. నీళ్ళు లేవు. వేలాదిమంది నిరాశ్రయులయినారు. మనుషుల శవాలు, పశువుల కశేబరాలు దారిపొడుగునా

కనబడుతున్నాయి. కొన్నిశవాలు చెట్లకి వ్రేలాడుతున్నాయి. ఇక్కడివారు ఎక్కడికీ పోలేరు. ఎక్కడివారూ ఇక్కడికి రాలేరు. ఇదీ దుస్థితి. అందుకే భగవాన్ బాబావారి ఆదేశాలతో సేవాదళ్ కార్యకర్తలు లారీలలో తరలి మొత్తం నాలుగు క్యాంపులలో - అడవుల దీవి, బర్రెంకుల, గుండుపాలెం, గణపవరం ఊళ్ళల్లో సేవలకు సన్నద్ధమయినారు. భగవాన్ సరుకులే కాకుండా ఈ పెను తుపాను బాధితుల సేవకొరకు 15 లక్షల రూపాయలు కూడా మంజూరు చేసేరు.

భగవాన్ ఈ సహాయోద్యమ బాధ్యతను శ్రీయుతులు వి.డి. ప్రసాదరావు (స్టేట్ ప్రెసిడెంటు), రమణరావు గార్లకు అప్పగించేరు. ప్రసాదరావుగారు హైదరాబాదులో ఉండి అటు ప్రభుత్వమునకు, ఇటు భగవాన్ కు కార్య నిర్వహణ వివరాలు తెలియజేస్తూ, ఎప్పటికప్పుడు భగవానుని ఆజ్ఞలను రమణరావుగారికి అందించేవారు. రమణరావుగారు ఈ నాలుగు క్యాంపులు చూస్తూ సేవలనన్నింటినీ పర్యవేక్షిస్తూ, లారీలతో చేరుతున్న సరంజామా సమాచారాన్ని సేకరిస్తూ, అవసరాలను గుర్తిస్తూ తనతో డాక్టర్ భాస్కరరావుగారినో, శ్రీ దండమూడి రామారావుగారినో వెంటబెట్టుకుని వచ్చేవారు. ఎప్పటి కప్పుడు సమాచారాన్ని భగవాన్ కి, ప్రసాదరావుగారికి తెలుపుతూ ఉండేవారు. మధ్యమధ్య కస్తూరిగారు, కల్లూరి గోపాల్ రావుగారు, కారుణ్యానంద మొదలైన పెద్దలను సహాయ కార్యక్రమాలు ఎలా జరుగుతున్నాయో చూచి రమ్మని స్వామి పంపేవారు. వారు స్వామి ఆశీస్సులను, ప్రసాదాన్ని తెచ్చి సేవాదళ్ వాళ్లకు అందించి వాళ్ళ సేవాదీక్షను ప్రశంసించి, ఉద్యమ నిర్వహణకు ద్విగుణీకృత్యాహం అందించేవారు.

గుంటూరు జిల్లా రేపల్లె దగ్గరి 'అడవుల దీవి' క్యాంపులో నేనుండటం జరిగింది. దేరాలలో విడిది, దాని ప్రక్కనే పెద్ద గాడిపొయ్యలు, కట్టలు గుట్టలు గుట్టలు, పెద్దపెద్ద గంగాళాలు, పాత్రలు, బాండీలు, కత్తిపీటలు, కూరగాయల దొంతర్లు, నూనె డబ్బాలు, బస్తాలలో బియ్యం, పప్పులు, పెద్ద గరిటెలు ... ఒకటేమిటి అన్నీ సిద్ధం చేశారు. టెంట్లు, గుడారాలు నివాస స్థానాలు. ఇదే నా ప్రథమ భారీ సేవానుభవం. అంతా కొత్తగా ఉంది. అలవాటులేని పని. విచిత్ర వాతావరణం. భయంకర దృశ్యాలు, విషణ్ణ వదనాలు, ఆర్తనాదాలు, చెల్లాచెదరైన సంసారాలు, ఆకలి కేకలు, చీకటి... ఇంకా భయాన్ని పెంచేటట్లుగా ఉంది. రమణరావుగారు తరచు రావటం పనిచేసేవారి వెన్నుతట్టటం, చెయ్యనివారిని మందలించటం, అక్కడక్కడ సూచనలివ్వడం, ఆదేశాలివ్వడం గమనిస్తూనే ఉన్నాను. ఎందుకైనా మంచిదని ఆయనకి దూరంగానే ఉండేవాడిని. ఏమాట కామాట చెప్పుకోవాలి. రమణరావుగారు పైకి ఎంత కోప్పడినా వెంటనే మర్చిపోయేవారు. చాలా దగ్గరికి తీసి ప్రేమించేవారు. అప్పడాలవంటి కోపం, సోడా బుడ్డి ఉద్రేకం. క్షణాలలో సమసిపోయే కోపం వారిది. రాష్ట్రస్థాయి సేవాదళం అంతా వారికి సుపరిచితులే. దాదాపు అందరూ వారిదగ్గర తిట్లు తిన్నవారే. అంతా పదిరెట్లు ఆయన ప్రేమను పొందినవారే.

అడవుల దీవి క్యాంపు నాకు ఎన్నో పాఠాలు నేర్పింది. సేవలో ఓనమాలు నేర్చుకున్నదక్కడే. సేవాదళం ఎలా ఉండాలి అన్నది తూర్పు గోదావరి జిల్లావారు నేర్పారు. మా క్యాంపులో పెద్దలు, అనుభవజ్ఞులయిన లీడర్లు వారే. మిగతావాళ్ళంతా వారిని అనుసరించేవారమే. అడవుల దీవి క్యాంపులో పనిచేస్తుండగా వారి సతీమణి తీవ్ర అనారోగ్య కారణంగా విశాఖ కె.జి.హాస్పిటల్‌లో ఐ.సి.యు.లో చేరవలసి వచ్చిందన్న సమాచారం విశాఖ జిల్లా అధ్యక్షులు పాపారావుగారికి చేరింది. కదలలేదు, తొణకలేదు, తొట్రుపాటుపడలేదు. క్యాంపు చివరిదాకా పాల్గొన్నారు. కారణమేమనుకుంటున్నారు? వారి మాటల్లో చెప్పాలి: “స్వామి ఆజ్ఞ ప్రకారం సేవాకార్యక్రమాలకై

వచ్చాను. అంతా స్వామే చూసుకుంటారు. బాబావారి సంకల్పం ప్రకారం జరుగుతుంది. ఏమీ భయం లేదు. నేను ఇక్కడే ఉంటాను”. ఎంత నిబ్బరం, దృఢ విశ్వాసం! విశాఖ జిల్లా సేవాదళం బరువులెత్తేవారు, గంగాళా లెత్తేవారు. ఎక్కడిదీ బలం? సాయిశక్తి నడిపించింది. వారు చకచకా పనిచేస్తుంటే నేను “కోరమాండల్ ఎక్స్‌ప్రెస్” అని పిలిచేవాడిని. అనంతపురం జిల్లా సేవాదళంనుంచి పోలిటెక్నిక్ కాలేజి మాజీ ప్రిన్సిపాలు, యన్.సి.సి. ఆఫీసరు శ్రీ ఎ.వి.రామన్‌గారు పాల్గొన్నారు. వారిదంతా మిలిటరీ వ్యవహారం. వరుసగా నిలబడాలి, నడవాలి, నోరెత్తకుండా పని చేయాలి, మళ్ళీ వరుసలో తిరిగి చేరాలి. ఒక మిలిటరీ క్యాప్ పెట్టుకుని చకచకా నడుస్తుండేవారు. ఆయన తన పదవీ కాలంలో సాయిసంస్థలు నెలకొల్పి విద్యార్థులను తీర్చిదిద్దిన దిట్ట. కడపనుంచి శ్రీ వేంకటేశం జిల్లా కన్వీనరు. చంకన ఒక సంచీ వేసుకుని అస్వస్థతగా ఉన్నవాళ్ళకి ఆయుర్వేద మందులిచ్చేవారు. కృష్ణాజిల్లా అధ్యక్షులు శ్రీ వి.కృష్ణమూర్తి గారు నిర్విరామంగా స్వయంగా పాల్గొంటూ సేవలకు చాలా ప్రాధాన్యమిచ్చేవారు. అంతా లెక్క ప్రకారం జరగాల్సిందే, పని పూర్తి చేయాల్సిందే అనేవారు.

చిత్తూరునుంచి సుందర్ అనే ఆయన తెల్లవార్లు సంకీర్తన చేయగల సమర్థుడు. అర్ధరాత్రి బియ్యం బస్తాలు, బట్టలు లారీలలో వస్తుండేవి. ఏమాత్రం విసుగు, అలసట లేకుండా గుంటూరు సేవాదళ కన్వీనరు, ప్రస్తుతం ప్రశాంతి నిలయం శ్రీ సత్యసాయి హయ్యర్ సెకండరీ స్కూలు ప్రిన్సిపాలు శ్రీ శివరామకృష్ణ వంటి యువకులు లారీలనుంచి క్రిందకు దింపుకునేవారు. ఇలాంటిది సాధారణంగా జరిగేదేనా? సాయిభక్తి ఎంతయినా చేయిస్తుంది. సాయిశక్తి దేనికి లొంగదు. భోజనాలు వేలాది సంఖ్యలో చేసేవారు. ఎన్ని పంక్తులు లేచేవో లెక్కలేదు. రాత్రి అంతా బియ్యం ఉడికిస్తూనే ఉండేవారు. సాంబారు తయారవుతూనే ఉండేది. అర్ధరాత్రి దాటేవరకు వేలాదిమందికి వడ్డించేవాళ్ళం. ఐతే, పంక్తికి పంక్తికి అంటే బ్యాచికి బ్యాచికి మధ్య క్లీనింగ్‌కి విరామం ఉండేది. అప్పుడు భజన చేసేవాళ్ళం. నేనేమో రెండు కర్రలు

పట్టుకుని ఖాళీ పాత్రలమీద డ్రమ్స్ వాయించినట్లు మోగించేవాడిని. సుందర్ (చిత్తూరు) పాటలు పాడేవారు. కొంత ఆలస్యమైనా ఏమీ అనిపించేదికాదు. అందరూ సంకీర్తనలో ఓలలాడేవారు. పరుసల మధ్యలో అక్కడక్కడ పెట్రోమాక్సు లైట్లు పెట్టేవారు. అడవుల దీవి కరణంగారితో సంభాషించి ఇంటివారితో పరిచయం చేసుకున్నాను. ఆయనతో కలిసి స్వామి కబుర్లు చెప్పుకునేవాళ్ళం. సాయికథలలో ఆసక్తి వుంది, అనురక్తి వుంది, ఆనందం వుంది. సందేహం లేదు. మధ్యాహ్నం ఒక గంట ఖాళీ దొరికేది. ఈప్రకారం నెలరోజులు పైగా క్యాంపు జరిగింది.

కొన్ని ఉదంతాలు నాకు పాఠాలుగా పరిణమించాయి. ఒకరోజున రేపల్లె సత్యసాయి సేవాసమితివారు మాకు రవ్వ లడ్డూలు పంపించారు. అమరేంద్రగారు రేపల్లెని ఆరోజుల్లో జిల్లాలో ఉన్న రెండవ ప్రశాంతి నిలయంగా అభివర్ణించేవారు. నిత్యం సాంబారు తిని విసుగెత్తిన మాలో కొందరికి నాతోసహా నోరూరింది. కానీ నాకు మనసొప్పలేదు. వచ్చిన పని గుర్తుకొచ్చింది. బుద్ధి మేల్కొంది. “మనం సేవకోసం వచ్చాం. స్వామి తుపాను బాధితులకు అన్నం పెట్టమనీ, పాత్రలు, బట్టలు పంచమని చెప్పారు. ఇన్ని వేలమంది అన్నార్తులుంటుంటే మనం రవ్వ లడ్డూలు తింటే బాగుండదు” అంటూ రవ్వ లడ్డూలను అన్నార్తులైన పిల్లలకు పంచిపెట్టమని చెప్పి పంపించేశాను. ఈరోజుకు కూడా గ్రామసేవలో పాల్గొనే విద్యార్థులు పల్లెప్రజలకు పంచే ప్రసాదాన్నే తాముకూడా తినాలని స్వామి నిర్దేశించారు. అన్నింటికంటే మరో గొప్ప సత్యమున్నది. ఏ వంటకమైనా ఎలా ఉంటుందో చెప్పలేము కాని స్వామి ప్రసాదాలు నోరూరేటట్లు ఉంటాయి. జన్మదినోత్సవం సందర్భంగానూ, దసరాల్లోనూ స్వామి స్వయంగా వడ్డించేవారు. రుచి చూసి హెచ్చరించిన సందర్భాలూ ఉన్నాయి. వేలమందికి రోజుకి రెండు సార్లు భోజనాలు, ఉదయం సాయంకాలం టిఫిన్లు, జాతీయ అంతర్జాతీయ సత్యసాయి సమ్మేళనాలలో వడ్డిస్తారు. ఎక్కడా కొరతకాని, రుచిలోపంకాని కనిపించదు. అదే స్వామి అదృశ్య హస్తం, అమృత హస్తం.

అడవుల దీవి క్యాంపులో 15 రోజులు గడిచాయి. నాకు ఇంటిమీద గాలి మళ్ళింది. ఇంటికి వెళ్ళి మళ్ళీ వద్దామనుకున్నాను. ఆ సమయంలో స్వామి పంపినట్లు రమణరావుగారు వచ్చి నా భుజంమీద చెయ్యివేసి, “అనిల్ కుమార్! కొందరిలో ఇంటి మొహం పట్టే సూచనలు కనబడుతున్నాయి, గుసగుసలు వినబడుతున్నాయి. నేను చెబితే భయపడి తల వంచుతారు. నువ్వు భజన టైమ్లో పదిమందినీ పోగుచేసి నీ సహజ ధోరణిలో మన విద్యుక్త ధర్మం గుర్తుచేస్తూ గంభీరోపన్యాసం దంచి క్యాంపు పూర్తయ్యేంతవరకు అందరూ ఉండాలని ఉత్సాహపరుస్తే, అందరూ తలెత్తుకుని దీక్షగా సేవలో పాల్గొంటారు” అన్నారు. అంతే. ఆ తారక మంత్రోపదేశం అక్షరాలా పాటించేను. మళ్ళీ ఎవళ్ళం ఆ మాట ఎత్తలేదు.

ఒక సంఘటన జ్ఞాపకమొస్తోంది. సాంబారు గంగాళాల ప్రక్కన వంకీలకు తాడుగట్టి కావడిలాగా తూర్పు గోదావరి జిల్లానించి వచ్చిన ఇద్దరు మోసుకు పోవటం చూశాను. ఎడతెరపి లేకుండా చేరవేస్తూనే ఉన్నారు. వారి ఓపిక చూచి ఆశ్చర్యపోయి అడిగాను: “ఎలా మోస్తారండి బాబూ! నాకు మతిపోతోంది. మీ వయస్సేమిటి? మీరు చేసే పని ఏమిటి?” అన్నాను. వారు గోదావరి యాసలో మాటాడి నా నోరు మూయించారు: “అదేటండీ! మంచోరే! మేము మోసేదేమిటండీ? అంతా స్వామే మోస్తారండి.” ఇది భక్తికి పరాకాష్ఠ. ఈ సంఘటన చాలాసార్లు స్వామిముందు చెప్తే పకపక నవ్వేవారు. మరొకసారి, ఈ గోదావరి జిల్లావారే మన హిల్స్ వ్యూ స్టేడియం సిద్ధం చేస్తున్నారు. అంతా ముళ్ళతుప్పలు, పిచ్చి మొక్కలతో నిండి ఉన్నది. అంత పెద్ద ప్రాంగణాన్ని తూర్పు గోదావరి జిల్లా సేవాదళం శుభ్రం చేశారు. ఆరోజుల్లో నేను స్టేట్ వైస్ప్రెసిడెంట్ గా ఉండేవాడిని. పర్యవేక్షణకోసం వెళ్ళాను. ఒకచోట నుంచున్నాను. సేవాదళం ఇద్దరు వచ్చి “అనిల్ కుమార్ గారండీ! మాకు అకామిదేశను ఇత్తారేటండీ” అని అడిగారు. వారికి వసతి కావాలని నాకు అర్థమయింది. ‘సరే’ అందామంటే నాకే దిక్కులేదు. ఏం చెప్పాలా అనుకుంటుండగా వారిలోనే ఒకరన్నారు, అదే యాసతో, “ఏటీ, ముప్పుయ్ ఏళ్ళనుంచి వస్తున్నాం.

ఈయనే అకామిదేశను ఇస్తున్నాడేటీ! స్వామి చూసుకుంటారు. పని కానియ్యి.” అదీ భక్తి అంటే, దృఢ విశ్వాసమంటే. భగవాన్ తో ఈ మాటలంటుంటే “మళ్ళీ చెప్పు, మళ్ళీ చెప్పు” అనేవారు నవ్వుతూ.

అడవుల దీవి క్యాంపు ముగింపుకొస్తోంది. మాలో కొందరం గణపవరం, బర్రెంకుల క్యాంపుకు వెళ్ళాం. శ్రీ వి.కృష్ణమూర్తిగారు కృష్ణాజిల్లా అధ్యక్షులు, మా లీడరు. చాలా గట్టిపని చేయించేవారాయన. పని పనే అంటూ పని అయ్యేదాకా కదిలేవారు కాదు, కదలనిచ్చేవారు కాదు. ఎప్పటికప్పుడు స్వయంగా ఈ క్యాంపు రిపోర్టు తయారు చేసేవారు.

నిత్యం పిల్లలకు పాలు పంపిణీ చేయవలసిందిగా ఆదేశిస్తూ భగవాన్ ప్రశాంతి నిలయం నుండి టీన్నులకొద్దీ పాలపొడి, చక్కెర పంపించారు. భక్తులుకూడా నిత్యావసర వస్తువులు, నిధుల రూపేణ పెద్ద ఎత్తున

విరాళాలందించడంతో సేవాకార్యక్రమాలు ముప్పుయి రోజులపాటు ఏ లోటూ లేకుండా నిరాఘాటంగా, నిర్విఘ్నంగా జరిగాయి. క్యాంపు నిమిత్తం భగవాన్ అనుగ్రహించిన 15 లక్షలలో నయా పైసా ఖర్చు చేయాల్సిన అవసరం రాలేదు. అందుచేత క్యాంపు పూర్తయిన తరువాత ఆ డబ్బుతో నాల్గు ఊళ్ళలో శాశ్వత ప్రాతిపదికన పెట్టర్లు నిర్మించి పంచాయతీరాజ్ శాఖ వారికి అప్పగించడం జరిగింది. మరొక విశేషమేమిటంటే, వారివారి ఉద్యోగ విధులకు సెలవు పెట్టి, శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల తరపున సహాయ, పునరావాస శిబిరంలో పాల్గొన్న ప్రభుత్వోద్యోగుల సేవానిరతికి గుర్తింపుగా వాళ్ళు పెట్టిన ముప్పుయి రోజుల సెలవును ‘ఆన్ డ్యూటీ’గా పరిగణిస్తూ ప్రభుత్వం ఉత్తర్వులు జారీ చేసింది. ప్రైవేటు సంస్థలవారు కూడా ప్రభుత్వ ఉత్తర్వులను అమలుచేశారు. (సశేషం)

మనస్సు తెలిసిన మహేశ్వరుడు

1991 సం॥ బృందావనంలో వేసవి శిబిరాలు జరుగుతున్నాయి. ఉదయం, మధ్యాహ్నం, సాయంత్రం ప్రత్యేకంగా నిర్దేశింపబడిన శ్రీవారి భక్తుల ఉపన్యాసాలు జరిగేవి. ఉదయం, సాయంత్రం శ్రీవారి దర్శన భాగ్యమే కాకుండా వారి మధుర సందేశాలుకూడా వినేవారము.

ఓ మధ్యాహ్నం - చాలామందికి సులువుగా చిన్న కునుకు పట్టేవేళ - ఓ పెద్దాయన ఏదో గీత, ఉపనిషత్ విషయాలు చెప్తున్నారు. రాత్రిళ్ళు ఆలస్యంగా నిద్రించి పెరుగు అన్నాలు తిని వచ్చిన పిల్లలకు ఈ ఉపన్యాసం ఎందుకా అనీ, ఆ మహనీయుడు తనకు, స్వామికి గల అనుబంధము, స్వామితో తన అనుభవము చెప్పి ఉంటే ఎంతో బాగుండుననీ నా మనసులో మెదలగానే, తెలివి తెచ్చుకుని స్వామికి మనస్సులో నమస్కరించుకుని, ‘నేనెవర్ని అలా అనుకుందుకి’ అని చిన్నగా లెంపలేసుకుని ఆ వక్తగారి ఉపన్యాసం వినడంలో మునిగాను.

సాయంత్రం స్వామి పెద్దల నుద్దేశించి మాట్లాడుతూ, “ఇక్కడ మా పిల్లలకు మీరు గీత, ఉపనిషత్తులు చెప్పనక్కర్లేదు. వాళ్ళు చదువుకోగలరు. నాతో మీరు గడిపిన క్షణాలు, నాతో అనుభవాలు చెప్పవచ్చు కదా” అన్నారు.

ఆనందబాష్పాలతో మళ్ళీ మనసారా నమస్కరించుకున్నాను - నా మనస్సు తెలిసిన మహేశ్వరునికి.

- ప్రొ॥ భానోజీరావు, విజిటింగ్ ప్రొఫెసర్,
శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ

సర్వమత సంగమం ప్రశాంతి మందిరం

పి.పి.ఎస్. శర్మ

“ఏ దేశమేగినా ఈ నామమే సుమీ సత్యసాయి యనుచు నిత్య పఠన...” సుమారు 150 దేశాల్లో ఈనాడు సాయి కార్యక్రమాలు అత్యంత శ్రద్ధా భక్తులతో, సంఘ శ్రేయోదాయకాలై సేవలతో నిర్వహించు సాగుచున్నవి. ఆయా దేశాల స్థితిగతుల కనుగుణంగా శ్రీ సత్యసాయి వరల్డ్ ఫౌండేషన్ ఆధ్వర్యంలో శ్రీ సత్యసాయి ప్రబోధలు, ఆదర్శాలు కార్యరూపం దాల్చి సకల మానవాళియందు ప్రేమ, సౌహృద్ధత, సమత, సహనములు అభివృద్ధి చెందుతున్నవి. సామాన్య పౌరుని మొదలు దేశాధినేతలు, వ్యాపార వాణిజ్య దిగ్గజాలు, క్రీడాకారులు, కళాకారులు, వైద్యనిపుణులు, శాస్త్రవేత్తలు సహితం ఈ కార్యక్రమాల్లో కార్యకర్తలుగా ఉంటున్నారంటే, శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ ఈనాడు ఎంత ఉన్నత ఆశయాలతో స్థిరంగా నెలకొని ఉన్నదో తెలియుచున్నది. స్వచ్ఛమైన హృదయమే ప్రశాంతి మందిరం. ఇది ప్రపంచంయొక్క లఘురూపం.

జాతి భేదము లేక జనుల కాశ్రయమిచ్చుచు

సర్వ సమత్వంబు సాధు జీవన మార్గము చూపుచు

సర్వమానవాళిని ప్రేమాదరమున గౌరవింపు

కల్పతరువనగ పరగు ప్రశాంతి మందిరము!!

అన్ని దేశాలవారు వేల సంఖ్యలో నిత్యమూ ప్రశాంతి నిలయానికి తరలి వస్తున్నారు. వీరిలో అన్ని మతాలవారూ ఉంటున్నారు. భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి ప్రబోధల ప్రభావంతో క్రీష్టియన్లు మంచి క్రీష్టియన్లుగా, ముస్లింలు మంచి ముస్లింలుగా, బౌద్ధులు మంచి బౌద్ధులుగా రూపొందుతున్నారు. వారిలో సత్పరిణామం వస్తున్నట్లు ఎవరికి వారు తెలుసుకుంటున్నారు.

ప్రశాంతి నిలయంలో జరిగే కార్యక్రమాలు ప్రేమ, సౌహృద్ధము, సర్వమత సామరస్య నేపథ్యంలో సాగుతున్నవి. చీమలనెప్పుడూ మిఠాయి పిలువదు. ఆ మాధుర్యానికి ఆకర్షింపబడి చీమలు తమంత తామే మిఠాయి దగ్గరకు చేరుకుంటాయి. ఇక్కడి కళాప్రదర్శనలు,

సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు, విద్యావ్యాసంగాలు, సేవలు అన్నీకూడ స్వామి ప్రత్యక్ష సన్నిధిలో జరిగినట్లుగానే యథాప్రకారం ప్రేమభరిత వాతావరణంలో సాగుతున్నవి. నిష్కల్మష హృదయాల్లోంచి వెల్లివిరిసిన చర్యలన్నీ అత్యంత మనోహరంగా రూపుదిద్దుకొని హృదయంలో చెరగని జ్ఞాపకాలను ముద్రించుకుంటాయి. ఇదే ప్రశాంతి నిలయంలో జరిగే నిత్య సత్యమైన అద్భుతం.

“గుండెలోన ప్రేమ పండించుకొనుచున్న

అతడె క్రైస్తవుండు, అతడె సిక్కు

అతడె హైందవుండు, అతడె ముస్లిమ్

అతడె మానవుండు, అతడె గురువు”

అన్నారు బాబావారు. వివిధ దేశాలనుండి భక్తులు వందల సంఖ్యలో తరలివచ్చి ప్రశాంతి ప్రాంగణంలో స్వామి దివ్య సమక్షంలో మానవతా విలువలను రూపక, నృత్య, సంగీత, నాటక రీతుల్లో అత్యంత భక్తి శ్రద్ధలతో, మనోహరంగా ప్రదర్శిస్తుంటారు. అన్ని నెలల్లోనూ, సంవత్సరం పొడుగునా జరిగే ఈ ఆధ్యాత్మిక వేడుకలను భగవాన్ బాబావారు తమ దివ్య కృపాకటాక్షాలతో ప్రోత్సహిస్తూ వచ్చారు. ఈ కార్యక్రమాల సందర్భంలో ప్రదర్శనల్లో పాల్గొనే భక్తుల యెడల స్వామి కురిపించే ప్రేమజల్లులు చూసినవారు నిజంగా ధన్యులు. “ఎంతెంత దయ నీది ఓ స్వామీ! ఏమని పొగడుదు సర్వాంతర్యామీ!” స్వామి తమ భౌతిక కాయాన్ని వీడిన తరువాత కూడా ఈ భక్తుల్లో శ్రద్ధా భక్తులు ఎంతమాత్రము తరుగలేదు. అన్ని కార్యక్రమాలూ పూర్వంవలెనే వైభవోపేతంగా సాగుతున్నవంటే స్వామి ఏర్పరచిన వ్యవస్థ ఎంతటి పటిష్ఠమైనదో తెలియగలదు. కేవలం స్వామియొక్క ప్రేమను ఆస్వాదించుటకు, తమ ప్రేమను తోటి భక్తులతో పంచుకునే నిమిత్తం విదేశీ బృందాలు ఒకదాని తరువాత ఒకటి ఇక్కడకు వచ్చి అద్భుతమైన ప్రదర్శనలిస్తున్నాయి, తదితర సేవాకార్యాలను కొనసాగిస్తున్నాయి.

ఉదాహరణకు, వందలాది బొద్దులు వివిధ దేశాల నుంచి తరలివచ్చి ప్రశాంతి నిలయంలో బుద్ధపూర్ణిమ ఘనంగా జరుపుకుంటారు. శ్రీలంకలో ప్రఖ్యాతి గాంచిన ‘సర్వోదయ శ్రమదాన విప్లవం’ యొక్క వ్యవస్థాపకులు డా॥ అహంగమగె తుడోర్ అరియరత్నగారు (వీరు మహాత్మా గాంధీ శాంతి బహుమతి గ్రహీతకూడా) బుద్ధుని బోధనలనుగూర్చి స్వామి సమక్షంలో ప్రసంగిస్తూ అన్నారు, “బాబా సన్నిధి సర్వమానవాళికి జీవన సాఫల్యాన్ని పొందే మహదవకాశాన్ని ప్రసాదిస్తున్నది. వేలకొద్దీ సంవత్సరాల్లో ఒకే ఒక బుద్ధుడు, ఒకే ఒక బాబా అవతరిస్తారు. వారిని మన హృదయాలలో పదిలంగా నిల్పుకోవాలి.”

జూడా ఆధ్యాత్మిక బోధకుడు, ఇజ్రేయిల్ వాసి రబ్బీ దేవిడ్ జల్లర్ అంటారు, “ప్రపంచంలోని మానవ సమూహ మంతా ఒకే ఒక దేహము. దేహంలో అన్ని భాగములూ సామరస్యంతో పనిచేసినప్పుడే అది ఆరోగ్యవంతంగా ఉండును. అటులనే, ప్రపంచంలోని మతాలూ, జాతులూ ప్రశాంతి నిలయంలో మాదిరి కలిసికట్టుగా ఉన్నప్పుడే మానవాళి సుఖశాంతులతో వర్ధిల్లుతుంది.”

ఫాదర్ హెన్రీ ఫాహెన్ గారు న్యూయార్కుకు చెందిన ప్రఖ్యాత క్రిస్టియన్ విద్వాంసుడు. ఆయన అంటారు, “నేను హోలీ క్యాథలిక్ చర్చిలో చేరినప్పటినుండి నాకు భగవాన్ బాబావారే ఉత్తేజ, ఉత్సాహాలను అందిస్తున్నారు.”

రెలిజియన్ (మతము) అనే పదం ‘రి’, ‘లిజో’ అనే లాటిన్ పదాలనుంచి ఏర్పడినది. ‘రి’ అంటే మళ్ళీ, ‘లిజో’ అంటే కలియుట. అంచేత, రెలిజియన్ అంటే తిరిగి కలుసుకొనుట. జీవాత్మ పరమాత్మను తెలుసుకొని తిరిగి పరమాత్మలో కలిసే ప్రక్రియను మతంగా పేర్కొన్నారు భగవాన్. ఈ ప్రక్రియకు మనసే మహా అడ్డంకి. మతము మతి అనే పదం నుంచి వచ్చింది. మనసును సరైన మార్గంలో పెట్టేదే మతం. ప్రేమ లేని మతాచారాలు వ్యర్థం. ‘ఉన్నది ఒకే మతం, అదే ప్రేమమతం.’

ఇండోనేషియా బాలబాలికలు వందల సంఖ్యలో స్వామి ఎదుట హిందూ మతంలోని రసవత్తరమైన కథలను, సందేశాలను అత్యంత మధురంగా నృత్యగానాలు సల్పుతూ కన్నుల పండుగ కావించారంటే, ఇది

విశ్వప్రేమకు చిహ్నం కాదా? మానవ సౌభ్రాతృత్వానికి తార్కాణం కాదా? టర్కీ దేశంనించి బాలబాలికలు కదలి వచ్చి ప్రశాంతి నిలయంలో నృత్య, సంగీత విన్యాసాలను ప్రదర్శిస్తున్నారంటే, వారందరికీ భగవాన్ పై ఎంతటి ప్రేమయున్నదో తెలియుటలేదా? స్వామి చెప్పారు:

అల్లాయంచు మహమ్మదీయులు జహోవాయంచు సత్తైస్తవుల్ పుల్లాజ్జుక్షుడటంచు వైష్ణవులు శంభుండంచు శైవుల్ సదా ఉల్లాసంబున గొల్వ నెల్లరకు నాయుర్భోగభాగ్యాది సం పల్లాభంబులొసంగి ప్రోచు పరమాత్ముడొక్కడే చూడుడీ

చైనీయులు, జపనీయులు సాయికుల్పంత్ హాలులో వేదమంత్రాలను, సాయిగాయత్రిని ఎంతో తన్మయత్వంతో, శ్రద్ధాభక్తులతో పఠిస్తున్న సమయంలో వారిపై భగవాన్ ప్రసరించే ప్రేమపూరిత దృక్కులను చూసిన భక్తులకు ఆనందం ఉబికివస్తుంది.

జాన్ హిస్లాప్ మహాశయుడు ఇలా అంటారు, “పాశ్చాత్య రచయితనయిన నేను నా ఎండిన గుండెలో ప్రేమవాహినులు పొంగుచున్నవని ఒక్క క్షణంలోనే గుర్తించాను. ఈ వాహిని మూలస్థానము భగవాన్ బాబాయేనని గుర్తించాను. భగవానుని మాధుర్యమే నా హృదయమంతా నిండినది. ఒకే ఒక్క చూపుతో స్వామి హృదయ పరివర్తన గావిస్తుంటారు.”

క్రిస్మస్ పండుగకు నాలుగయిదు రోజులకు ముందే ప్రశాంతి నిలయ ప్రాంగణమంతా అలంకారాలతో, నక్షత్ర చిహ్నాలతో, శాంతాక్లాజ్ బొమ్మలతో, జీసస్ జననంనాటి సన్నివేశాలతో శోభాయమానంగా కనబడుతుంది. ఈ సందర్భంగా అనేకమైన సంగీత విభావరులు స్వామి సమక్షంలో ప్రదర్శించబడుతాయి. రెథాస్ రేయన్, సిల్వీయా ఆల్డైన్ వంటి ప్రముఖ కళాకారులు తమ సంగీత విభావరులతో భక్తుల నలరిస్తుంటారు.

మౌలానా వహీదుద్దీన్ ఖాన్ గారు ఢిల్లీలోని ఇస్లామిక్ సెంటర్ యొక్క ప్రెసిడెంటు. వారు బాబావారి సమక్షంలో ప్రసంగిస్తూ ఇలా చెప్పారు, “భారతదేశము ప్రపంచానికి ఆధ్యాత్మిక కేంద్రమగుచున్నది. ప్రశాంతి నిలయము యావత్ ప్రపంచానికి శాంతి, ఆధ్యాత్మికము, ప్రేమలకు కేంద్రస్థానమైన పట్టణముగా వెలుగొందుచున్నది.”

వాగ్దానం

బి.వి. సత్యమూర్తి

ఒక చెప్పులు కుట్టే వ్యక్తి బెంగళూరు రైల్వే స్టేషన్‌కు వెళ్లే త్రోవలో ఒక చెట్టు కింద తన సరంజామా పెట్టుకుని ఒకతనికి బూట్ పాలిష్ చేస్తూ, “రైల్వే ఆఫీసర్‌గారింటి ముందు అంత జనం ఉన్నారు. సంగతేంటి బాబూ?” అని అంటాడు. “ఆయనింటికి పుట్టపర్తి సాయిబాబావారు వచ్చేరు. భజన జరుగుతోంది” అంటాడతడు. అతడిని మరిన్ని వివరాలడుగుతాడు.

“ఆయన శ్రీరాముడు, శ్రీకృష్ణుడులాగ అవతార పురుషుడు.”

“అం! అంటే దేముడన్నమాట. అర్ని సూడటానికి టిక్కెట్టుంటుందా? నేను సూడొచ్చా?”

“టిక్కెట్టకర్లేదు. కానీ అంత జనంలో నీలాంటివాణ్ని లోపలికి రానివ్వరు” అన్నాడతడు.

“పుట్టపర్తి సాయిబాబాగారంటే ఎవరు బాబూ?”

“లోపలికి రానివ్వకపోతే ఎప్పటికో అప్పటికి బయటికొస్తాడు కదా! అప్పుడే చూస్తాను” అనుకొని ఓ చిన్న పూలదండ పుచ్చుకుని బయట నిలబడతాడు. లోపల చోటు లేక బయట నిలబడ్డ జనం ఇతని వాలకం, చేతిలో పూలమాల చూసి, “వీడు పూలదండ తెచ్చేడు, స్వామికి వెయ్యాలనేమో!” అన్న ఆక్షేపణ ధోరణిలో గుసగుసలాడుతుంటారు.

లోపల భజన హారతి అయిపోయాక స్వామి బయటికొచ్చి జనాన్ని తప్పించుకుంటూ కారువైపుకు నడుస్తూ, దీన పదనంతో అక్కడ దూరంగా నిలబడిన అతడిని చూసి దగ్గరకు పిలచి అతడి చేతిలోని

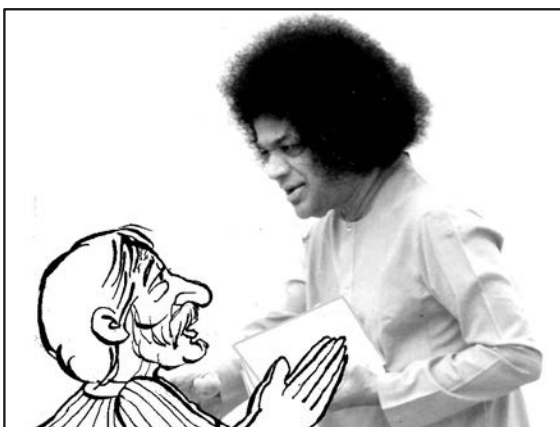

పూలదండను అందుకుంటారు. అది చూసిన జనమంతా నిర్ఘాతపోయి, స్వామియొక్క కారుణ్యానికి ముగ్ధులౌతారు.

స్వామి తన చేతిలోని మాల తీసుకోగానే మోకాళ్ళమీద నిలబడి స్వామి పాదాలకు నమస్కరిస్తాడు. స్వామి

“అమాయకుడా! మహామహా కోటీశ్వరులు పిలిచినా స్వామి వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్ళరు. ఏదో నిన్ను సంతోషపెట్టడానికలా అన్నారు” అన్నాడు. అతడు చిన్నబుచ్చుకుని తల వంచుకుని వెళ్ళిపోయేడు.

అప్యాయంగా అతని భుజంమీద చెయ్యి వేసి, “నీకేమి కావాలి?” అని అడిగేరు. “స్వామీ, రేపు నా పెళ్ళాం బిడ్డల్ని తీసుకొస్తాను. తమరు సూసి దీవించాలి” అన్నాడు. రేపు నేనిక్కడికి రాను. నేనే మీ ఇంటికొస్తాను” అని స్వామి గబగబా కారెక్కి వెళ్ళిపోయేరు.

స్వామి కారు వెళ్ళిపోయాక అక్కడున్న భక్తులతో, “స్వామివోరు మా గుడిసికొస్తానన్నారు. మరి నాపేరు, నా గుడిశ ఎక్కడుందో, ఎప్పుడొస్తారో చెప్పనే లేదు” అన్నాడు బిక్కుమొహం వేసుకుని. అది విన్న ఒక భక్తుడు,

అతని చెట్టు ప్రక్కన కారు ఆగింది.

ద్రయివర్ కారు దిగి ముందు డోర్ తెరిచి అతనితో, “బాబాగారు కార్లో వెనక సీట్లో కూర్చున్నారు. నీకోసమే వచ్చేరు. నిన్ను రమ్మంటున్నారు. నీ సామాను సర్దుకుని అక్కడే పెట్టుకుని, వచ్చి ముందర సీట్లో కూర్చో” అన్నాడు.

ఇది కలా నిజమా అనుకుంటూ లేచి నిలబడి స్వామికి నమస్కరించి కారెక్కేడు.

ఆశ్చర్యంగా, స్వామి దారి చెబుతుండగా కారు సందులు గొందులమ్మట వెళ్ళి తన గుడిసె దగ్గర ఆగింది.

స్వామి చకవకా తన గుడిసెవైపు వెళుతున్నారు.

గుమ్మంలో తన భార్యా బిడ్డలు నిలబడి ఉన్నారు. డ్రయివర్ చేతిలో పళ్ళు ఫలహారాలు తెస్తుండగా స్వామి అతని గుడిసెలో ప్రవేశించి అయిదు నిమిషాలుండి వాళ్ళందరినీ ఆశీర్వదించి తమ వాగ్దానం చెల్లించుకున్నారు.

(“సత్యం శివం సుందరం” ఆధారంగా)

గోవుతోబాటే కృష్ణుడు

ఒకరోజు మధ్యాహ్నం పూర్ణచంద్ర హాలులో లారీలో సామాన్లు పెడుతూ గోవు విగ్రహాన్ని ఎత్తుతున్నాము. అది బరువుగా ఉండి లేవడం లేదు.

హాలు గుమ్మం దగ్గరనుండి స్వామి నెమ్మదిగా లోపలికి వస్తున్నారు. అందరం దండం పెడ్తూ నిలబడ్డాము. స్వామి ముందుకు వస్తూ గోవును చేతితో చూపిస్తూ, “కృష్ణుడు ఏడి?” అని అడిగారు.

మాలో ఒక సేవాదళ్ సభ్యుడు వంగి దణ్ణం పెడుతూ, “ఇంతకుముందే లారీలో పెట్టాము స్వామీ” అన్నాడు. (కృష్ణుడు, గోవు విగ్రహాలు శ్రీ సత్యసాయి హాస్పిటల్ ఆవరణలో పెట్టవలసినవి)

అప్పుడు స్వామి, “దున్నపోతులు, దున్నపోతులు! గోవులు వెళ్ళకుండా కృష్ణుడు ముందెళ్లిపోతాడా? మీ ఇంటివద్ద పశువుల కాపరి పశువులతో వస్తూ ముందు ఇంటికి వస్తాడా? పశువులు వెనుక వస్తాయా? ఆ పశువులు దారిలో చేలు మేస్తాయి. దీనిని ఎత్తండి” అంటూ గోవుకేసి చేయి చూపించారు.

అందరం ‘సాయిరాం! సాయిరాం!’ అంటూ గోవు నిలబెట్టి ఉన్న బేస్మెంటుతో సహా జాగ్రత్తగా బలంగా పట్టుకున్నాం. అప్పుడు స్వామి “బేస్మెంటునుండి గోవును వేరు చేయండి” అంటూ ముందుకెళ్ళారు. బేస్మెంటు నుండి వేరు చేసేసరికి గోవు తేలికగా లేచింది.

మనం చేసే ప్రతి పనిని స్వామి సూక్ష్మంగా పరిశీలిస్తుంటారు. ప్రతి సూచనద్వారా జ్ఞానోదయం కలిగిస్తుంటారు. ఏ పని ఎలా చేయాలో నేర్పుతారు. ముందుగా ఆవుని నిలబెట్టు పీఠము, తరువాత గోవును, చివరగా కృష్ణుని విగ్రహం తీసుకెళ్ళాలి. కానీ దీనికి తారుమారుగా తీసుకెళ్ళాం. దీనిద్వారా ఏ పని ముందు చేయాలో, ఏ పని చివర చేయాలో తెలుసుకొని చేయాలని స్వామి సూచించారు.

అంతేగాక, విగ్రహాలను కేవలం జడమైన వస్తువులుగా కాక సజీవ స్వరూపాలుగా భావించి ఆరాధించాలనీ, “రాతిని దేవునిగా పూజించు. కానీ, దేవుని రాయిగా భావించకు” అని పరోక్షంగా బోధించారు.

- కారుకొండ వీరన్న చౌదరి

హీరోలు కావాలి, జీరోలు కాదు

డా॥ బి.వి. పట్టాభిరామ్

ఈ ప్రపంచంలో జన్మించినవారందరూ మొదట్లో పాత్రధారులే. కానీ తమ కృషి, పట్టుదల, పరిశ్రమలతో సమాజానికి సేవ చేసి సూత్రధారులయ్యారు కొందరు. ప్రారంభంలో మనమంతా సమాజం నుండి సహాయం పొందాము. అంటే మనందరికీ సమాజం సహాయం చేసింది. అనంతరం సమాజానికి మన అవసరం ఉంది. సత్యం, ధర్మం, శాంతి, ప్రేమ, అహింస, సేవా భావాలతో సమాజాన్ని కాపాడవలసిన బాధ్యత మనందరిపై ఉంది. ఇదే విషయాన్ని భగవాన్ బాబా 1964 జనవరి 1, కొత్త సంవత్సరం వేడుకల సందర్భంలో ఇలా అన్నారు:

“మీరు హీరోలుగా పేరు తెచ్చుకోవాలి తప్ప జీరోలుగా మిగిలిపోకండి. నీలో ఉన్న దైవం ఉపదేశించిన మార్గంలో నడవాలి. నీవు చేసిన ప్రతి చెడ్డపనిని నీ దినచర్యలో వ్రాసి పెట్టుకొనుమనియు, ఆ వ్రాతను పలుమార్లు చదువుకొనుచు నిన్ను నీవే సంస్కరించుకొనుటకు నిశ్చయించుకొనుమనియు ఉపదేశించు గురువులు కొందరుండురు. వారు నిన్ను నిజముగా ఉద్ధరించు గురువులు. వారి ఉపదేశము నీకు చక్కటి తత్వ బోధ. వెనకటి తప్పులను వేమారు మనసుకి తెచ్చుకొనుటవలన ఇకపై అట్టి తప్పులను చేయరాదన్న నిశ్చయమేర్పడి నిన్ను చక్కదిద్దును.”

గురువులు ఎవరు?

ఈనాటి యువత, అనేక ప్రలోభాల్లో పడిపోయి, మన సంస్కృతిని మరచిపోయి, పాశ్చాత్య మోజులో పడిపోయి, భారతీయులమనే ఉనికిని కోల్పోతున్నారు. పట్టుపురుగు తన దారముతో తన చుట్టూ తానే అల్లుకుని చివరకు అదే తన సమాధిని నిర్మించుకున్నట్లుగా ఈనాడు ఎందరో చెడు వ్యసనాలకు లోనయ్యి, చెడు సహవాసాలను తమ చుట్టూ పెంచుకుని, చివరకు బలౌతున్నారు, కన్న తల్లిదండ్రులకు శోకం మిగులుస్తున్నారు, సమాజానికి సేవ చేసే భాగ్యం

కోల్పోతున్నారు. ఇటువంటి సమస్యలు ఉన్నవారిని ఉద్ధరించే గురువులు ఎవరు?

వారు మన చుట్టూ సిద్ధంగా ఉన్నారు. అది తండ్రి కావొచ్చు, తల్లి కావొచ్చు, తాత... ఇలా ఎవరైనా కావొచ్చు. బడిలో ఉపాధ్యాయుడు, గుడిలో పూజారి ఇలా ఎందరో ఉన్నారు. నిన్ను సంస్కరించటానికి ఎల్లవేళలా ఎందరో ఆత్మీయులు సమాజంలో సిద్ధంగా ఉన్నారు. వారి మాట వినాలి. వారంతా గురువులే. వారు ఉపదేశించే బోధనలను శ్రద్ధగా విని, మారాలి. ఇదే విషయం స్వామి ప్రస్తావిస్తూ ఇలా అన్నారు:

“గురువుల ఉపదేశములు నీకు చక్కని తత్వబోధ. దుర్భావములను, దుర్వర్తనమును దూరము చేసి, సద్భావములు, సద్వర్తనమును సమకూర్చి పెట్టును. అది సులువైన తత్వ సాధన. నీకు అక్కరలేని విషయములను మరచిపొమ్ము. ముఖ్య విషయములనే మాటికిమాటికి జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొనుచుండుము. చిత్తశాంతిని సాధించుటకు అదియే మంచి మార్గము.”

పురాణాల్లో సూత్రధారులు

ఈనాటి అధికారులు, సాఫ్ట్వేర్ ఇంజనీర్లు, పోలీసు, ఇతర శాఖల్లో పనిచేసేవారు వ్యక్తిత్వ వికాసం గురించి శిక్షణలు తీసుకుంటున్నారు. పూర్వకాలంలో ఇవే విషయాలను మన పెద్దలు, గురువులు చెప్పేవారు. కాబట్టి, ఇటువంటి శిక్షకుల అవసరం పడలేదు.

ప్రస్తుత స్పీడుయుగంలో అలాంటి బోధనలు చేసే తాతలు, గురువులు కనుమరుగయ్యారు. అందరూ బిజీ..బిజీ... అంటున్నారు. విశాలమైన భవనాలను నిర్మించుకుంటున్నారుకానీ ఇరుకైన హృదయాల్తో నివసిస్తున్నారు. అంతరిక్షంలో ప్రయోగాలు చేస్తున్నారు కానీ, అంతర్ముఖం అలవాటు చేసుకోలేకపోతున్నారు. అందుకే ఇప్పుడు ఈ శిక్షణలు అవసరం పడ్డాయి.

ఈనాటి శిక్షకుల్లో కొందరు ఇటీవలి కాలంలో తమ సెమినార్లలో తమ సజ్జకుల్లో పురాణ పురుషుల ప్రస్తావన తీసుకొస్తున్నారు. వారు నిజమైన హీరోలని పురాణ పురుషుల చరిత్రలను ఆధునిక మేనేజిమెంటు పాఠాల్లో చేర్చారు. ఇవి ఇప్పుడు దేశంలోని ప్రముఖ మేనేజిమెంటు కళాశాలల్లో బోధిస్తున్నారు. ఆ పురాణ పురుషులే నిజమైన లీడర్లు, హీరోలు. శ్రీకృష్ణుడిలోని నాయకత్వ లక్షణాలను ఒక్కసారి గమనించండి.

లీడర్షిప్

ఈవిషయం చెప్పాలంటే శ్రీకృష్ణుడి చరిత్ర తెలుసుకోవాలి. ఒక సమాజం లేదా సంస్థని సమర్థవంతంగా నిర్వహించాలంటే సమర్థ నాయకుడు అవసరం. అది శ్రీకృష్ణుడి జీవితంలో ఉంది. ఆయన ఒక సి.ఇ.ఓ. నిర్వహించే బాధ్యతలన్నీ సమర్థవంతంగా నిర్వహించాడు. దుష్ట శిక్షణ, శిష్ట రక్షణ గావించి ధర్మాన్ని కాపాడాడు.

భగవద్గీతలో బోధించినదంతా కౌన్సిలింగ్. రెండో అధ్యాయంలో, “మేలుకో, మహనీయులను కలుసుకుని వారిద్వారా విజ్ఞానాన్ని పొందమ”ని అర్జునుడికి ఉపదేశిస్తాడు. అలాగే 16వ అధ్యాయంలో “సుఖ దుఃఖాలను సమదృష్టితో చూడమని, దానివలన ఒత్తిడి దూరం అవుతుందని ఉపదేశించాడు. ఆరవ అధ్యాయంలో, “అభ్యాసేన తు కౌంతేయ వైరాగ్యేణ చ గృహ్యతే” (6-35) అంటాడు. మనసుని అదుపులో పెట్టాలంటే, కొంత అభ్యాసం చేయాలి అని ఉపదేశిస్తాడు.

టీమ్ వర్క్

సంస్థల్లో మేనేజర్లుగా ఉన్నవారు శ్రీకృష్ణుడి చరిత్ర తెలుసుకుంటే చక్కని మేనేజర్లు కాగలరు.

ఉద్యోగుల బలాబలాలను గుర్తించి వారికి తగిన పని అప్పజెప్పడం అనేది నాయకుడి లక్షణం. అది శ్రీకృష్ణుడి విషయంలో బాగా కనబడుతుంది.

కురుక్షేత్ర యుద్ధంలో పాండవులు ఎవరెవరిని చంపాలో చక్కగా ప్రణాళిక రచించాడు.

కర్ణుడిని సంహరించడానికి అర్జునుడు, దుర్యోధనుడిని అంతమొందించటానికి భీముడు, శకునిని చంపటానికి సహదేవుడు, కర్ణుడి కుమారులను చంపటానికి నకులుడు, భీష్మాచార్యుని సంహరించటానికి శిఖండిని (ఎందుకంటే ఆయన మరణం మగవారు లేదా ఆడవారి చేతిలో లేదు), ద్రోణుడిని చంపటానికి దృష్టద్యుమ్నుణ్ని నియమించాడు. అక్షరాలా అలాగే జరిగేలా ప్రణాళిక రచించి, సక్రమంగా అమలుచేసి, చక్కని టీమ్ వర్క్ చేయించాడు.

ఇటువంటి అనేక సంఘటనలు స్వామి తమ అమృత ప్రసంగాల్లో చక్కగా ఉదహరించారు. భీష్ముడి మేనేజిమెంటు, అర్జునుడి ఏకాగ్రత, శ్రీరాముడి సచ్చిలత, హనుమంతుడి స్వామిభక్తి, ఏసుక్రీస్తు కరుణ వంటి విషయాలు మనమంతా తెలుసుకోవాలి. మన యువతరం వాటిని అభ్యసించి, ఆచరించగలిగితే మనం తిరిగి పూర్వ వైభవం అనుభవించవచ్చు. మనమంతా పాత్రధారులుగా మిగిలిపోకుండా సూత్రధారులం కాగలుగుతాము.

**“మా ఇంటికి
దయచేయండి”**

ఒక పర్యాయం కస్తూరిగారు స్వామి సన్నిధికి వచ్చి, “మా ఇంటికి దయచేయండి స్వామీ!” అని వినయపూర్వకంగా ప్రార్థించారు. స్వామి తమాషాగా “ఓహో.. మీ ఇల్లు అన్నమాట” అన్నారు. వెంటనే కస్తూరిగారు, “పొరపాటైంది స్వామీ, మా ఇల్లు కాదు, అది మీ ఇల్లే” అని పలుకగా స్వామి చిరునవ్వులు చిందిస్తూ, “మరి నా ఇంటికి నేను రావడానికి నీ ఆహ్వానం ఎందుకు!” అన్నారు.

విడదీయని ప్రేమబంధం

“సాయిదాసు”

“సత్యసాయివంటి ప్రభువు, సాయిభక్తులవంటి సేవకులు ఉన్నప్పుడు ఎన్ని కష్టాలైనా నివారణ కాగలవు. మనకిరువురికీ సన్నిహిత సంబంధ బాంధవ్యం ఏర్పడింది. సాయిని వదలి మీరుగానీ, మిమ్మల్ని వదలి సాయికానీ ఉండటం వీలుకాదు...”

అని 1985 నవంబరు 23వ తేదీన భగవాన్ తమ 60వ జన్మదినోత్సవ దివ్య ప్రసంగంలో సెలవిచ్చిన అభయామృత వాక్కులు మన వీనులలో గింగురుమంటూ మార్మోగుతూనే ఉంటాయి. మన పెన్సిధి, మన భాగ్యవిధాత, సౌభాగ్య ప్రదాత, దాత, త్రాత, మన సర్వస్వం అయిన స్వామివారి దివ్యమంగళ రూపము మన హృదయాలలో ప్రతిష్ఠితమై యున్నది. వారి ప్రేమతత్వము, త్యాగనిరతి మనకు స్ఫూర్తిని ప్రసాదిస్తూనే ఉంటాయి.

“...బీదలకు సేవ చేయటమే నా ప్రధాన లక్ష్యం. నాకు వేరొక ఆశయే లేదు. ఏమైనా సరే, నా ప్రాణాలైనా త్యాగం చేసి, బీదల సంక్షేమానికి కృషి చేస్తాను.... లేకపోతే, మానవుడిగా పుట్టి ప్రయోజనమేమిటి?” అని 2001 జనవరి 19వ తేదీన బెంగళూరు, వైట్‌ఫీల్డ్‌లో సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ ప్రారంభోత్సవ సందర్భంలో స్వామి ప్రకటించడంద్వారా తమ అవతార లక్ష్యాన్ని పునరుద్ఘాటించడమేకాక, మన కర్తవ్యాన్ని మరోమారు గుర్తు చేశారుకూడా.

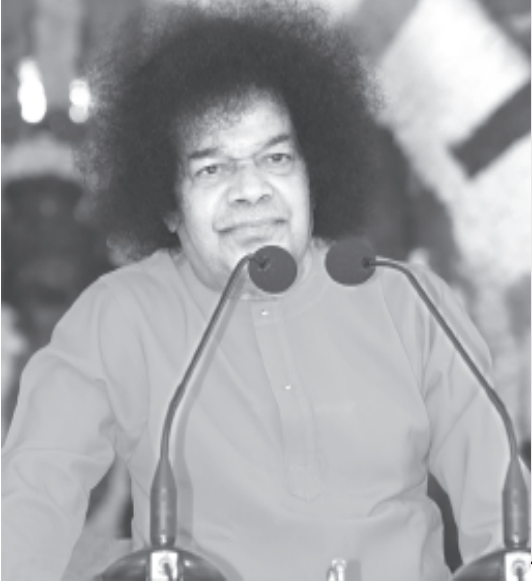
1999 జనవరి 11వ తేదీ ఉదయాన శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థల వార్షిక సాంస్కృతిక క్రీడోత్సవాల ప్రారంభ సమయంలో... హిల్‌వ్యా స్టేడియంలోకి భగవాన్ రథంపై ప్రవేశిస్తుండిన సమయంలో, అక్కడ ఒక విద్యార్థి చాలా ఎత్తునుండి కాలుజారి పడబోతున్నట్లుగా తెలిసి, ఆ విద్యార్థిని రక్షించటానికి ఆకస్మికంగా రథాన్ని ఆపించి, ఆ కుదుపుకు తాము క్రిందపడటంద్వారా ఆ ప్రమాదాన్ని తమ శరీరంమీదకు స్వీకరించిన .. ఆ భక్త సంరక్షణా కారుణ్య

లీలా ఘట్టము ఇప్పటికీ మన కనులముందు సజీవ దృశ్యమై గోచరిస్తూనే ఉంది. అటుపై మూడు రోజులకు, జనవరి 14వ తేదీన వారు అనుగ్రహించిన దివ్యోపన్యాసంలో.... “నేను ఎవరికైనా భక్తునికి అభయం ఇచ్చినప్పుడు వానికోసం ‘దేన్నైనా’ అర్పితం చేస్తాను...” అన్నారు.

2000 సంవత్సరాలకు పూర్వం ఈ లోకమున మానవుల పాపములను ప్రక్షాళన గావించి, వారిని పాపములనుండి విముక్తులను గావించుటకే కదా... ఆ దైవ కుమారుడు శిలువపై తన రక్తమును చిందించినది! అట్టి కుమారునికి సాక్షాత్తు తండ్రి అయిన స్వామి కూడా ఈ మానవ లోకమును ఏ ఘోర విపత్తునుండో, సర్వ వినాశకరమగు ఏ పెనుముప్పునుండో రక్షించుటకే వారి దేహమును అర్పితము గావించారు కాబోలు. మానవాళిని పెనుముప్పునుండి కాపాడటానికే కదా భగవంతుడు అవతరించునది.

స్వామి పలుమార్లు మనని హెచ్చరించారు. వారి నిజతత్వాన్ని మనకు విస్పష్టంగా విప్పిచెప్పారు. ఎప్పుడో కాదు, ఇటీవలే.... 2008 అక్టోబరు 9వ తేదీ విజయదశమి పర్వదినాన స్వామి చేసిన దివ్య గంభీర ప్రకటనల హెచ్చరికలు మనం గ్రహించలేకపోయాము:

“ఈ జగత్తులో విష్ణువే సత్యనారాయణుడుగా జన్మించాడు. కనుకనే, ఈ సత్యనారాయణుని “విష్ణుః” అని పిలిచారు. ఇది విష్ణు పురాణమునందు పూర్తిగా వివరించి చెప్పారు. సత్యనారాయణుడే విష్ణువు. ఈ సత్యనారాయణుని తత్వాన్ని మీరు చక్కగా అర్థం చేసుకోవాలి....సత్యనారాయణరాజు సామాన్యుడు కాదు. కాని, మానవుడు ఇతనిని సామాన్యుడుగా భావిస్తున్నాడు. సత్యనారాయణుడు ఏది చెప్పినా సత్యమే, సత్యమే, సత్యమే! సత్యమనగా తన హృదయంలో ఉన్నటువంటిది

తెలపడం; తెలపడం మాత్రమే కాకుండా దానిని చేసి చూపడం. కాని, స్వామి చెప్పే మాటలను మానవులు సరిగా గమనించడం లేదు. ఒక్కొక్కసారి ‘స్వామి ఏదో తమాషాకు చెబుతున్నాడే’ అని అనుకుంటున్నారు. కాదు, కాదు; తమాషాగా చెప్పినా, నవ్వుతూ చెప్పినా ఏవిధంగా చెప్పినా అది సత్యమే, సత్యమే, సత్యమే! కాని, స్వామికి దగ్గరున్నటువంటివారుకూడను ఈ సత్యాన్ని సరిగా గుర్తించక చెప్పిన మాటలను అలక్ష్యంగా వదలిపెట్టేస్తుంటారు. కాని, మున్ముందు దీని ఫలితం తప్పక తెలుస్తుంది. భవిష్యత్తును గుర్తించుకోలేనటువంటి మానవులే స్వామి మాటలను అసత్యంగాను, తమాషాగాను భావిస్తూ వస్తుంటారు. కాని, భవిష్యత్తులో వీటియొక్క ‘సత్యము’ ప్రత్యక్షంగా గోచరమవుతుంది.”

“కనులముందు కనిపిస్తూ, మాట్లాడుతూ, కనుల ముందే అన్నీ జరుపుతూ ఉండినప్పటికీ స్వామి మాటలను గాని, స్వామి విషయమునుగాని మానవులెవ్వరూ సరిగా గుర్తించడం లేదు. ఇదేదో జోక్ చెప్పాడని దానిని అలక్ష్యంగా వదలిపెడుతున్నారు. “ఎఱుక మరుపనకుండ నిరతము జాగ్రత్తున్న సుషుప్తిలో అరమరలు లేకుండ ఎప్పుడు తరచుగ జీవాత్మ చదివెడి తారకమే (సోఁహం) సత్యసాయి తత్త్వము.” ఎఱుక, మరుపులకు అతీతమైనటువంటి ఇట్టి ‘సత్యము’ను తప్పుగా భావించడం మానవుని

బలహీనత... ఇంతవరకు నేను తెలుపలేదు కాని, ఈనాడు సమయం దగ్గరికి వచ్చింది కనుక ఈ సత్యాన్ని ప్రజలకు తెలుపవలసివచ్చింది. ఈ ‘సత్యాన్ని’ మీరు గుర్తించాలి.”

‘సమయం దగ్గరికి వచ్చింది’ అని అంత స్పష్టంగా చెప్పినా మనము గ్రహించలేకపోయాము. కానీ, స్వామి మాత్రము ఎవరినీ పల్లెత్తు మాట అనకుండా, వారి బిడ్డలమైన మన అపరాధాలు మన్నిస్తూ, మనకు ‘సత్యము’ తెలియజేయాలనే లక్ష్యముతోనే, అజ్ఞానము నుండి రక్షించడానికే కృషి చేశారు. అదే విజయదశమినాటి ప్రసంగంలో స్వామి ప్రకటించిన మరికొన్ని వాస్తవాలను గుర్తు చేసుకుంటే... “ఈనాడు వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞమునకు పూర్ణాహుతి జరిగింది. పూర్ణాహుతి అనగా ఏమిటి? సంపూర్ణమైన త్యాగమే. అయితే నాది ఎప్పటికీ పరిపూర్ణమైన త్యాగమే. ‘ఇప్పుడు చేశాను, రేపటికి లేదు’ అనేది లేదు. అర్థం చేసుకోగలవారికి ఇది తప్పక తెలుస్తుంది” అన్న స్వామి దివ్యవాక్కులను, అందలి పరమార్థమును, అంతరార్థమును అర్థం చేసుకోగల స్థాయికి మనం ఎదగాలి. అందుకే కాబోలు, ఆ ప్రసంగంలో వారు మనకు కొన్ని హితవచనములు, వాత్సల్యపూర్వక ఆశావహములైన ఆత్మీయ వచనములు కూడా ప్రసాదించారు....

“పిల్లల్లారా! మీరు ఇంకా చిన్నచిన్న మొగ్గలుగా ఉన్నారు. కనుక, మీకిప్పుడు అంతగా అర్థం కాదు. కొంత పెరుగుతూ వచ్చేసరికి క్రమక్రమేణా స్వామియొక్క మాటలు మీకు అర్థమవుతాయి. అంతవరకు మీరు శాంతంగా, మౌనంగా ఉండండి.”

స్వామిది ఎంతటి క్షమాగుణము, ఎంతటి ఓర్మియో కదా! వారి దివ్యవాక్కులను మననం చేసుకుంటూ, వారి మాటలను, అప్రమేయము అయిన వారి నిజతత్త్వమును అర్థం చేసుకొని, వాటిని క్రియారూపంలో మన నిజ జీవితాలలో ఆచరించగల స్థాయికి ఎదుగునట్లుగా మనల్ని అనుగ్రహించి ఆశీర్వాదించవలసిందిగా భగవాన్ ని ప్రార్థిద్దాం. వారి ప్రేమామృతం గ్రోలే అర్హతను పొందుదాం.

శత్రుఘ్నుడు

(రామాయణంలో కీలక పాత్రలు - 1)

గరిమెళ్ళ కృష్ణమూర్తి

చక్కెరకంటె తీపి దధిసారముకంటెను రుచ్యమౌను పెం
పెక్కిన తేనెకన్న అతిరుచ్యము నోటను పల్కపల్కగా
మిక్కిలి కమ్మనౌ అమృతమే అనిపించును కాన నిత్యమున్
చక్కగ దానిమీరు మనసా స్మరియింపుడు రామనామమున్!

శ్రీమద్రామాయణము ప్రప్రథమంగా మహర్షి వాల్మీకిచే సంస్కృత భాషలో రచింపబడి ఒక మహాకావ్యముగా, ఒక పురాణముగా, ఆదర్శ మానవ జీవితానికి ఉపయోగపడే ఒక ప్రవర్తనా నియమావళిగా, కుటుంబములోనూ మరియు సమాజములోనూ మానవుల మధ్య ఉండవలసిన సంబంధ బాంధవ్యాలకు రూపకల్పనగా, ఒక దేశ పరిపాలనా విధానమునకు మార్గదర్శక సూత్రాలను నిర్దేశించే వ్యవస్థగా, దేశ కాల పరిస్థితులకు, కుల, మత, ప్రాంత, భాషా భేదములకు అతీతంగా ప్రపంచవ్యాప్తంగా మొత్తం మానవాళి అంతటికీ స్ఫూర్తిని కలిగించినది, కలిగిస్తోందికూడా. ఈ రామాయణ గాథ ప్రపంచంలోని అనేక భాషలలో గద్య, పద్య, కావ్య రూపములో నృత్యనాటికలుగా, లాలిపాటలుగా, నాటకంగా, శిల్పంగా, చిత్రలేఖనంగా ఇలా వివిధ రూపాలలో నాటికీ, నేటికీ కూడా నిత్యనూతనమై అలరారుతున్నది. 'ఆ రామచంద్రుడే ఆరామచంద్రుడై తన బంటులను కనుగొనగవచ్చె' అన్నట్లుగా త్రేతాయుగ రామచంద్రుడే ప్రస్తుత కలియుగంలో సాయిరాముడై, భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబాగా అవతరించి మానవులకు సన్మార్గము చూపి, తమ దివ్య బోధలు, దివ్యజీవితముద్వారా వారిని ఉత్తేజపరుస్తున్నారు.

కొంతకాలం క్రితం 'సనాతన సారథి' మాసపత్రికలో సుమారు ఏడు సంవత్సరాలపాటు ప్రతి నెలా భగవాన్ బాబావారి దివ్యలేఖని నుండి వెలువడిన 'రామకథా రసవాహిని' గ్రంథరూపంలో ప్రచురింపబడి పాఠకులలో

ఆసక్తిని, ఆనందమును నింపింది. అంతేకాకుండా, 1977, 1996 మరియు 2002 సం॥లలో నిర్వహింపబడిన వేసవి తరగతులలో భగవాన్ రామాయణ గాథను, అందలి పాత్రలను, వాటి అంతరార్థమును మరియు ఆయా పాత్రలు నెరవేర్చిన విశిష్ట ప్రయోజనములనుగురించి ప్రపంచానికి ఇంతవరకు తెలియని అనేక ధర్మ సూక్ష్మములను విశదీకరించారు. ఉదాహరణకు:

“శ్రీరామచంద్రమూర్తి ప్రతి దేహంలోనూ అంతర్యామి, అత్మారాముడు. మానవజాతినంతటినీ ఏకసూత్రముతో సంధింపగల ప్రేమ, ధర్మములకు ఆయన మూర్తిభావము. ముఖ్యంగా రామాయణము రెండు పాఠములను బోధించుచున్నది. ఆయోధ్యా నగరపు భోగ భాగ్యములను విసర్జించుటచేత సీతాదేవి వనవాస కాలమున రాముని సన్నిధి పొందగలిగింది. కాంచన మృగమును చూచి మోహంలో పడుటవలన ఆమె రామసన్నిధి కోల్పోయింది. దీని భావము పరిత్యాగమువలన ఆనందము, మోహ బంధనమువలన దుఃఖము ప్రాప్తించును.

లోకమున జీవించుచున్నప్పటికీ లౌకిక జీవితమున మునిగిపోరాదు. రాముని సోదరులు, సహచరులు, అందరూ ధర్మమూర్తులే! దశరథుడు పది ఇంద్రియము లున్న భౌతిక కాయము. ఆయన రాణులు మువ్వరూ సత్త్వ రజస్తమో గుణములు. ఆయన నలుగురు కుమారులు చతుర్వేదములు, చతుర్విధ పురుషార్థములు. లక్ష్మణుడు - బుద్ధి, సుగ్రీవుడు - వివేకము, వాలి - దుఃఖము, హనుమంతుడు - ధైర్యము. భ్రాంతి అనే సాగరమున సేతుబంధనము జరిగినది. రావణుడు - రజస్సు, కుంభకర్ణుడు - తమస్సు, విభీషణుడు - సత్త్వ గుణము. జీవితానుభవముల అగ్నిపరీక్షలో సేకరించుకొనవలసిన బ్రహ్మజ్ఞానము సీత.

శ్రీమద్రామాయణములో ప్రధానపాత్రలైన శ్రీరాముడు, లక్ష్మణుడు, భరతుడు, హనుమంతుడు, దశరథ మహారాజు, జనక మహారాజు, సీత, ఊర్మిళ, సుమిత్ర మొదలగు కొన్ని పాత్రలనుగురించి భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు కొంత కాలం క్రిందట వ్రాసిన వ్యాసములు విద్యార్థుల ఉపయోగార్థము ‘దివ్యజ్ఞాన దీపికలు’ అనే శీర్షికతో గ్రంథస్థం చేయబడినాయి. రామాయణంలో ప్రధాన పాత్రలేకాక మంధర, శూర్పణఖ, మారీచ, సుబాహులు, తాటకి, రావణుడు, కుంభకర్ణుడు, విభీషణుడు, మండోదరివంటి రాక్షసజాతికి చెందిన వ్యక్తులు, జటాయువువంటి పక్షులు, చివరకు వానరులు, ఉడుతవంటి ప్రాణులు తమవంతు పాత్రను సమర్థవంతంగా పోషించాయి. నిజానికి, రామాయణ గాథకు ఈ పాత్రలలో కొన్ని మూలకారణాలయ్యాయి కూడా! భగవాన్ బాబావారి మాటలలో చెప్పాలంటే,

“రాముడు, అరణ్యమునకు పోవటం, అరణ్యంలో సీత లంకను చేరటానికి మంధర, శూర్పణఖ కార్యకర్తలుగా ఉంటున్నారు. శూర్పణఖ కామమునకు, మంధర క్రోధమునకు ప్రతినిధులుగా ఉండినారు. మన జీవిత రామాయణానికి వీరే కారకులు”

రామాయణంలో అంతగా ప్రాచుర్యానికి, ప్రాముఖ్యతకు నోచుకోని ఈ పాత్రలనుగురించి, వారు నిర్వహించిన కార్యక్రమములనుగురించి భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు వివిధ సందర్భాలలో వివరంగా తెలియజేశారు. ఈ ఒక్కొక్క పాత్రగురించి భగవాన్ వెల్లడించిన ఆసక్తికరమైన అంశములను క్రోడీకరించి సంక్షిప్తంగా తెలియజేసే ప్రయత్నమే ఈ వ్యాస పరంపర.

దశరథ తనయులు

దశరథ మహారాజు పుత్రార్థియై వసిష్ఠ మహర్షి సూచనమేరకు పుత్రకామేష్ఠి యాగము చేశాడు. యజ్ఞ ప్రసాదముగా అగ్నిదేవుడు మహారాజుకు ఒక పాయసపు పాత్రను అందించాడు. దశరథుడు ఆ పాయసమును తన ముగ్గురు భార్యలైన కౌసల్య, సుమిత్ర, కైకేయిలకు సమానంగా పంచాడు. సుమిత్ర తన పాయసపు గిన్నెను తీసికొని మేడపైకి వెళ్ళి అక్కడ పిట్టగోడపై పెట్టి

కురులార్చుకుంటూ నిలుచున్న సమయంలో ఎక్కడినుండో ఒక గరుడ పక్షి వచ్చి ఆ పాయసపు గిన్నెను తన్నుకు పోయింది. సుమిత్ర ఈ హఠాత్పరిణామానికి కలవరపడి క్రిందకు వచ్చి కౌసల్య, కైకేయితో ఈ విషయాన్ని చెప్పింది. దశరథ మహారాజు రాణులు మువ్వరూ సుగుణాల రాశులు మరియు చాలా అన్యోన్యంగా ఉండేవారు. కనుక కౌసల్య, కైక సుమిత్రను బాధపడవద్దని ఓదార్చి తమతమ కప్పులలో చెరి ఒక సగభాగం పాయసం సుమిత్ర కప్పులో పోశారు. ఫలితంగా సుమిత్రకు రెండు భాగములు, కౌసల్య కైకలకు చెరి ఒక భాగం పాయసం లభించింది. రాణులు మువ్వరూ కొంతకాలమునకు గర్భము దాల్చి, కొన్ని నెలలకు కౌసల్య, కైకేయిలకు ఒక్కొక్కరు, సుమిత్రకు ఇద్దరు కుమారులు జన్మించారు. కౌసల్య కుమారునికి రాముడని, కైకేయి కుమారునికి భరతుడని, సుమిత్ర కుమారులిద్దరికీ లక్ష్మణ, శత్రుఘ్నులని వసిష్ఠులవారు నామకరణం చేశారు. అయితే, సుమిత్ర బిడ్డలైన లక్ష్మణ, శత్రుఘ్నులిద్దరూ ఎప్పుడూ చికాకుగా ఉంటూ ఏడుస్తూండేవారు. వారి బాధ ఏమిటో ఎవరికీ అంతుచిక్కలేదు. అప్పుడు సుమిత్ర వారిద్దరినీ వసిష్ఠులవారిదగ్గరకు తీసికొనిపోయి, “స్వామీ, వీరికి లోపల ఏమైనా బాధలున్నాయా? వ్యాధులేమైనా ఉన్నాయా? దైవరక్ష ఏమైనా తక్కువగా ఉన్నదా? నన్ను అనుగ్రహించి నాకు తెలియపర్చండి” అని ప్రార్థించింది. ఆయన ఒక్కతారి కన్నులు మూసుకొని యోగదృష్టితో చూసి, “అమ్మా! రామునియొక్క అంశమునుండి వచ్చిన వాడు లక్ష్మణుడు, కౌసల్య ఇచ్చిన అర్ధభాగం పాయసము నుండి పుట్టినవాడు. అలాగే, కైక అర్ధభాగమునుండి పుట్టినవాడు శత్రుఘ్నుడు. కనుక, అతడు భరతుని అంశము. రాముని దగ్గర లక్ష్మణుని, భరతుని దగ్గర శత్రుఘ్నుని పరుండబెట్టు, నిశ్చింతగా నిద్రపోతారు” అని చెప్పాడు. ఆవిధంగా చేయగానే లక్ష్మణ శత్రుఘ్నులిద్దరూ ఏడ్చు మాని ఆనందంతో కేరింతలు కొడుతూ హాయిగా నిద్రించారు. సుమిత్ర ఎంతగానో ఆనందించి కౌసల్య, కైకలవద్దకు వెళ్ళి, “అక్కా! చెల్లీ! మీ ఇద్దరి ప్రసాదమే ఈ పిల్లలు. కనుక, రాముని సేవకోసం లక్ష్మణుణ్ణి, భరతుని సేవకొరకు శత్రుఘ్నుని మీకు అర్పిస్తున్నాను” అని

చెప్పింది. ఆనాటినుండి రాముడు ఎక్కడ అడుగుపెడితే అక్కడ లక్ష్మణుడు, భరతుడు ఎక్కడ అడుగుపెడితే అక్కడ శత్రుఘ్నుడు ఉంటాడేవారు. చివరకు అరణ్యవాసంలో కూడా రామునివెంట లక్ష్మణుడు ఉంటూ వచ్చాడు. ఇక, శత్రుఘ్నుడు ఎల్లప్పుడు భరతుని వెన్నంటి ఉండేవాడు. భరతునికి వివాహమైన తరువాత మేనమామయైన కేకయరాజు అతనిని తన ఇంటికి ఆహ్వానించాడు. ఆయన భరతుని మాత్రమే పిలిచాడు కానీ, శత్రుఘ్నుని పిలువ లేదు. కానీ, భరతుడు పట్టుబట్టి శత్రుఘ్నుని తనవెంట తీసికొని వెళ్ళాడు. రాముడు వనవాసం చేస్తూన్నప్పుడు భరతుడు నందిగ్రామంలో తాను కూడా పదునాలుగేళ్ళు తాపసవేషంలో నివసించాడు. ఆ సమయంలో భరతునికి బదులు శత్రుఘ్నుడు అతని ప్రతినిధిగా అయోధ్యా నగరాన్ని కాపాడుతూ వచ్చాడు.

శత్రు నాశనము చేసేవాడు శత్రుఘ్నుడు. ఎల్లప్పుడు రామ, లక్ష్మణ, భరతులను శత్రువులనుండి కాపాడడమే అతని తపన, కర్తవ్యము. రాముడు యజుర్వేదము, లక్ష్మణుడు ఋగ్వేదము, భరతుడు సామవేదము, మరియు శత్రుఘ్నుడు అథర్వణ వేదము. రాముని అరణ్యవాస కాలమంతా ఎట్టి సమస్యలూ, ఫిర్యాదులూ లేకుండా అయోధ్యా రాజ్యము ధర్మ పరిపాలనలో కొనసాగుతూ వచ్చింది. “సత్యం వద, ధర్మం చర” అనే వైదిక సూత్రము ననుసరించి రాజ్యపాలనలో ధర్మరీతిగా నడుచుకుంటూ వచ్చాడు, శత్రుఘ్నుడు. ఒక్క నిమిషమైనా నిద్రపోయేవాడు కాదు. “తన పరిపాలనలో ఏమైనా లోటు జరిగితే భరతునికి చెడ్డపేరు వస్తుందేమో, అలా జరుగకూడదు; భరతునికి సత్కీర్తి లభించాలి; తన రాజ్య పాలన రాముడు ప్రసాదించిన వరము కనుక రామాజ్ఞను తాను ఎల్లప్పుడు శిరసావహించాలి” అని పరమ భక్తితో తన కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తిస్తూ శత్రునాశనం చేసి రామరాజ్యంలో సుఖ శాంతులు నెలకొల్పాడు. ఎంతో శక్తి సామర్థ్యాలతో,

తెలివితేటలతో, భక్తి ప్రపత్తులతో శత్రుఘ్నుడు రాజ్యాన్ని పరిపాలించాడు. శ్రీరాముడు పద్నాలుగు సంవత్సరాలు వనవాసం చేసిన సమయంలో రాజులేని రాజ్యము ఏవిధంగా ఉంటుందో అని అందరూ భయపడ్డారు. రాముడు భరతునికి రాజ్యభారం అప్పజెప్పతూ, “అయోధ్యా రాజ్యమునకు ఇంక నీవే రాజువు. మన తండ్రి గొప్ప పరిపాలన చేసినవాడు. అతని మరణానంతరము నీవే ఈ బాధ్యతను వహించాలి. ఎవరితోనూ కఠినవాక్కులు పలుకవద్దు. మృదుమధుర సంభాషణలు సల్పుతూ రావాలి. మన రాజ్యంలో ఎట్టి అశాంతి సంభవించ కూడదు” అని ఎంతో బోధలు చేశాడు. భరతుని ఆజ్ఞలనుసరించి అతని తరపున రాజ్యపాలన చేసిన శత్రుఘ్నుడు ఈ హితబోధలను తు.చ. తప్పక ఆచరించాడు. భరతునికి ఏదైనా సలహా చెప్పాలంటే, శత్రుఘ్నునికి చాలా సంకోచము. అన్న ఆజ్ఞను పాటించడమేకాని అతనికి సలహా చెప్పే అధికారము తనకు లేదని భావించాడు. అంతటి భక్తి ప్రపత్తులను అతడు పెంచుకున్నాడు. ఎప్పటికప్పుడు పరిపాలనా వ్యవహారములను భరతునికి నివేదిస్తూ, అతని సలహాలను తీసుకుంటూ, తన పరిపాలనా దక్షతతో శత్రుఘ్నుడు అయోధ్యా రాజ్య పాలనను సక్రమంగా నిర్వహిస్తూ వచ్చాడు. ఇంత చేసినప్పటికీ శత్రుఘ్నుని పేరు ఎక్కడా బయటకు రాలేదు. ఈవిధంగా సుమిత్రా పుత్రులైన లక్ష్మణ, శత్రుఘ్నులు తమ అన్నల సేవలయందు నిరంతరం నిమగ్నులవుతూ వచ్చారేకానీ, ఎటువంటి ప్రచారమునూ ఆశించలేదు. తమ సర్వస్వమును త్యజించి అంకిత భావంతో అన్నలైన రామ, భరతులకు సేవలు గావిస్తూ వచ్చారు. “సేవ నిమిత్తమే ఈ కుమారులను కన్నానుకానీ రాజ్యనిమిత్తమైగాని, పేరుప్రతిష్ఠల నిమిత్తమై గాని కనలేదు” అన్న తల్లిమాటలను ఋజువు చేశారు, సుమిత్రా తనయులైన లక్ష్మణ, శత్రుఘ్నులు.

గమనిక: ప్రతి నెలా ధారావాహికంగా ప్రచురింపబడుతూ భక్త పాఠకులను ఉత్తేజపరుస్తున్న ‘మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి’ (14వ భాగం) స్థలాభావముచేత ఈ సంచికలో ప్రచురించడానికి వీలుపడలేదు. 2012 మే సంచిక నుండి యథాప్రకారం ప్రతి నెలా ప్రచురించడం జరుగుతుందని తెలియజేస్తున్నాము - స॥

ఆనందమయులు

రసరాజు

“బంగారూ!” అని పిలుస్తూ - అసలా పిలుపులోనే అమ్మను మరపిస్తూ - ఆత్మకు గోరుముద్దలు తినిపించిన భగవానుడు మన స్వామి.

ఏదైనా గుండె తడిపే దృశ్యం మన దృష్టికి వచ్చినప్పుడు “అయ్యో! పాపం...” అని జాలిపడితే సరిపోదు. ఆ స్పందనలోంచి ‘సేవ’ తెర తీసికొని రావాలి.

నిరక్షరాస్యుల్ని చూసి ముక్కుమీద వ్రేలేసుకోవటం కంటే కలిగినంతలో విద్యాదానం చేయటం గొప్ప సేవ. రోగుల్ని గమనించి జాలి పడటంకంటే అవకాశమున్నంత మేరకు చికిత్సా సదుపాయం కలిగించటం మానవీయ ధర్మం.

ఇవన్నీ ఇతోధికంగా చేసిన లోక హితైషి మన స్వామి. ఉదాత్త భావాలతో ఉన్నత శ్రేణిలో విద్యాలయాలు నిర్మించారు. వైద్యశాలలు నెలకొల్పారు. వీటన్నిటికీ కేంద్రం ఏమిటని ప్రశ్నించుకొంటే సమాధానంగా ‘దయ’ కనబడుతుంది.

స్వామి ఆశయం ఒక్కటే! నరుడు - సేవామార్గంలో పయనిస్తూ నారాయణ గమ్యం చేరుకోవాలి. స్వామి నిర్వహించిన ఈ కర్తవ్యాలన్నీ ఆ జాబితాలోకే చేరతాయి. ‘నారాయణ గమ్యం’ అంటే ఏదో ఒక మతానికి సంబంధించినదిగా మనం భావించవలసిన పనిలేదు. రాముడు, రహీమ్, క్రీస్తు అందరూ సేవను స్వాగతించిన వాళ్ళే. అందుకే ఏ మతపరమైన పండుగ వచ్చినా ప్రశాంతి నిలయంలో వేడుకలు జరుగుతాయి.

ఇక్కడ ఒకటి మనం ప్రధానంగా గమనించాలి. అన్ని మతాలకు ప్రాతినిధ్యం వహించేలా ‘సనాతన సారథి’ చిహ్నాన్ని మన స్వామి రూపొందింపజేయటం వెనుక అంతరార్థం ఇదే. అది శ్రీరామనవమి అయినా, రంజాన్ అయినా, క్రిస్మస్ అయినా - అన్నిటినీ మన స్వామి

ఆదరిస్తారు. సర్వమత సామరస్యానికి పెద్దపీట వేయటమే స్వామి లక్ష్యం. ఇది వివిధ రకాల మతస్థులకు ఎంతగానో నచ్చింది. దానితో ప్రశాంతి నిలయ దిశగా దేశదేశాల జెండాలనేకం ఎగరటం మొదలుపెట్టాయి. తత్ఫలితంగా వేషధారణలో మార్పులోచ్చాయి. ఇతర దేశాలనుండి వచ్చిన ఆడవారు సైతం చీరలు చుట్టుకొన్నారు. మగవారు పంచెలు ధరించారు. బొట్టు పెట్టుకొన్నారు. “సాయిరామ్” అంటూ ఎదురుపడిన వారిని నవ్వుతూ పలకరించటం ప్రారంభమైంది. నడతలో ఒకరకమైన పరిణామం ఏర్పడింది. తనను తాను సమీక్షించుకోవటం అలవాటయింది. ఏది అమావాస్యో ఏది పున్నమో తెలిసికొనే విచక్షణ ఏర్పడింది. వ్యక్తి వికాసం పెరిగింది. స్వామి కలిగించిన ఈ ప్రేరణతో సత్యసాయి సేవాసంస్థలు వందలు వేలుగా ఆవిర్భవించాయి. సాధారణ పరిస్థితుల్లోనే కాకుండా - ప్రకృతి ప్రకోపించినప్పుడు ఆ బాధల్లోంచి తేరుకొనేలా సాయి సంస్థలు సమాజ దిశగా ఎంతగానో దోహదపడ్డాయి. ఊరూవాడా నగర సంకీర్తనలతో మారుమ్రోగాయి. మానవుడు క్రమక్రమంగా శిఖరాలు చేరుకోవటానికి ఇవన్నీ ఆధ్యాత్మిక సోపానాలై నిలబడ్డాయి.

అన్నిటికంటే ముఖ్యంగా సత్యసాయి తత్త్వం క్రమశిక్షణకు ఊపిరిపోసింది. “సాయి భక్తుడు ఇలా ఉండాలి” అనే ఒక ముద్రను ప్రవేశపెట్టింది ఆ భక్తి తత్త్వం. “క్రమశిక్షణ” అనేది పెద్దపెద్ద విషయాలకు సంబంధించిన పద సంపుటిగా మనం అనుకోకూడదు. అరటిపండు తొక్కను దారిలో పడవేయటంకూడ క్రమశిక్షణను ఉల్లంఘించినట్లే అవుతుంది. అసలు క్రమశిక్షణ అంటే ఏమిటో ప్రశాంతి నిలయం చూపించింది. సంస్కారం ఎలా పరిమళించాలో పుట్టపర్తి బోధించింది.

ఇవన్నీ ప్రబోధించే సమయాలలో స్వామి అప్పుడప్పుడూ కొన్ని మహిమలు చేసేవారు. “ఇవి ప్రదర్శనలు కావు - నిదర్శనములు” అని స్వామివారే చెప్పిన విషయాన్ని ఇక్కడ గమనించవలసి ఉంది. విమర్శించేవాళ్ళెప్పుడూ ఉంటారు. మిడిమిడి జ్ఞానంతో అవతారాలతో జోక్యం కలిగించుకొని ప్రేరేత్తి చూపించే ప్రాస్వదృష్టి గలవాళ్ళు అప్పుడూ ఇప్పుడూ ఎదురవుతూనే ఉంటారు. అవి మనం పట్టించుకోకూడదు.

నా అనుభవం ఒకటి ఇక్కడ పేర్కొనవలసి ఉంది.

అది వేసవి కాలం...

ఆచంట దగ్గర వేమవరంలో సత్యసాయి సేవాసమితి సమావేశంలో పాల్గొని మామయ్యగారూ (చిరంజీవి అప్పలరాజు భాగవతార్) నేనూ మా ఊరు భట్లమకుటూరు వస్తున్నాం. దారిలో నాకు దాహం వేసింది. చెరకుగడ తినాలనిపించింది. అది తింటే ఆ రసంతో దప్పిక తీరుతుంది. ఆ మాటే మామయ్యగారికి చెప్పాను. “చెరకు తోటలన్నీ దాటి వచ్చేశాం. ఇంతకుముందు చెపితే ఎవరో అడిగి రెండు గడలు తీసికొనేవాళ్ళం కదా!” అన్నారు. అలా అంటూ వారు లఘుశంక తీర్చుకోవటానికి దూరంగా వెళ్ళారు. అప్పుడు నా తెలివితక్కువకు నాలిక కరుచుకుని, నాకు చెరకుగడ తినే యోగం లేదనుకున్నాను. ఇంతలోనే ఒక ట్రాక్టర్ చెరకుగడలతో నా ప్రక్కనుండి వెళ్ళడం కనబడింది. ఆ గెడలమీద కూర్చున్న రైతుకి పది రూపాయల నోటు చూపెట్టి ఒక చెరకుగడ ఇమ్మన్నాను. అతను నా చెయ్యి ప్రక్కకి త్రోసి రెండు గెడలు తీసి రోడ్మీద పడేసి తీసుకోమని సంతోషంగా చెయ్యి ఊపుతుండగా ట్రాక్టర్ వెళ్లిపోయింది. మామయ్య తిరిగి వచ్చేసరికి నా చేతిలో చెరకుగడలున్నాయి. “ఇదేమిటి?” అని వారు ఆశ్చర్యపోయారు. జరిగిందంతా చెప్పాను. “చూశావా! స్వామి మహిమ అంటే అది...” అన్నారు

మామయ్యగారు. నిజమే మరి. నాకేమీ ప్రమాదం రాలేదు, స్వామి నా ప్రాణం కాపాడలేదు. అత్యంత చిన్న కోరిక కలిగింది. ఆ కోరికను ఎంత అందంగా, ఆనందంగా తీర్చారు స్వామి!

ఇది కాకతాళీయం అని కొందరనవచ్చు. కానీ, ఎవరి విశ్వాసం వారిది. దీనిని నేను ప్రదర్శన అనుకోవటం లేదు, స్వామి చెప్పినట్లు నిదర్శనమే!

“కలదు విమర్శ మంచికి -

యుగంబులు పుట్టిననాటినుండి; ధూ

ర్వులు, మరి నీతినత్తములు

లోకములో చరియింపకున్నచో

విలువ గ్రహించుటెట్లు?..”

అంటూ నేనే ఎప్పుడో సనాతన సారథిలో వ్రాశాను. వేయేల?...

నా దృష్టిలో స్వామి ఒక కాంతి గృహం (లైట్ హౌస్)

“కాంతి గృహంబతండు -

తరగల్ బుసకొట్టెడి సంద్రమందు, దే

శాంతర యానముల్ నలుపునట్టి

మనుష్యుల నొడ్డు చేర్చి - ని

శ్శీంతకు ముద్ర వేయగల చిన్మయుడాతడు...”

ఇది తెలిసికోవాలి. అంతర్వేషంతో చూసినప్పుడే అది అవగతమవుతుంది.

ఏది ఏమైనా ప్రేమ, దయ, సేవ ఎప్పుడూ జీవనదుల్లా ప్రవహిస్తూనే ఉంటాయి. సత్యసాయితత్త్వం శాశ్వతమైనది. సర్వకాలాల్లోనూ అది సమాజాన్ని ప్రభావితం చేస్తూనే ఉంటుంది. అసలు ఆ తత్త్వంలోని ఆశయం కూడ అదే!

స్వామి మనమధ్యనే ఉన్నారు. ఎటు చూస్తే అటు ఉన్నారు. ఏ సేవ చేసినా అది అందుకోవటానికి, ఆశీర్వాదించటానికి స్వామి సిద్ధంగా ఉన్నారు. మనమే అడుగు తీసి అడుగు వేయాలి - ఆ దిశగా.

సనాతన సారథి వెబ్సైట్

భగవాన్ జయంతిని పురస్కరించుకొని 2011 నవంబరు 23వ తేదీన సనాతన సారథి వెబ్సైట్ [\[www.sanathanasarathi.org\]](http://www.sanathanasarathi.org)ను ప్రారంభించడం జరిగిందని తెలియజేయడానికి ఆనందిస్తున్నాము. ఈ వెబ్సైటు సనాతన సారథికి చందాలు చెల్లించడానికి వీలుకల్పించడంతోపాటు ప్రతి నెలా సనాతన సారథి ఇంగ్లీషు, తెలుగు ఎలక్ట్రానిక్ కాపీలను చందాదారులకు అందుబాటులోకి తెస్తుంది.

విశ్వసాయి

భువనచంద్ర

ఉద్యోగరీత్యా మూడేళ్ళపాటు నేను రాజస్థాన్ ఎడారుల్లో గడపాల్ని వచ్చింది. ఓ 'టౌన్'లో పోస్టింగ్ అయినా ఏడాదికి కొన్ని నెలలు ఎడారుల్లో గడపాలి.

వర్షాజీ అనే ఓ ఎల్ఐసి డెవలప్మెంట్ ఆఫీసర్ పరిచయం అయ్యారు. 'మీది ఏ ప్రాంతం?' అని వారు అడుగగా, "మాది ఆంధ్రప్రదేశ్" అన్నాను. ఆయన ఎంతో సంతోషంగా, "సో.. యు బెలాంగ్ టు సాయి ప్రదేశ్" అన్నారు. నాకు ఆశ్చర్యం!

ఆ మరుసటిరోజు గురువారం వారింట్లో భజనకు ఆహ్వానించారు. భజన తరువాత వచ్చిన భక్తులందరికీ నన్ను పరిచయం చేశారు. వారిలో డాక్టర్లు, లాయర్లు, విద్యావేత్తలూ ఎంతోమంది ఉన్నారు. ప్రతి గురు, ఆదివారాల్లో ఉచితంగా వైద్యం చేస్తామని డాక్టర్లు చెప్పారు. ఎడారుల్లో కొన్ని మారుమూల గ్రామాలున్నాయి. ఒంటెలు తప్ప మరో రవాణా సౌకర్యం లేని గ్రామాలవి. పొరబాటున కూడా ఎవ్వరూ అక్కడికి వెళ్ళే ధైర్యం చేయరు. ఎండా కాలమైతే ఇసుక తుపాన్లకు భయపడి అసలే వెళ్ళరు. కానీ సాయి భక్తులు మాత్రం బృందాలుగా వెళ్ళి అటువంటి ప్రదేశాల్లో వైద్యసేవలూ, ఇతర సామాజిక కార్యక్రమాలూ నిర్విఘ్నంగా సాగించేవారు.

అటువంటి సమయాల్లోనే ఓసారి ఓ గ్రామంలో ఇసుక తుపానులో చిక్కుకున్న డా॥ చౌవరన్ గారు నాతో తమ అనుభవాన్ని వివరించారు: "బాబా మాతో లేకపోతే సేవకి వెళ్లిన పదిమందిమీ ఈనాడు ఇక్కడ ఉండేవాళ్ళం కాదు. ఒంటెలు మొరాయించడంతో గ్రామంలోనే ఓ గంటసేపు ఉండిపోవాల్సి వచ్చింది. ఇసుక తుపాను వస్తుందని మేము కలలోకూడా ఊహించలేదు. భీభత్సంగా వచ్చింది. గ్రామస్తుల మట్టి ఇళ్ళలోనే మేము తలదాచుకున్నాం. ఆ ఇసుక తుపాను వెలిశాక బయటికొస్తే ఏముంది? ఎక్కడ

చూసినా ఇసుక మేటలు. దారి మొత్తం ఇసుకతో నిండిపోయింది. ఎలా వెళ్ళాలో అర్థం కాలా. అయితే, అంతకుముందు మొరాయించిన ఒంటెలు ఎవరో మంత్రించినట్లుగా మా ముందుకొచ్చాయి. ఎక్కాక అవే సక్రమంగా మా ఊరు చేర్చాయి" అన్నారు.

మనకి తెలిసి వాతావరణ సూచనలు ఒంటెలకు ఉండి ఉండవచ్చు. ఎందుకంటే అవి ఎడారి ఓడలు కనుక. కానీ, వైద్య బృందాన్ని కాపాడింది మాత్రం స్వామే. తప్పిపోయిన ఒంటెలు సామాన్యంగా తిరిగి రావు. తుపానుకి పరుగులు పెట్టిన ఒంటెలు తిరిగి రావడం ఒక వింత అయితే, అవి దారి గుర్తు పెట్టుకుని గమ్యం చేర్చడం మరో వింత. ఈ వింతలకి కారణం తేలిగ్గా ఊహించుకోవచ్చు... అది సాయిలీలల్లో ఒకటి అని.

సాయి భగవంతుడే అని ముమ్మాటికీ తెలిసినా చంచలమైన మనసు మళ్ళీమళ్ళీ ఊగిసలాడుతూ ఉంటుందనటానికి నేనే సాక్ష్యం.

ఓసారి హఠానానుంచి నేను మరో ముగ్గురూ ఒకేసారి లీవ్ తీసుకుని బయల్దేరాం. రూల్స్ ప్రకారం లీవ్ లో బయల్దేరేముందు కంప్లీట్ మెడికల్ చెక్ప్ చేస్తారు. ఆ హెల్త్ సర్టిఫికేట్ లేకపోతే లీవ్ కేన్సిల్ అవుతుంది.

రేపు మెడికల్ టెస్టు అనగా ఆ రాత్రి విపరీతమైన జ్వరం వచ్చేసింది. అడ్మిట్ అయితే లీవు కేన్సిల్ అవుతుంది. ఏం చెయ్యాలి? స్వామిని ప్రార్థించా.

"స్వామీ, రైలు ఎక్కేవరకూ నా జ్వరాన్ని మీరు తీసుకోండి. రైలు ఎక్కగానే నా జ్వరాన్ని నాకు ఇచ్చేయండి. మళ్ళీ ఢిల్లీలో రైలు దిగి వేరే ట్రైను ఎక్కేవరకూ నా జ్వరం మీరే తీసుకుని, బెజవాడకి వెళ్ళే జి.టి. ఎక్స్ప్రెస్ ఎక్కాక నా జ్వరం నాకు ఇచ్చేయండి" అని.

ఇప్పుడు ఆలోచిస్తే ఆనాడు నేను కోరిన కోరికకి సిగ్గుతో తల కొట్టుకోవాలి అనిపిస్తుంది. ఎందుకంటే, అప్పటి ఆలోచన అర్థంబుగా ఊరెళ్ళి అమ్మని చూద్దామనే కానీ, “అయ్యో.. స్వామికి ఎంత కష్టం కలిగిస్తున్నానా” అనే బుద్ధి లేకపోవడం.

దేవీ అపరాధ స్తోత్రం (శ్రీ శంకరాచార్య విరచితం) లో ఓ చక్కని వాక్యం ఉంది. “కుపుత్రో జాయేతత్ క్వచిదపి కుమాతా న భవతి” అని అంటే, లోకంలో దుర్మార్గులైన పుత్రులుంటారుగానీ, దుర్మార్గురాలైన తల్లి ఉండనే ఉండదు అని అర్థం.

నాలాంటి కుపుత్రుడు ఇంటికి వెళ్ళాలనే కోరికతో అటువంటి ఘోరమైన వరాన్ని కోరినా నా సాయిమాత అనుగ్రహించింది. కోరినట్టు ట్రైన్ ఎక్కేవరకూ పర్ ఫెక్ట్ గా ఉన్న నేను ట్రైన్ ఎక్కగానే చలీ జ్వరంతో వణికిపోయా. మూడు బ్లాంకెట్లు కప్పుకున్నా ఆ చలి ఆగలా. ఓర్డ్ ఢిల్లీ స్టేషన్ లో దిగగానే జ్వరం తగ్గిపోయింది. మళ్ళీ జి.టి. ఎక్కగానే జ్వరము మొదలై విజయవాడ చేరేవరకూ ఉంది. ఆ తరువాత జ్వరం మూడు రోజులు విజయవాడలో మా అన్నగారింట్లో ఉండగా పూర్తిగా తగ్గిపోయింది.

అనాలోచితంగా ఇలాంటి పిచ్చి పరీక్షలు పెట్టేవాళ్ళు ఎంతమంది? ఇందరి మూర్ఖత్వాన్ని కూడా ప్రేమతో భరించే స్వామిది ఎంతటి దయాద్రవ్య హృదయం!

పైన చెప్పిన సంఘటనకి నా ముగ్గురు మిత్రులూ ప్రత్యక్ష సాక్షులు. బయలుదేరేముందే నేను స్వామిని కోరిన కోర్కెనుగురించి వారితో చెప్పా. కూర్గ్ కి చెందిన కుశలప్ప ఈ సంఘటన తర్వాత స్వామి భక్తుడైనాడు. అప్పటివరకూ ‘దేవుడే లేడు’ అని వాదించేవాడు కాస్తా శలవులై మళ్ళీ హఠానా వెళ్లాక తానూ భజన కార్యక్రమాల్లో పాల్గొనేవాడు.

ఆ తరువాత ఎన్నో సంఘటనలు. సినిమాల్లోకి వచ్చే ముందు మళ్ళీ స్వామిని అర్థించా. మద్రాసు వచ్చిన 15 రోజుల్లోనే నాకు పాటలు రాసే అవకాశం దొరికింది.

చాలామంది అడిగేవాళ్ళు, “మీ గాడ్ ఫాదర్ ఎవరూ?” అని. “నా గాడ్, ఫాదరు కూడా స్వామే!” అని నేను చెప్పేవాణ్ణి.

బెంగళూరులో ఉండగా మావాళ్లు ఓ 30 మంది స్వామి దర్శనానికి వైట్ ఫీల్డు వెళుతూ ఆఖరి నిమిషంలో నన్ను పిలిచారు. వారి బస్సులో నేనూ రక్కున ఎక్కేశా. సాయంకాలం అయింది. భక్తులందరూ వరుసల్లో కూర్చుని ఉన్నారు. మా ‘బేచ్’ మొత్తాన్ని నిర్దిష్టమైన చోట్లో వాలంటీర్లు కూర్చోబెట్టారు.

శ్రావ్యంగా భజనలు వినిపిస్తూ ఉండగా స్వామి వచ్చారు. భక్తులని ఆశీర్వదిస్తూ, పలుకరిస్తూ మాదగ్గరికి వచ్చారు. మిగతావారందరూ పువ్వులూ దండలూ తెచ్చుకున్నారు. నా చేతిలో మాత్రం ఏదీ లేదు. అందరికీ పాదసమస్కారాలు ఇస్తూ వస్తున్నారు స్వామి. మావాళ్లందరూ పూలదండలు ఇస్తే చక్కగా స్వీకరించారు. నా మనసులో దుఃఖం. స్వామి ముందుకు రాగానే ‘ఎవరో’ నా చేతికి పూలదండ ఇచ్చారు. నేను గభాల్ను లేచి నిలబడి స్వామికి ఆ పూలదండ వేసి పాదాలమీద పడి ముద్దు పెట్టుకున్నాను. కళ్ళలోంచి కన్నీళ్ళు కారి స్వామి పాదాల మీద పడుతున్నా. తలమీద స్వామి హస్తస్పర్శ. ఇదిగో, ఇప్పుడు ఆ మాటలు రాసేటప్పుడుకూడా తలకి ఆ స్పర్శ తెలుస్తోంది.

దర్శనం అయిపోయింతర్వాత మావాళ్లు నన్ను అడిగిన ప్రశ్న, “పూలదండ ఎప్పుడు కొన్నావా?” అని. “భగవాన్.. ఆ దండా నీదే, ఆ దయా నీదే!” అని రెండు చేతులూ పైకెత్తి దండం పెట్టాను.

పర్తిలో అడుగుపెడితే ఆనందం. స్వామి మహిమలూ లీలలూ కొనియాడడం ఆత్మానందం.

ప్రతి ఆకులో, ప్రతి పూవులో, ప్రతి శ్వాసలో, ప్రతి పలుకులో, ప్రతి జీవిలో స్వామి సాక్షాత్కరిస్తూనే ఉన్నారు.

“వై ఫియర్... వెన్ ఐ యామ్ హియర్?!” అన్న వారి ఉద్ఘాటనకు వారి దివ్యచర్యలే నిదర్శనం.

జంరూమారుతము వీచినప్పుడు మేఘములు తొలగిపోయి సూర్యుడు కనిపించినట్లుగా ప్రేమ, విశ్వాసములనే గాలి వీచగానే అహంకార అవిశ్వాసములనే మేఘములు తొలగిపోయి దైవం గోచరిస్తాడు.

- బాబా

బాలవికాస్ ఆవిర్భావము

డా॥ లక్ష్మరాజు శశిబాల

భగవద్గీతలోని దైవాసుర సంపద్విభాగ యోగములో శ్రీకృష్ణుడు తెలిపినట్లు,

**“అభయం సత్త్వ సంశుద్ధిః జ్ఞాన యోగవ్యవస్థితిః
దానం దమశ్చయజ్ఞశ్చ స్వాధ్యాయ స్తవ ఆర్జవమ్”**

ధైర్యము, స్వచ్ఛత గలిగిన హృదయము, యోగనిష్ఠ, దానగుణము, ఇంద్రియ నిగ్రహము, త్యాగము, శాస్త్ర పరిజ్ఞానము, తపస్సు, నిర్భయత్వము అనే లక్షణాలు మానవుని ఉన్నస్థితి నుండి ఉన్నత స్థితికి తీసుకెత్తాయని చెప్పబడింది.

తరువాతి కాలంలో స్వామి వివేకానంద మన దేశ యువతని ఉద్దేశించి మాట్లాడుతూ, మన యువతలో శక్తి, వివేకము, విజ్ఞానము మెండుగా ఉన్నాయి. కానీ, నేటి విద్యావిధానము వారికి కావాల్సిన శీలనిర్మాణమును అందించలేకపోతున్నది అని చెప్పారు. వ్యక్తిత్వమునుండి వికసిత వ్యక్తిత్వమునకు నడిపించేదే విద్య.

తమ అవతార కార్యక్రమములో ముఖ్యముగా స్వామి విద్యావిధానముమీద ఎక్కువ దృష్టి నిల్పారు. స్వామి పలుమార్లు హెచ్చరించారు, “నాటి విద్య గుణార్జనకొరకు, నేటి విద్య ధనార్జనకొరకు” అని. శీలసంపద, పరిపూర్ణ వ్యక్తిత్వ సంపద కలిగినది మన సనాతన విద్య. కానీ అట్టి విద్య నేడు కేవలము ధన సంపాదనకొరకు మాత్రమే నేర్పబడుతుంది.

కాలానుగుణముగా వచ్చిన మార్పులవల్ల కుటుంబ వ్యవస్థ మారినది. మానవులయొక్క అవసరాలు మారాయి. విలువలతో కూడిన జీవితాన్ని అందించవలసిన విద్యావిధానము, దిశానిర్దేశము లేనిదిగా తయారైనది. నేటి సమాజములో ఉన్న అనేక రుగ్మతలకు దివ్య ఔషధము సత్యసాయి విద్యావిధానం. అందుకే స్వామి అంటారు,

**నేటి విద్యలు తెలివితేటలనే పెంచు
కొంచెమైన గుణము పెంచబోవు**

**కోటి విద్యలుండి గుణము లేకున్నచో
అట్టి విద్య కన్న మట్టి మిన్న**

స్వామి ఉద్దేశ్యంలో విద్య అన్నది -

**సద్గుణంబులు సద్బుద్ధి సత్యనిరతి
భక్తి క్రమశిక్ష కర్తవ్యపాలనంబు
నేర్పునదె విద్య, విద్యార్థి నేర్వవలయు
సత్యమును తెల్పు మాట శ్రీ సాయి మాట**

తమ 14వ యేట అవతార ప్రకటన చేసి “సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలతో మీ నిత్య జీవనయాత్ర సాగించండి” అని భగవాన్ మానవజాతికి పిలుపునిచ్చారు. సనాతన ధర్మమనేది సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలనే నాలుగు మూల స్తంభాలమీద ఆధారపడి ఉన్నదని స్వామి తెలిపారు. ఈ నాలుగు సూత్రాలే మూలబీజాలుగా 1968లో శ్రీ సత్యసాయి బాలవికాస్ ప్రారంభించబడింది. ఇది కేవలము చిన్న పిల్లలకొరకు ఏర్పాటు చేయబడిన ప్రత్యేక విద్య మాత్రమే కాదు. ఇది అన్ని విద్యలకు మూలమైనది. ఇదే ఎడ్యుకేర్; లోక వికాసమునకు మూలమైనది.

బాలవికాస్ కేవలము ఒక కార్యక్రమము మాత్రమే కాదు. ఇది ఒక పవిత్రమైన ఉద్యమము. స్వామి మహిళా విభాగమువారికి ఈ బాధ్యతను అప్పగించారు. స్వామి మహిళా విభాగమువారిని ఉద్దేశించి ప్రసంగిస్తూ ఈవిధంగా అన్నారు:

“మీరు బాలవికాస్ కార్యక్రమమును చిన్న పిల్లల కొరకు ప్రారంభించండి. వారికి మన ఇతిహాసములు, పురాణములనుండి మంచి కథలు చెప్పండి. ఇతర మతాలకు చెందిన గొప్ప ప్రవక్తల గురించి చెప్పడము, చక్కగా భజనలు పాడటం, చిన్న నాటికలు వేయడం మొదలైనవి నేర్పండి. అంతేకాదు, వారికి క్రమశిక్షణతో కూడిన జీవితమును అలవాటు చేయండి.”

బాలవికాస్ ఉద్దేశ్యము

‘బాలవికాస్’ అనగా సంస్కృతములో పరిపూర్ణ వ్యక్తిత్వ వికాసము అని అర్థము. ఇందుకు అనుగుణంగానే పాఠ్య ప్రణాళికను ఏర్పాటుచేయడం జరిగినది. బాలవికాస్ ముఖ్య ఉద్దేశ్యము బాలబాలికలకు భవ్యమైన జీవితమును అందించడమే. అంతేకాక, బాలబాలికలకు క్రమశిక్షణతోపాటుగా సేవాభావం, వినయము, కోరికలపై అదుపు, మంచి - చెడు విచక్షణ, అంతర్వాణి ననుసరించుట, సర్వమత సమైక్యత, త్రికరణశుద్ధి మొదలైనవానితోపాటు ఆధ్యాత్మికతను నేర్పుట ప్రధాన లక్ష్యములు.

స్వామి నాటిన ఈ అద్భుత బీజములు బహు ముఖములుగా వృద్ధిచెందుతూ భారతదేశపు నలుమూలలా బాలవికాస్ కేంద్రములు ఏర్పడుటయేకాక, యావత్ ప్రపంచములో సత్యసాయి సేవాసంస్థలద్వారా మానవతా విలువలతోకూడిన విద్యాబోధనా కార్యక్రమాలు ముమ్మరముగా సాగుచున్నవి. వేలసంఖ్యలో స్వచ్ఛందంగా

గురువులు అత్యంత ఆధునిక పద్ధతులలో బాలవికాస్ బోధనా కార్యక్రమమును నిర్వహిస్తూ ఉన్నారు. ప్రస్తుతం దేశవ్యాప్తంగా 3,43,107 మంది బాలవికాస్ బాలలు 19,233 మంది గురువులవద్ద 15,419 కేంద్రాలలో శిక్షణ పొందుతున్నారు. ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో 2,659 బాలవికాస్ కేంద్రాలు పనిచేస్తున్నాయి. మొత్తం 67,163 మంది బాలలు 3,755 మంది గురువులవద్ద శిక్షణ పొందుతున్నారు.

పసి మనసులను పసిడి మనుషులుగా తీర్చిదిద్దడమే స్వామి బాలవికాస్‌ద్వారా నిర్దేశించిన లక్ష్యము.

భగవాన్ బాబావారు 2009 ఉగాది రోజున శ్రీ సత్యసాయి బాలవికాస్ వెబ్‌సైటును ప్రారంభించారు. శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం మరియు శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ బాలవికాస్ సాహిత్యాన్ని ప్రచురించి బాలవికాస్ ఉద్యమ వ్యాప్తికి తమవంతు కృషి చేస్తున్నారు.

(రచయిత్రి శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ విద్యావిభాగంలో డిప్యూటీ నేషనల్ కోఆర్డినేటర్)

“ఓం శ్రీసాయి జోడి ఆదిపల్లి సోమప్పాయ నమః”

ప్రత్యక్ష సాక్షి కథనం

భగవాన్ బాబావారి పుట్టుపండుగ 1958 నవంబరు 23వ తేదీన ప్రశాంతి నిలయంలో బ్రహ్మాండంగా జరిగింది. ఒక వారంరోజులు ముందుగానే బెంగళూరు నుంచి శ్రీ వెంకటరామన్ కుటుంబ సమేతంగా, వారి వ్యాపార భాగస్వామి శ్రీనివాసన్ కుటుంబంతో కలిసి వారి స్వంతకార్లలో వచ్చినారు. పుట్టుపండుగ వేడుకల తర్వాత నవంబరు 25వ తేదీన మధ్యాహ్నం 2 గంటలకు స్వామివారి వద్ద సెలవు తీసికొని బెంగళూరు వెళ్ళుటకు కోరికల గది దగ్గరకు వచ్చినారు. భగవాన్ బాబావారు క్రిందికి వచ్చి వెంకటరామన్, శ్రీనివాసన్ కుటుంబాలకు పాదనమస్కారాలిచ్చి, విభూతి పేకెట్లు, పండ్లు ప్రసాదించి పంపినారు. స్వామి వెంట నేనుకూడా మేడపైకి వెళ్ళి కొద్దిసేపు పాదసేవ చేసుకున్నాను. “ఒక వారంనుండి మీరందరూ స్వామి పుట్టుపండుగకోసం బాగా పని చేసి అలసిపోయారు. మీరు కూడా విశ్రాంతి తీసికొని రండి” అని స్వామి మాతో పలుకగా, నేను స్వామి పాదనమస్కారం చేసుకొని క్రిందకు వచ్చి కోర్కెల గదిలో ఒక గంటసేపు విశ్రాంతి తీసుకొని 3.30 ప్రాంతంలో మళ్ళీ పైకి వెళ్ళినాను. నేనూ, రాజారెడ్డి, కస్తూరిగారూ స్వామి పాదాలదగ్గర కూర్చున్నాము. స్వామి ఏదో ఆలోచిస్తూ ఉన్నట్లుండి, “రాజా! వెంకటరామన్ కూతురు చనిపోయింది” అన్నారు. నేను వెంటనే, “స్వామి రెండు గంటలకు వారికి పాదనమస్కారాలిచ్చి, విభూతి, పండ్లు ప్రసాదించి ఆశీర్వాదించి బెంగళూరు పంపినారు కదా” అని అన్నాను. “అవును, అన్నీ ఇచ్చి పంపినాను. కానీ చనిపోయింది” అన్నారు స్వామి.

వెంకటరామన్, శ్రీనివాసన్ కుటుంబాలవారు కార్లు ఎక్కి వెళ్ళేంతవరకు నేను అక్కడే ఉన్నాను. గీతసుధ ఐదు లేక ఆరు సంవత్సరాల వయస్సు, చాలా ముద్దుగా ఉంటుంది. దసరా ఉత్సవాల్లో ఆ రోజులలో చిన్న పిల్లలకు

ఒకరోజు కేటాయించేవారు. ఆ చిన్నపిల్లల కార్యక్రమంలో ఈ గీతసుధ పాటలు పాడి పదివేలమంది భక్తులచేత భజన చేయించింది. స్వామి ఒక లాకెట్టు సృష్టించి ఆ పిల్ల మెడలో వేశారు. ఆ గీతసుధ బెంగళూరుకి వెళ్ళే దారిలో చనిపోయినదని స్వామి చెప్పినారు.

వెంకటరామన్, శ్రీనివాసన్ కుటుంబాలు ప్రశాంతి నిలయంనుండి బయల్దేరే సమయంలో మగవారందరూ ఒక కారులో, మహిళలు మరొక కారులో ఎక్కినారు. మగవారి కారు ముందు బయల్దేరింది. “మీ కారులో ఏమైనా సమస్య వస్తే గట్టిగా హోరన్ కొడితే మా కారు అవుతాము” అని ఆడవారితో చెప్పినారు. పుట్టపర్తి దాటిన తరువాత సుధకు నిద్ర వస్తుంటే ఆమె తల్లిగారు ఆమెను వెనుక సీటులో పడుకోబెట్టినారు. దాదాపు 20, 25 మైళ్ళదూరం వెళ్ళిన తరువాత సుధ తల్లి పాపకు ఏదో జరిగినదని తెలుసుకొని, “జోసెఫ్ (కారు డ్రైవరు)! పాపకు ఏదో అయింది. కారు త్వరగా పోనిచ్చి మగవారి కారు నిలుపు” అన్నది. ఆ రోజులలో అంతా కంకర రోడ్డు తప్ప తారు రోడ్డు లేదు. జోసెఫ్, “అమ్మా! అందరినీ ఎక్కించుకొని ఈ రోడ్డుమీద ఎక్కువ స్పీడుతో పోలేను. మీరు ఇక్కడే దిగండి. నేను వెళ్ళి మగవాళ్ళను తీసుకు వస్తాను” అని చెప్పి, ఆడవారందరినీ దించి, సుధను అక్కడే రోడ్డుమీద పరుండబెట్టి, ముందుకు వెళ్ళి మగవారిని తీసుకు వచ్చినాడు. అందరూ వచ్చి ఎఱ్ఱగా ఉన్న పాప ఊదారంగుకు మారిపోవడం గమనించి పాప చనిపోయిందని విలపిస్తూ అక్కడే కూర్చున్నారు.

ఆ రోడ్డుకు కొద్ది దూరంలో కొన్ని గుడిసెలున్నాయి. అక్కడినుండి ఒక పెద్దాయన, ఆయనతోపాటు ఒక స్త్రీకూడా వీళ్ళ దగ్గరకు వచ్చారు. ఆ వచ్చినాయన అటు హాఫ్ షర్టు కానీ, ఇటు ఫుల్ షర్టు కానీ కాకుండా ఒక తెల్లని చొక్కా ధరించాడు. గోచిపెట్టి పంచెకట్టుకొని రెండు

కొసలు ఎత్తుకొని నడుమువద్ద దోపుకున్నాడు. పైన ఒక అంగవస్త్రము వేసుకొని తలపాగాతో ఉన్నాడు. ఆయనతో వచ్చిన స్త్రీ ఎర్రటి జరితో ఉన్న తెల్లని పట్టుచీర కట్టుకొని, నుదుటిపై ఎఱ్ఱటి కుంకుమ బొట్టు పెట్టుకొని ఉన్నది. ఆ వచ్చిన పెద్దాయన వెంకటరామన్తో, “ఏమిటి? ఏమి జరిగింది?” అని అడిగినారు. “పాప చనిపోయి మేము ఏడుస్తుంటే మధ్యలో నీవెవరయ్యా” అని శ్రీనివాసన్ ఆయనను విసుక్కున్నాడు. “ఇక్కడ ఏమి జరిగినా ప్రతి ఒక్కరూ నాతోనే చెప్పతారు” అని అంటూ “మీలో ఎవరిదగ్గరైనా రాగి ఉంగరం ఉన్నదా?” అని అడిగాడు. “మావద్ద బంగారు ఉంగరం ఉన్నది” అని అందరూ తీసివ్వబోయినారు. “రాగి ఉంగరం మాత్రమే కావాలి” అన్నాడా పెద్దాయన. ఆయన వెంట వచ్చిన స్త్రీ, “రాగి ఉంగరం నావద్ద ఉన్నది” అంటూ తీసి ఇచ్చినది. “మీవద్ద విభూతి ఉన్నదా?” అని పెద్దాయన మళ్ళీ అడిగాడు. ప్రశాంతి నిలయం నుండి వచ్చేటప్పుడు స్వామి ఇచ్చిన విభూతి పేకెట్లు ఆయనకిచ్చారు. ఆ పెద్దాయన రాగి ఉంగరమును విభూతిలో అద్ది, తరువాత సుధ ముఖంపై కనుబొమ్మల మధ్య ఉంచి బొట్టుపెట్టినాడు. ఒక నిమిషం తరువాత ఆ పాపలో కొద్దిగా చలనం వచ్చింది. పాప లేచి కూర్చుంది. ఊదారంగు నుండి ఎర్రటి రంగు వచ్చింది. వెంకటరామన్, శ్రీనివాసన్ కుటుంబాల ఆనందానికి అవధులు లేవు.

శ్రీనివాసన్ ఆ పెద్దాయనకు ‘థ్యాంక్స్’ అని ఇంగ్లీషులో చెప్పి వెంటనే జేబులోంచి తీసి ఒక రూపాయి ఇవ్వ బోయినాడు. “ఇక్కడ అందరికీ నేనే డబ్బు ఇస్తుంటాను. నాకెందుకు డబ్బు?” అని ఆయన డబ్బు తీసుకోకుండా వెళ్లిపోతూ, “మీరు మీ ఇంటికి వెళ్ళిన తరువాత మీ ఇష్ట దైవానికి కొబ్బరికాయ కొట్టండి” అన్నాడు. అప్పుడు శ్రీనివాసన్ “మీ పేరేమిటి?” అని అడుగగా, “నన్ను జోడి ఆదిపల్లి సోమప్ప అంటారు” అని చెప్పినాడు. వీళ్లు ఆనందంతో కార్లు ఎక్కి బయల్దేరే సమయంలో ఆ పెద్దాయన, ఆయనతో వచ్చిన స్త్రీ కనబడలేదు!

ఈవిషయాలన్నీ నాకెలా తెలిశాయని మీరనుకోవచ్చు. ఆరోజు మధ్యాహ్నం భగవాన్ స్వయంగా మాకు అంటే కస్తూరిగారికి, రాజారెడ్డికి, నాకు చెప్పారు. ఆ సమయంలో

సాయిమాతతో గీతసుధ

మేం ముగ్గురం స్వామిదగ్గర ఉన్నాము. అంతా విని నేను, “స్వామీ, ఆ వచ్చిన పెద్దాయన, ఆయనతో కూడా వచ్చినామె ఎవరు?” అని అడిగాను. “నీ మొహం, ఆ వచ్చినది స్వామే” అని అన్నారు. “ఆ వచ్చినామె నా భార్య” అని చెప్పారు. “మీకు భార్య ఏమిటి స్వామీ?” అని కస్తూరిగారు పలుకగా స్వామి నవ్వుతూ, “కస్తూరీ, మీకు భార్య ఉండవచ్చు, నాకు ఉండకూడదా?” అంటూ ఆ పాపకు తిరిగి జన్మ ఇవ్వటానికి శక్తిని తీసుకొని వచ్చాను. శివశక్తులం కలిసి వచ్చాము” అని స్వామి చెప్పారు.

కస్తూరిగారు, “స్వామీ, మీరేదో పేరు చెప్పారు. అది చాలా క్రొత్తగా ఉంది. మాకు అర్థం కాలేదు” అన్నారు. “అవును కస్తూరీ, నా పేరు జోడి ఆదిపల్లి సోమప్ప. నా పేరు సాయిబాబా అనుకొంటున్నారా? కాదు, కాదు. నా ఊరు పుట్టపర్తి అనుకొంటున్నారా? కాదు, కాదు” అంటూ స్వామి ఈవిధంగా చెప్పారు, “జోడి అంటే మేము ఇద్దరం (శివుడు, పార్వతి). నాది పుట్టపర్తి కాదు. నాది ఆదిపల్లి అంటే కైలాసము. మీరు అనుకొంటున్నట్లు నాపేరు సాయిబాబా కాదు, నా పేరు సోమప్ప. అంటే నేను సోమశేఖరుణ్ణి” అని స్వామి వివరించారు.

బెంగళూరులో వారి ఇంటివద్ద కారు దిగుతూనే వెంకటరామన్ భార్య, “అయ్యో, ఎంత పొరపాటు చేసినాము! స్వయంగా స్వామీ వచ్చి పాపకు ప్రాణదానం చేశారు. కానీ, స్వామిని మనం కనుగొనలేకపోయాము. “మీ ఇష్టదైవానికి ఇంటివద్ద టెంకాయ కొట్టండి” అని స్వామి చెప్పినా మనము వారిని గుర్తించలేదు. కనీసం పాదసమస్కారమైనా చేసుకోలేదు” అని బాధపడింది. జరిగిన అన్ని విషయాలను స్వామికి చెప్పి రమ్మని వెంకటరామన్ ఆ రాత్రికి రాత్రే జోసెఫ్ ను అదే కారులో పుట్టపర్తికి పంపినాడు.

మరుసటిరోజు ఉదయం స్వామివారి స్నానమునకు నీరు తీసికొని వెళుతున్నాను. జోసెఫ్ కోర్కెల గది దగ్గర స్వామి దర్శనంకోసం నిలబడి ఉన్నాడు. “జోసెఫ్ వచ్చి ఉన్నాడని స్వామికి చెప్పండి” అని కోరాడు. ఆ సమయంలో స్వామి సోఫాలో కూర్చుని ఏదో వ్రాస్తున్నారు. నేను చెప్పినది విన్నారో లేదో తెలియదు. స్వామి స్నానమునకు వెళ్ళిన తక్షణమే నేను పరుగెత్తుకొని చిత్రావతికి వెళ్ళాను. నేను వచ్చేటప్పటికి స్వామి జోసెఫ్ తో అన్ని విషయాలూ మాట్లాడేస్తారేమోనని త్వరత్వరగా స్నానం చేసి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చాను. నేను పైకి వెళ్ళిన వెంటనే కస్తూరిగారు వచ్చారు. రాజారెడ్డిగారు అక్కడే ఉన్నారు. స్వామివారు సోఫాలో కూర్చుని, “ఏయ్ జనార్దన్, జోసెఫ్ ని పైకి రమ్మని చెప్పు” అన్నారు. నేను వెళ్ళి జోసెఫ్ ని పైకి తీసుకు వచ్చాను. “ఏమిటి జోసెఫ్, నిన్న వెళ్ళి వెంటనే వచ్చినావు. ఏమిటి విషయం?” అని స్వామి ఏమీ తెలియనట్లుగా అడిగారు.

జోసెఫ్ అంతకుముందురోజు వెంకటరామన్, శ్రీనివాసన్ కుటుంబాలు ప్రశాంతి నిలయం నుండి బెంగళూరు చేరేంతవరకు సుధ మరణించడం, తిరిగి బ్రతకడంవరకు జరిగిన అన్ని విషయాలు వివరించినాడు. స్వామి మాకు ఏమి చెప్పినారో సరిగ్గా ఆ విషయాలే తు.చ. తప్పుకుండా జోసెఫ్ విన్నవించాడు.

ఇది జరిగిన మూడవ రోజున మధ్యాహ్నం రెండు గంటల సమయంలో నేను, కస్తూరిగారు, రాజారెడ్డి స్వామివారి పాదసేవ చేసుకుంటున్నాము. ఆ సమయంలో పోస్ట్మేన్ వచ్చి స్వామికి వచ్చిన జాబులు ఇచ్చినాడు. ఆ

రోజుల్లో ప్రశాంతి నిలయంలో పోస్ట్ ఆఫీసు లేదు. పోస్టుమేన్ కొత్తచెరువునుండి వచ్చి ఉత్తరాలు అందరికీ ఇచ్చి, వారు రాసిన జాబులను తీసుకొనిపోయేవాడు. తమకు వచ్చిన జాబులు స్వామివారు చూస్తున్నారు. నేను, “స్వామీ, వెంకటరామన్ రాసిన జాబు ఉన్నది” అన్నాను. స్వామి తమ చేతులలో ఉన్న వెంకటరామన్ ఉత్తరాన్ని నా ఒడిలో వేసినారు. నేను ఆశ్చర్యపోయాను. అది స్వామికి భక్తుడు రాసుకున్న వ్యక్తిగత లేఖ కదా! ఓపెన్ చేయాలా వద్దా అని ఆలోచిస్తుంటే, “ఫరవాలేదు, చించి చదువు” అన్నారు స్వామి. నేను ఆ కవరు చించి నాలుగు పేజీల ఉత్తరాన్ని బయటకు తీశాను. అది వెంకటరామన్ తన సొంత దస్తూరితో స్వామికి ఇంగ్లీషులో రాసిన ఉత్తరం. నేను రెండు లైన్లు చదివిన తరువాత ఆయన దస్తూరి అర్థం కావటంలేదని కస్తూరిగారికి ఇచ్చాను. కస్తూరిగారు ఆ ఉత్తరం గట్టిగా చదివినారు. స్వామి గీతసుధనుగురించి మాకు ఏమి చెప్పినారో ఆ విషయమంతా అందులో ఉన్నది.

ఈ సంఘటన జరిగిన ఐదవ రోజున బెంగళూరు నుండి వెంకటరామన్, శ్రీనివాసన్ కుటుంబాలతో వచ్చినారు. వారికి స్వామి పాద సమస్కారాలు ప్రసాదిస్తూ, “శ్రీనివాసన్! నీకొక్కడికే ఇంగ్లీషు వచ్చునుకుంటున్నావా? థ్యాంక్స్ చెప్పినావు. ఫరవాలేదులే” అన్నారు. “స్వామి వస్తే వెంకటరామన్ పాదసమస్కారం కూడా చేసుకోలేదు” అని కూడా అన్నారు. వాళ్ళు ఆనందసాగరంలో ఓలలాడుతూ స్వామికి అక్కడ జరిగిన విషయాలన్నీ వివరిస్తున్నారు. అది వినే భాగ్యం నాకు, రాజారెడ్డికి, కస్తూరిగారికి కలిగింది. స్వామి మాకు చెప్పిన విషయాలే వాళ్ళు తిరిగి మాకు చెప్పారు. తరువాత స్వామి వాళ్ళకి పాదసమస్కారాలు, విభూతి ప్రసాదించి బెంగళూరు పంపినారు.

ఈ అద్భుత సంఘటనతో స్వామి సర్వవ్యాపకులు, సర్వశక్తిసమన్వితులు అన్న విషయం నాకు అనుభవానికి వచ్చింది.

ఆనాడు భగవాన్ ‘జోడి ఆదిపల్లి సోమప్పగా’ ప్రాణభిక్ష ప్రసాదించిన ఆ చిన్నారి గీతసుధయే నేటి ప్రఖ్యాత కర్ణాటక గాత్ర సంగీత విద్వాంసురాలు శ్రీమతి సుధా రఘునాథన్.

- ఎ. జనార్దన్ రెడ్డి

క్రికెట్లో ఆధ్యాత్మికం

1985 జనవరిలో శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ క్రీడోత్సవాలలో భాగంగా హిల్-వ్యూ స్టేడియంలో ఒక క్రికెట్ మ్యాచ్ జరిగింది. ఆ మ్యాచ్ ముగిసిన కొద్దిరోజుల తరువాత, మ్యాచ్ ఆడిన విద్యార్థుల్లో కొందరిని భగవాన్ ఇంటర్వ్యూకి పిలిచారు! ఆ ఇంటర్వ్యూలో భగవానులు ముందుగా క్రికెట్ ఆటలోని కొన్ని సూక్ష్మ మెళకువల గురించి విద్యార్థులకు చెప్పారు. అటుపైన, క్రికెట్ ఆట యొక్క ఆధ్యాత్మిక అంతరార్థము, పరమార్థములను స్వామి ఆ విద్యార్థులకు ప్రస్ఫుటపరుస్తూ ఎత్తిచూపారు. తద్వారా, ఆ విద్యార్థులపై తమ సర్వజ్ఞత్వముయొక్క ప్రకాశమును ప్రసరించి, తమ దివ్యత్వపు ఈషద్దర్శనమును వారికి అనుగ్రహించారు, భగవాన్!

“క్రికెట్, శారీరక మనోవిజ్ఞానములతో కూడిన ఆట. అంతేకాదు, క్రికెట్ ఒక నిగూఢమైన గంభీర ఆధ్యాత్మిక క్రీడకూడా! శరీరంకన్నా మనస్సునే ఎక్కువగా ప్రయోగపెట్టి ఆడే ఆట క్రికెట్...” అని, చెప్పటం ఆపి, ఆ విద్యార్థుల ముఖాలలోకి చూస్తూ, వారిని అడిగారు స్వామి : “యామ్ ఐ రైట్ ? (నేను సరిగ్గానే చెప్పానా?)” అశ్చర్య చకితులైన ఆ విద్యార్థులు మౌనంగా ఉండిపోవటంతో, స్వామి నవ్వి, తమ మాటలు కొనసాగించారు...

“క్రికెట్ - వ్యూహరచనతో కూడిన ఆట; అందులో ఒక జట్టువారు మరొక జట్టువారిపై మానసిక ఒత్తిడిని ప్రయోగిస్తారు. వాళ్ళలో ఎవరు ధైర్య స్థైర్యాలతో నిలుస్తారో, వాళ్ళే ఆటలో గెలుస్తారు. క్రికెట్ - జన బాహుళ్యంలో అత్యంత ప్రాచుర్యాన్నీ, ప్రజాభిమానమునూ పొందిన ఆట. అందుకు కారణం- అది శరీరంకన్నా మనస్సుకే ఎక్కువ పని కల్పించే ఆట కావటమే! క్రికెట్-నిర్ణయ శక్తిని పరీక్షించే ఆట. ముందుగా- బ్యాటింగ్ చెయ్యాలా, లేక, ఫీల్డింగ్ చెయ్యాలా అని నిర్ణయించ గలగటం; బ్యాటింగ్కి ఎవరిని ముందుగా పంపాలి అనే బ్యాటింగ్ ఆర్డర్ (క్రమాన్ని) నిర్ణయించగలగటం; అవతలి

జట్టులోని బ్యాట్స్మెన్సు నిరోధించేందుకు ఫీల్డింగ్కు ఎవరెవరిని, ఎక్కడ, ఏయే స్థానాల్లో నియమించాలని నిర్ణయించగలగటం; అలాగే, సరైన బౌలర్ను సరైన సమయంలో నియోగించేందుకు ఎంపికచేసే నిర్ణయం; ఈ విధంగా క్రికెట్ ఆట మొత్తం, నిర్ణాయక శక్తిని పరీక్షించే ఆట!

“కానీ, జట్టులోని ప్రతివారూ నిర్ణయాలు చెయ్యరు. ప్రతి నిర్ణయాన్ని చేసేందుకు ఒక నాయకుడుంటాడు. క్షణక్షణానికీ మారిపోతూవుండే పరిస్థితులలో తనతోటి ఆటగాళ్ళకు సరియైన ప్రోత్సాహాన్నుందిస్తూ, వారిని సరైన మార్గంలో నడిపే వ్యక్తే నాయకుడు. అతనే, ఆ జట్టుకు ‘క్యాప్టెన్’. జట్టులో మిగిలిన ఆటగాళ్ళందరూ ఆదేశాల కోసం ‘క్యాప్టెన్’వైపే చూస్తారు! కాబట్టి, క్రికెట్-నాయకత్వ లక్షణాలను పెంపొందించే ఆట!”

“నాయకుడు నిర్ణయాలను తనంతట తానుగా తీసుకోడు; అతడు తన జట్టుతో కలిసి పని చెయ్యాలి. అందుకు, జట్టుగా కలిసి పనిచేసే స్ఫూర్తి (టీమ్ స్పిరిట్) చాలా ముఖ్యం! అందుచేత, జట్టులోని ఆటగాళ్ళు ఒకరి కొకరు పరస్పరం సహాయ సహకారా లందించుకొంటూ; ఒకరికోసం ఒకరు త్యాగాలు చేస్తూ... సమైక్యంగా ‘జట్టుగా’ ‘కలిసికట్టుగా’ ఆడే ఆట క్రికెట్!”

“ఇక, క్రికెట్కు ఆధ్యాత్మికతతో గల సంబంధం ఏమిటి?” అని ఆ విద్యార్థులను ప్రశ్నించారు భగవాన్! స్వామివారు క్రికెట్ క్రీడగురించి చేస్తూండిన అద్భుత విశ్లేషణలో పూర్తిగా లీనమైపోయున్న ఆ విద్యార్థులు, తమ మౌనాన్ని కొనసాగిస్తూ, నిశ్శబ్దంగా ఉండిపోవటంతో, స్వామి తమ ప్రశ్నకు తామే సమాధానమును వివరించసాగారు:

“‘జీవితం ఒక ఆట; దానిని నేర్చుగా ఆడు!’ (‘లైఫ్ ఈజ్ ఎ గేమ్, ప్లే ఇట్’) అని నేను తరచుగా చెప్పుండటం మీరు వింటూనే ఉన్నారు. ఆ నా వాక్కులకు క్రికెట్ ఆట మంచి ఉదాహరణ. మీరు బ్యాటింగ్ చేసేటప్పుడు కాపాడుకోవడానికి ప్రయత్నించే మూడు నిలుపు కర్రలు (స్టంప్స్), మీ వ్యక్తిత్వంలోని భౌతిక మానసిక ఆధ్యాత్మికములనే మూడు పార్శ్వాలు. బ్యాట్స్మన్ ‘జీవాత్మ’. అతడు తన ‘మనస్సు’ అనే బ్యాట్ను అనేక

విధాలుగా త్రిపుతూ ఉపయోగపెడుతుంటాడు. ‘మనస్సు’ అనే ఈ బ్యాట్ను ఎలా ఉపయోగపెట్టాలో అతనికి తెలియకపోతే అతను ‘జీవితం’ అనే ‘ఆట’లో తనను తాను కాపాడుకోలేడు. ‘మనస్సు’ అనే బ్యాట్ను సరిగ్గా ఉపయోగించుకోలేకపోతే అతడి మనస్సు అతనిని నాశనం చేస్తుంది. ప్రతీసారి బ్యాట్స్మెన్ ఎదుర్కొనే ‘బంతులు’ ఏమిటి? ఒక్కొక్క ‘బంతి’ జీవితంలోని ఒక్కొక్క ‘అనుభవం’ వంటిది; జీవితమనే ఆటలో అతనికి ఎదురయ్యే ఒక్కొక్క ‘పరిస్థితి’ వంటిదీను. ఒక బంతిని ఎదుర్కోవటమంటే - ఆ వ్యక్తి జీవితంలో ఎదురయ్యే అనుభవాలను, పరిస్థితులను తాను ఎలా సంభాలించుకోగలడో తెలుసుకునేందుకు అతనికి ఇవ్వబడిన ‘అవకాశం’ అన్నమాట!

“ఇక, బంతులలో ‘ఫాస్ట్ బాల్’, అంటే అతివేగంగా మీదకువచ్చే బంతి, జీవితంలో అకస్మాత్తుగా, హఠాత్తుగా, అనుకోకుండావచ్చి మీదపడే ఎదురుచూడని ‘అనుభవం’ వంటిది. ‘బ్యాట్స్మెన్’ దానికి ఎలా స్పందిస్తాడు? దానిని త్రిప్పికొడతాడా? ఏ చలనమూ లేకుండా నిబ్బరంగా నిశ్చలత్వంతో దానిని వదిలివేస్తాడా? లేక, దానిని అడ్డుకొంటాడా? లేక నిరాశతో తెగించి దానిని ఎదుర్కోబోయి తప్పుచేస్తాడా? అన్న విషయం బ్యాట్స్మెన్ తన జీవితంలో ఎదురయ్యే అనుభవాలకు స్పందించే మనస్తత్వాన్ని తెలియజేస్తుంది. ఆ ‘బంతి’ తనపైకి ఏవిధంగా విసరబడిందో ‘బ్యాట్స్మెన్’ ఒక్క క్షణంలో గ్రహించగలగాలి. దానిని గుర్తించేందుకు ప్రయత్నించి, అందుకు, తగ్గట్లుగానే ప్రతిస్పందించి, సరైన ప్రతిచర్యను తీసుకోవాలి! వీటన్నింటికీ ‘బ్యాట్స్మెన్’ చేతిలోవుండే ఏకైక ఆయుధం అతని ‘మనస్సు’ మాత్రమే! అందుచేత, తన మనస్సుమీద నియంత్రణ, నిగ్రహము, అధికారము కలిగివుండేవాడే మంచి ‘బ్యాట్స్మెన్’. ‘మనస్సు’ (బ్యాట్) మీద నియంత్రణాధికారము సాధించినప్పుడే, అతడు తన జీవితమనే ఆటలో గెలుపొందగలుగుతాడు” అన్నారు.

అంతటితో ఆపి, “భజనకు టైమైంది” అంటూ లేచి నిలబడ్డారు భగవాన్. అప్పటికి విద్యార్థులు స్వామితో అర్థగంటకుపైగానే సమయం గడిపారు. ఆ పిల్లలు

స్వామివద్దనుండి సెలవు తీసుకొంటూ పాదసమస్కారాలు చేసుకొంటూవుండగా, స్వామి అన్నారు: “జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి... ఒకనాడు, ప్రపంచమంతటినుండి ‘గొప్ప’ క్రికెట్ క్రీడాకారులువచ్చి ఇక్కడ ఆడతారు, స్వామి ఆ ఆటను చూస్తారు. మీ క్రికెట్ మ్యాచ్లు చాలా బోర్ కొడుతున్నాయి. అందువల్లనే, నేనక్కడికి రావటంలేదు! కానీ, ఒకనాటికి ‘పెద్ద’ ఆటగాళ్ళు ప్రశాంతి నిలయానికి రావటం మీరు చూస్తారు...”

భగవానుల ఆ దివ్యవాక్కులు ఎంతటి అద్భుత రీతిలో ‘సత్య’సాకారమై ‘భవిష్యవాణి’గా నిరూపితమైనవో కదా!

1997 డిసెంబరు 30వ తేదీన ప్రశాంతి నిలయం హిల్-వ్యూ స్టేడియమ్లో నిర్వహించబడిన ‘శ్రీ సత్యసాయి యూనిటీ కప్’ అంతర్జాతీయ క్రికెట్ మ్యాచ్ నిజంగానే ‘పెద్ద’ ఆటగాళ్ళు ఆడిన ‘పెద్ద’ మ్యాచ్.

భారత్-XI జట్టుకి సచిన్ టెండూల్కర్ నేతృత్వం వహించగా, సౌరవ్ గంగూలీ, రాహుల్ ద్రవిడ్, అనిల్ కుంభే ప్రభృతులు ఆ జట్టులో సభ్యులుగా ఉన్నారు. శ్రీలంకకు చెందిన అర్జున రణతుంగ అంతర్జాతీయ-XI జట్టుకు క్యాప్టెన్ కాగా సనత్ జయసూర్య, అరవింద దీసిల్వా, ముత్తయ్య మురళీధరన్ ఆ జట్టులో సభ్యులుగా ఉన్నారు. పాకిస్థాన్కు చెందిన సయీద్ అన్వర్, షాహిద్ అఫ్రిదీ, సక్లైన్ ముస్తాక్, మొయిన్ ఖాన్ ఆ జట్టులో ఉన్న ఇతర క్రికెటర్లు.

అప్పటి భారత ప్రధాని, ఆంధ్రప్రదేశ్, కర్ణాటక రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రులతోపాటు అలనాటి మేటి క్రికెటర్లు సునీల్ గవాస్కర్, ప్రసన్నలు (భారత్), హనీఫ్ మొహమ్మద్, జహీర్ అబ్బాస్లు (పాకిస్థాన్); క్లైవ్ లాయిడ్, అల్విన్ కాళీచరణ్లు (వెస్టిండీస్) కూడా విశేష అతిథులుగా స్వామితోపాటుగా ‘శాంతివేదిక’ను అలంకరించినవారిలో ఉన్నారు.

భారత్-XI విజయం సాధించిన ఆ మ్యాచ్ అనంతరం గెలిచిన జట్టు సభ్యులతోపాటుగా ఓడిన జట్టు సభ్యులకు కూడా సమానంగా ఒకేవిధమైన వెండి కప్పులను బహూకరించడంద్వారా భగవాన్ బాబావారు జీవితమనే ఆటలో గెలుపు, ఓటములను సమదృష్టితో స్వీకరించాలన్న మహత్తరమైన సందేశాన్నిచ్చారు.

చేసుకున్నవారికి చేసుకున్నంత

అనిల్ కుమార్ రేగళ్ళ

“చేసుకున్నవారికి చేసుకున్నంత” అన్న సామెత చాలామంది వినే ఉంటారు. మనం చేసుకున్న నిస్వార్థ సేవలు, మంచి పనులు, నామస్మరణ, మంచి నడవడిని బట్టి, దానికి అనుగుణంగా భగవదనుగ్రహం ఉంటుందని అర్థం.

పరిపూర్ణ భక్తి విశ్వాసములతో, నిర్మల మనస్సుతో శ్రీవారిని సేవించిన ఒక నిరుపేద భక్తురాలి అనుభవం వింటే ఆనందంతో హృదయం పరవశించక మానదు. ఇది చాలా సంవత్సరాల క్రితం జరిగిన సంఘటన.

ఉన్న ఒక్క కొడుకూ ఇంటి బయటకు గెంటివేయగా, ఆశ్రమం ముందు వేరుశనక్కాయలు అమ్ముకుని ఆ సంపాదనతో జీవితం గడుపుతూ ఉండేది కోనమ్మ అనే వృద్ధురాలు. కానీ, స్వామి అంటే ఎనలేని భక్తి. ప్రతి రోజు దూరం నుండి దర్శనం చేసుకుంటూ ఉండేది. పేదరికం వలన ఆమె మంచి దుస్తుల్ని ధరించలేకపోవడంతో అందరితో కలువలేక దూరంగా ఉండేది. “అఖిల మానవులకు ఆనందమొనగూర్చుటకు” అవతరించిన మన స్వామికి ఆస్తులు, అంతస్తులతో పనిలేక అందరూ సమానులే కదా. ఒకరోజు శ్రీవారి అవ్యాజ కరుణాదృష్టి ఈ భక్తురాలిపై పడింది. ఆశ్రమంలోపల ప్రతి రోజు సేవలు చేసుకునే భాగ్యాన్ని కల్పించడమే కాక ఆమె బాధ్యత అంతా తామే చూసుకుంటామని స్వామి ఆమెకు అభయమిచ్చారు.

ఎంతో నీటి ఎద్దడి ఉన్న ఆ రోజుల్లో ప్రతి రోజు చిత్రావతి నది నుండి తెల్లవారుఝామనే నీళ్ళు తెచ్చి, శ్రీవారి స్నానానికి వేడి నీళ్ళు అందించడం; భక్తులు, కుటుంబ సభ్యులు సమర్పించగా స్వామివారు భుజించిన తరువాత మిగిలిన ఆహారాన్ని భక్తులతోపాటు తానుకూడా ఆనందంగా ప్రసాదంగా తిని, పాత్రలను శుభ్రపరచడం ఆమె దినచర్యగా మారింది. ప్రతి రోజు ఈ సేవల్ని ఎంతో ప్రేమతో, పుత్రవాత్సల్యంతో చేస్తూ ఉండేది.

ఇది ఇలా ఉండగా, స్వామి చిరకాల భక్తులు బెంగళూరు నివాసి డా॥ పద్మనాభన్ (దంత వైద్య నిపుణులు) ఎప్పటి మాదిరి వారాంతంలో శని, ఆదివారాలు శ్రీవారి దర్శనం చేసుకుందామని ఒకసారి భార్య, పిల్లలతో పుట్టపర్తి వచ్చారు. ఆదివారం ఉదయం భజన అనంతరం పద్మనాభన్ ను కారు తీసుకుని అర్జెంటుగా రమ్మని స్వామి కబురు పంపారు. విషయమేమిటనుకున్నారు? కోనమ్మకు భరించలేని కడుపు నొప్పి. ఆ రోజుల్లో పుట్టపర్తిలో వైద్యసేవలు అస్సలు లేవు. పద్మనాభన్ గారు కారు నడుపుతుండగా కారులో స్వామి, కోనమ్మ, పద్మనాభన్ గారి 11 సం॥ల చిన్న కూతురు బెంగళూరు ప్రయాణమయ్యారు. ఆరోజుల్లో బెంగళూరు ప్రయాణం గగన గండమే. ప్రతి పావుగంటకొకసారి కారు దారి పొడుగునా ఉన్న గోతుల్లో, బురద గుంటల్లో దిగబడి ఆగడం, తిరిగి కారు బయలుదేరడం. విపరీతంగా కడుపునొప్పితో బాధపడుతున్న కోనమ్మను పావుగంట కొకసారి ఓదారుస్తూ, కోనమ్మా... బెంగళూరు చేరినట్లే... కంగారు పడకు... అంటూ సాంతస్య వచనాలు పలుకుతూ స్వామి ప్రయాణం సాగించారు. బెంగళూర్ లో ఆ కాలంలో ప్రఖ్యాత వైద్య సేవలందించే పద్మనాభన్ గారి మిత్రుడు డా॥ కాళప్ప నర్సింగ్ హోమ్ ముందు రాత్రి బాగా పొద్దుపోయిన తరువాత కారు ఆపి కాలింగ్ బెల్ కొట్టగా, తలుపు తీసి పద్మనాభన్ గారిని, శ్రీవారిని చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు ఆ డాక్టర్. విషయం తెలుసుకుని ఆ వృద్ధురాలిని పరీక్షించి వెంటనే అపెండిసైటిస్ ఆపరేషన్ చేయాలని తేల్చి చెప్పాడు. కానీ ఆపరేషన్ చేయాలంటే మత్తుమందు ఇచ్చే డాక్టర్ తప్పనిసరి అని అన్నాడు. ఇంత రాత్రి బెంగళూరు మహానగరంలో అనెస్థటిస్టును తీసుకు రావడం ఎలా! ఇక్కడేమో అర్థంలే! ఆరోజుల్లో కమ్మునికేషన్ వ్యవస్థకూడా అంతంత మాత్రమే. స్వామికి విషయం విన్నవించగా, చేతిని గాలిలో త్రిప్పి విభూతి సృష్టించి ఆ ముసలమ్మ

ఒంటిపై పూసి అదే మత్తుమందుగా పనిచేస్తుందని ఆశీర్వాదించారు ఆ లీలానాటక సూత్రధారి. డాక్టరు ఆపరేషన్ చేసేంతవరకు విభూతి మత్తుమందుగా పని చేసిందని, ఆపరేషన్ విజయవంతమయిందని వేరుగా చెప్పనక్కర్లేదు కదా! అయితే, అందరి హృదయాలను ఆకట్టుకునే విషయమేమిటంటే, లోపల ఆ అనాథ ముసలమ్మకు ఆపరేషన్ జరుగుతున్నంతసేపు అనాథనాథులైన శ్రీవారు బెంచిపై కూర్చుండి వేచి ఉండటం. ఆపరేషన్ అయిన తరువాత ఆ ముసలమ్మ, “స్వామీ, నాగురించి మీరు ఇంత చేసినారా!” అని ఆశ్చర్యంగా నమస్కరిస్తుంటే, “నాగురించి నీవు చేసినదాంట్లో ఇది ఎంత కోనమ్మా?” అంటూ శ్రీవారు ఆ ముసలమ్మ చేసిన సేవల్ని గుర్తు చేస్తుంటే, ఆమె కృతజ్ఞతతో ఆనందబాష్పాలు రాల్చింది.

ఈ సంఘటన జరిగినప్పుడు కారులో స్వామితో ప్రయాణించిన పద్మనాభన్ గారి చిన్న కూతురు శ్రీమతి

గీతామోహన్ రామ్ 2003వ సం॥లో ఇంగ్లాండులో శ్రీ సత్యసాయి భక్తుల రిట్రీట్ లో చెప్పిన అనుభవం ఇది. నిజానికి స్వామి తల్చుకుంటే కోనమ్మకి ఆపరేషనే అక్కర్లేదు. నిస్వార్థ సేవ భగవదనుగ్రహాన్నెలా ప్రసాదిస్తుందో భక్తులకొక పాఠం కావాలని స్వామి ఈ సంఘటనను కల్పించేరు.

ఆ ముసలమ్మ అనుభవం విన్నప్పుడు నాకనిపించింది - “చేసుకున్నవారికి చేసుకున్నంత”

నిరాకార నిర్గుణ పరబ్రహ్మ మానవాళిపై ప్రేమతో నరాకారుడై భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి రూపంలో అవతరించి అడుగడుగునా మార్గదర్శకత్వం వహిస్తూ అనేక సేవాకార్యక్రమాలను అందించారు. శ్రీవారు చెప్పినట్లు నిరంతరం నామస్మరణ చేస్తూ నిస్వార్థ సేవాకార్యక్రమాలలో మనమందరం మన పరిధిలో పాల్గొందాం. ఎందుకంటే - “చేసుకున్నవారికి చేసుకున్నంత.”

సాయికెవరు సాటి సాయి గాక!

పట్నం వేణుగోపాల శర్మ

పుట్టపర్తింబుట్టి భూనభమ్ముల మెట్టి
భువన మోహనుడౌచు పొలయువాడు
మానవాభ్యుదయమ్ము మహిమాన్వితమ్ముగా
సలుప సంకల్పించి గెలుచువాడు
సాయీ యని బిలువ ఓయాయని బలికి
ఆర్తజనుల కాపుడైనవాడు
వర్ణ వర్ణములను వ్యత్యాసముల్కాని
ధర గుటుంబంబని తలచువాడు
సత్యసాయి శుద్ధసత్త్వ స్వరూపుడై
ప్రేమశరధి ముంచి ప్రేమ పంచి
సేవ సేయుటెట్లా చేసి చూపించెబో
సాయికెవరు సాటి సాయి గాక!

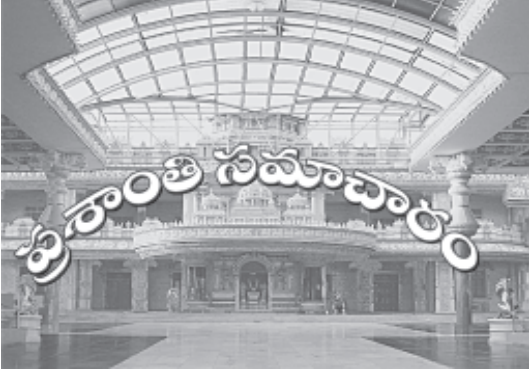
భౌతిక దృష్టితో పరికించినట్లైన
కనిపింపకుండును కాని కలడు
దరిశన మొసంగంగ తరలి వస్తున్నట్లు
కనిపింపకుండును కాని కలడు
సింహాసనమునందు చిద్విలాసుడగుచు
కనిపింపకుండును కాని కలడు
పర్వదినములం దుపన్యసిస్తున్నట్లు
కనిపింపకుండును కాని కలడు
అటుల కాదేని పర్తిలో అంగరంగ
వైభవాన వేడుకలు ప్రవర్తిలంగ
ఇసుక వేయ రాలనియట్టులింత జనము
వత్తురా దెత్తురా సాయి కిత్తమనుచు
స్వచ్ఛమౌ హృత్సుమమ్ముల శ్రద్ధతోడ

నిన్ను మరువతరమా స్వామి...

సాయిశ్రీనివాస్ (మీలోని నేను)

స్వామీ! చూస్తుండగానే ఓ సంవత్సరం గడిచిపోయిందా!
 నీ సన్నిధిలో... నీ ప్రేమస్వరూపాన్ని చూసి...
 అప్పుడే ఓ ఏడాది అయిపోయిందా!
 నిన్ను దర్శించకుండా, నీ దివ్య మాటల్ని వినకుండా
 నిజానికి 365 రోజులు మేము జీవించామా సాయి!
 నీ కనుల కాంతిలో తడిసి తన్మయంగా పరవశించి
 అంతలోనే 12 నెలలు గడిచిపోయినవా స్వామి!
 అయినా, అది అంతా బాహ్యనేత్రానికే ప్రభా!
 వాస్తవానికి ఉరుకు పరుగుల నీ దర్శనాలు లేకుండా
 ఆశ నిరాశల నీ మాయా నాటకంలో భాగం కాకుండా
 మొదట తల్లడిల్లి అనాథగా రోదించిన అంతరంగం
 నేడు నీలోనే, నీతోనే నిరంతరం జీవిస్తున్నది!
 నిన్ను నిత్యం హృదయాన ధరించే సంచరిస్తున్నది!
 దూరభారాలులేక నిన్ను సదా సొంతంగా ప్రేమిస్తున్నది!
 అలుపు లేకుండా అనుక్షణం నీతో సంభాషిస్తున్నది!
 ఆర్తి పోకుండా నీ మహిమల్నే సతతం నెమరు వేస్తున్నది!
 రూపాలు అనిత్యమన్న పరమ సత్యాన్ని గ్రహించియున్నది!
 నీ నివాస హృదయాన్ని ప్రతిక్షణం పవిత్రంగా నిలుపుకుంటున్నది!
 ఇక బాహ్యన సంభవించు ఎట్టి కష్ట నష్టాలకూ చలించనంటున్నది!
 లౌకిక లెక్కలనుంచి కొంత విడిపోయి బాధింపులేక జీవిస్తున్నది!
 నీ అమృతప్రేమను నేడు విశ్వమంతా తిలకించుచున్నది!
 ప్రజలలోనూ ప్రకృతిలోనూ నిన్ను నిండుగా పోల్చుకుంటున్నది!
 ఎవర్ని ప్రేమించినా, ద్వేషించినా అది వారిలోని నిన్నేనని నమ్ముచున్నది!
 స్వామీ! అయినా అలవాటుగా ఏదో ఓ సమయంలో ఈ నీ జీవం మాత్రం
 నీ అమృత ప్రేమరూపాన్ని మళ్ళీ ఓసారి చూడాలనీ,
 నీ ఆనంద సత్యస్వరాన్ని మళ్ళీ ఓమారు వినాలనీ అంతరంగం తపిస్తున్నది!
 ఏదో ఓ అర్ధరాత్రి అప్రయత్నంగా మేలుకొని మౌనంగా నీకై విలపిస్తున్నది!

సత్య హరిశ్చంద్ర - నాటిక

2012 ఫిబ్రవరి 10వ తేదీన తమిళనాడుయందలి నీలగిరి జిల్లాలనుండి బాలవికాస్ బాలలు, వారి తల్లిదండ్రులు, గురువులు, ఇతర సాయి భక్తులు, గ్రామ పెద్దలు ప్రశాంతి నిలయాన్ని సందర్శించి ఆనాటి సాయంకాలం తెలుగులో, 'సత్య హరిశ్చంద్ర' నాటికను ప్రదర్శించారు. తమిళం వీరి మాతృభాష అయినా భగవాన్ బాబావారి ప్రవచనాలు ఎక్కువగా తెలుగులో ఉండడంతో ఆ భాషపట్ల వీరు మక్కువ పెంచుకొని ప్రావీణ్యాన్ని సాధించారు.

ఫిబ్రవరి 11వ తేదీన తమిళనాడుయందలి చెన్నై మెట్రో, కోయంబత్తూరు, వెల్లూరు, తిరుపూర్ జిల్లాల నుండి 700ల మంది భక్తులు ప్రశాంతి నిలయాన్ని దర్శించారు. తమిళనాడు నుండి ఫిబ్రవరి మాసములో వచ్చిన ఈ రెండవ బృందములో కూడా బాలవికాస్ బాలలు, వారి తల్లిదండ్రులు, గురువులు ఉన్నారు. ఆనాటి సాయంకాలం పద్మభూషణ పురస్కార గ్రహీత శ్రీ తిరుచూర్ రామచంద్రన్, వారి సహచరులు త్యాగరాజ విరచితమైన పంచరత్న కృతులను ఆలపించారు.

సంప్రదాయాన్ని అనుసరించి ముందుగా గణపతిని, తదుపరి గురువునూ కీర్తించి 'జగదానందకారకా' కృతితో త్యాగరాజ ఆరాధనను ప్రారంభించారు. ఈ కృతిలో త్యాగరాజ శ్రీరామచంద్రుని శ్లాఘిస్తాడు. 'దుడుకుగల నన్నే' కృతిలో త్యాగరాజ తన తప్పులను భగవంతునికి నివేదించుకుంటాడు. పంచరత్నాలలో అత్యంత మధురమైనదిగా సంగీత ప్రియులు భావించే 'సాధించేనే'

కృతిలో త్యాగరాజు భగవంతుని యశో వైభవాన్ని అత్యంత రమణీయంగా చిత్రీకరించాడు. 'కనకన రుచిరా' కీర్తనలో శ్రీరాముని దివ్యమంగళ విగ్రహాన్ని దర్శించినప్పుడు త్యాగరాజుకు కలిగిన మహోన్నతమయిన ఆనందం మనకు గోచరిస్తుంది. త్యాగరాజుకు కలిగిన ఆ దివ్యానుభూతియే సాహిత్యముగా, సంగీతముగా రూపు దిద్దుకొని 'కనకన రుచిరా' కీర్తనగా ప్రకటితమయింది. చివరగా, భగవాన్ బాబావారికి అత్యంత ప్రీతికరమైనదిగా భావింపబడిన 'ఎందరో మహానుభావులు' కీర్తనను విద్వాంసులు ఆలపించారు.

బుజ్జికథ

శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ పూర్వ విద్యార్థులయిన శ్రీ సాయి ప్రభాకర్, శ్రీ అరవింద్ సాయి మరియు శ్రీ సాయిరఘురామ్ ఫిబ్రవరి 17వ తేదీన సాయంవేళలో శివపార్వతీ కళ్యాణాన్ని బుజ్జికథగా గానం చేశారు. వీరికి శ్రీ ఎమ్. కృష్ణ భాస్కర్ సూచనలను ఇచ్చి మార్గదర్శకత్వం వహించారు.

సాయి పాఠశాలల సమ్మేళనం

ఫిబ్రవరి 18వ తేదీన ఉదయం శ్రీ సత్యసాయి పాఠశాలల మూడవ జాతీయ సమ్మేళనం ప్రశాంతి నిలయంలో ప్రారంభమయింది. భారతదేశములోని వివిధ ప్రాంతాలలో ఉన్న సాయి పాఠశాలల ప్రధాన అధ్యాపకులు, అనుభవజ్ఞులైన ఇతర అధ్యాపకులు ఈ సమ్మేళనంలో పాల్గొన్నారు. ఫిబ్రవరి 19వ తేదీన శ్రీ సత్యసాయి దేశీయ అధ్యక్షులయిన శ్రీ వి. శ్రీనివాసన్ ప్రసంగిస్తూ ఉత్తమ శ్లోకపథాన్ని సాయి సన్నిధికి జరిపే ప్రయాణముగా వర్ణించారు. ఇది నిరంతరమూ సాగే ప్రయాణం అన్నారు. ఇందులో ప్రతి అడుగు ముఖ్యమైనదే. యాత్రికులలో మార్పులు, చేర్పులూ సంభవించవచ్చు. కానీ, ప్రయాణం కొనసాగుతూనే ఉంటుంది. మన దృఢ విశ్వాసం సాయి మనతోనే ఉన్నారని. అలసిన యాత్రికులకు సాంత్యన పలుకుతూ, చేయి చేయి కలిపి మనలను ముందుకు నడిపిస్తున్నారు స్వామి అన్నారు. దైవం తోడుగా సాగే ఈ ప్రయాణం ఉల్లాసభరితం. లక్ష్య సాధనలో పొందగలిగే ఆనందాన్ని

స్వామి ఈ ప్రయాణములోనే చవిచూపిస్తున్నారు అన్నారు శ్రీ శ్రీనివాసన్.

హైదరాబాద్ సాయి భక్తుల సాంస్కృతిక కార్యక్రమం

హైదరాబాద్ నుండి వచ్చిన 1200ల మందికి పైగా సాయి భక్తులు ఫిబ్రవరి 18వ తేదీన ఉదయం సాయి కుల్వంత్ హాలులో భజన చేశారు. అనంతరం సాయి సేవాపథకాలపై నిర్వహించిన వర్క్ షాప్ లోనూ, సత్సంగంలోనూ పాల్గొన్నారు. సాయం సమయంలో వీరు సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను నిర్వహించారు. శివం భజన బృందంవారి 'శ్రీ సత్యసాయి నాద నీరాజనం'తో ఈ సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు ప్రారంభమయ్యాయి. అనంతరం శ్రీ సత్యసాయి విద్యావిహార్, హైదరాబాద్ విద్యార్థులు భారతీయ జానపద నృత్యాలను ప్రదర్శించారు. ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ప్రాచుర్యం పొందిన చెక్క భజన, గుజరాత్ జానపద నృత్యమయిన గర్భా, రాజస్థాన్ ప్రాంతానికి చెందిన కల్బీలియా, మిజోరంకు చెందిన చెటా నృత్యాలను, ఇంకా వివిధ నృత్యరీతుల మేళవింపు అయిన నెమలి నృత్యాన్ని ప్రదర్శించారు. రాత్రి 7.30 కు పాత మందిరం నుండి పల్లకీ సేవను నిర్వహించారు.

ఫిబ్రవరి 19వ తేదీన సాయంకాలం 'ఆంధ్రా నైటింగేల్'గా పేరొందిన డా॥ పంతుల రమ కర్ణాటక బాణీలో గాత్రకచేరి నిర్వహించారు. అనంతరం భాగ్యనగర్ శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల బాలవికాస్ విద్యార్థులు 'శివానందలహరి'లోని అనేక అంశాల ఆధారంగా రూపొందించిన నృత్య రూపకాన్ని ప్రదర్శించారు. శివ పార్వతుల కళ్యాణం, శివుడు హాలాహలాన్ని కంఠాన ధరించడం, వినాయక జననం వంటి అంశాలు ఈ రూపకంలో చోటుచేసుకున్నాయి.

శివరాత్రి

ఫిబ్రవరి 20వ తేదీన మహాశివరాత్రి సందర్భంగా సాయికుల్వంత్ హాలును తోరణాలతో అలంకరించారు. భగవాన్ కొరకు రజిత సింహాసనాన్ని ఏర్పరిచారు. ఆరోజు ఉదయం శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ విద్యార్థులు మంగళసూచకముగా నాదస్వరాన్ని, పంచ వాయిద్యాన్ని ఒక అరగంటసేపు వినిపించారు. అనంతరం వేద

ప్రవచనం చేశారు. తరువాత విశ్వనాథాష్టకాన్ని, లింగాష్టకాన్ని పఠించి భక్తిగీతాలను ఆలపించారు.

ఆరోజు సాయంసమయంలో సాయికుల్వంత్ హాలులో లింగాభీషేకాన్ని నిర్వహించారు. గం 4.10 లకు 2006లో అతిరుద్ర మహాయజ్ఞంలో పూజలందుకున్న సాయీశ్వర లింగాన్ని ఊరేగింపుగా ప్రశాంతి మందిరం నుండి తోడ్కొని వచ్చి ఎత్తైన మండపముపై అలంకరింపజేశారు. సంప్రదాయ బద్ధంగా లింగాన్ని అభిషేకించారు. శ్రీ సత్యసాయి సహస్ర నామావళిని పఠించిన అనంతరం సాయీశ్వర లింగానికి హారతిని ఇచ్చారు. ఈ కార్యక్రమాన్ని 2006లో ప్రశాంతి నిలయంలో అతిరుద్ర మహాయజ్ఞాన్ని నిర్వహించిన ప్రొ॥ నంజుండ దీక్షిత్ పర్యవేక్షించారు. మానవాళిలో సుహృద్భావాన్ని పెంపొందించి, విశ్వశాంతిని నెలకొల్పడం ఈ లింగాభీషేకం యొక్క లక్ష్యం. శివరాత్రి ప్రాముఖ్యాన్ని వివరిస్తూ భగవాన్ బాబావారు ఇచ్చిన సందేశాన్ని 15 ని॥లపాటు భక్తులు విన్నారు. ప్రసంగాన్ని ముగిస్తూ భగవాన్ పాడిన పాట 'ప్రేమ ముదిత మనసె కహోతో అఖండ భజన ప్రారంభమై ఫిబ్రవరి 21వ తేదీ ఉదయం 6 గంటలకు బాబావారి స్వరములో 'సుబ్రహ్మణ్యం సుబ్రహ్మణ్యం' పాటతో ముగిసింది. మంగళహారతి అనంతరం పులిహోర, పొంగలి ప్రసాదాన్ని భక్తులు అందుకున్నారు.

హైయర్ సెకెండరీ స్కూల్ విద్యార్థుల కార్యక్రమం

ప్రశాంతి నిలయమందలి శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూల్ 10, 12 తరగతుల విద్యార్థులు భగవాన్ బాబావారి కనుసన్నలలో విద్యాభ్యాసం చేసే సదవకాశం లభించినందుకు కృతజ్ఞతలు తెల్పుకుంటూ ఫిబ్రవరి 22వ తేదీన సాయంవేళలో ఒక కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించారు. భగవాన్ బాబా దేహాన్ని విడనాడినా వారు మనమధ్యనే ఉన్నారని చెబుతూ స్వామితో వారికి కలిగిన అనుభవాలను, వారితో సంభాషించిన సంఘటనలను భక్తులతో పంచుకున్నారు. 'జన్మజన్మలకూ మా వెంట జంటగా ఉండండి స్వామీ' అని అర్థం వచ్చే ఆంగ్లగీతాన్ని పాడారు.

శివోహం

శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ, ప్రశాంతి నిలయం పోస్టు గ్రాడ్యుయేట్ విద్యార్థులు ఫిబ్రవరి 23వ తేదీన శ్రీరుద్రప్రశ్నకూ, లఘున్యాసమునకూ, పంచాక్షరీ మంత్రానికీ, మధ్యమధ్య శ్రీరుద్ర అనువాకములకూ అనుగుణముగా అడుగులు వేస్తూ నర్తించారు. అంతర్ముఖమయిన శివ శక్తి, బాహ్యముగా ప్రకటితమయ్యే శక్తి మౌలికముగా ఒకటే అని తెలియజేయటం ఈ కార్యక్రమ లక్ష్యం. శ్రీరుద్రం యందలి అనువాకములకు అనుగుణముగా రుద్రునికి వివిధ ముద్రలద్వారా అభివాదములు తెలియజేయటం ప్రత్యేక ఆకర్షణ.

ఆదిలాబాద్ భక్తుల పర్తియాత్ర

ఫిబ్రవరి 24వ తేదీన ఆదిలాబాద్ భక్తులు పుట్టపర్తి పురవీధులలో ఊరేగింపుగా వెళ్లి జానపద నృత్యాలతో, నామస్మరణతో పండుగ వాతావరణాన్ని సృష్టించారు. ఫిబ్రవరి 25 సాయం వేళలో సాయికుల్యంత్ హాలులో వీరు సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను ప్రదర్శించారు. నృత్యాలు, బుజ్జకథ, హరికథ, పద్యాలు, ప్రసంగాలు, కీర్తనలు, వీడియో క్లిప్పింగ్స్ తో ఈ కార్యక్రమం రసవత్తరంగా సాగింది. ఆదిలాబాద్ భక్తులు వారు చేపట్టే ప్రతి కార్యమూ సాయీరామ కార్యముగా, భగవత్ కైంకర్యముగా రూపు దిద్దుకోవాలని ప్రార్థించారు. సత్యసాయి నామం ఆదిలాబాద్ జిల్లాలో ఆధ్యాత్మిక ప్రకంపనలు సృష్టిస్తున్న దన్నారు. బుజ్జకథ, హరికథలద్వారా భక్తులు భగవాన్

బాబావారి దివ్య చరితాన్ని, సందేశాన్ని జిల్లా అంతటా చాటుతున్నారని చెప్పారు. కొందరు భక్తులు వారివారి వ్యక్తిగత అనుభవాలను తెలియజేశారు. ఒక భక్తుడు తన గృహములో అన్నపానాదులకు లోటు ఉండదని స్వామి అభయమిచ్చారని, ఆనాటినుండి నేటివరకు ఆవిధంగానే జరుగుతున్నదని చెప్పారు. భగవాన్ బాబావారి దివ్యత్వాన్ని పరీక్షించాలన్న తలంపు కలిగిన భక్తునికి వెనువెంటనే 'దైవం మానవ రూపంలో' అన్న పాట వినిపించడంతో కనువిప్పు కలిగింది. తీవ్రమైన వడగళ్ళ వానలో చిక్కుకున్న తమను స్వామి రక్షించిన వైనాన్ని ఒక భక్తుడు వివరించగా, మరొక భక్తుడు తమ గృహములో గోమాతకు స్వామి విభూతి రక్షగా నిలిచిందని చెప్పారు. ఈ ప్రసంగాల అనంతరం 'పుట్టపర్తికి పోదాం' పాటకు అనుగుణముగా బాలులు నర్తించారు. తదుపరి భగవాన్ బాబావారితో ఆదిలాబాద్ జిల్లా భక్తులు గడిపిన దివ్యక్షణాల వీడియో క్లిప్పింగులను ప్రదర్శించారు.

ఫిబ్రవరి 26వ తేదీన సాయం సమయంలో స్వామి దివ్యసన్నిధిలో ఆదిలాబాద్ భక్తులు గతములో వారు నిర్వహించిన సాంస్కృతిక కార్యక్రమాల వీడియో క్లిప్పింగ్స్ ప్రదర్శించారు. ఇంకా, స్వామి దివ్యానుగ్రహమువలన వారికి లభించిన నీటి పథకాల వివరాలను, భక్తులు చేపట్టిన సేవాకార్యక్రమాల వివరాలను ప్రదర్శించారు. ఈ ప్రదర్శనలో మధ్యమధ్య పద్యాలు, భక్తిగీతాలు చోటుచేసుకున్నాయి.

- దివి చతుర్వేది

Sri Sathya Sai General Hospital

Prasanthi Nilayam -515134

Email: hrmgh@sssihms.org.in , Phone 08555-287256.

Fax 08555-289409

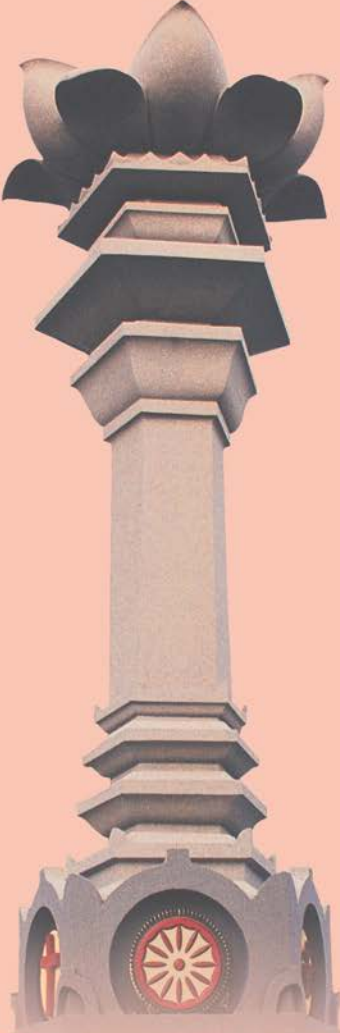
Applications are invited for the following post:

Consultant in the Department of General Surgery :

Qualification : M.S / DNB in General Surgery, preferably with minimum eight years of experience in the Department of General Surgery.

Apply to the Medical Superintendent, Sri Sathya Sai General Hospital, Prasanthi Nilayam, with full Bio-data and a photograph immediately.

Medical Superintendent

వార్షిక చందా: రూ॥ 60.00 (భారతదేశంలో)
రూ॥ 550 లేక \$13 లేక £9 (విదేశాలకు)
చందా ఒకటి, లేక రెండు, లేక మూడు
సంవత్సరాలకు స్వీకరింపబడును

నీవూ, నేనూ ఒక్కటే!

దేవుడు వేరు, జీవుడు వేరు అని మీరనుకుంటున్నారు. కాని, నిజానికి జీవుడే లేడు. “మరి ఎందుకు పుడుతున్నారు? ఎందుకు చస్తున్నారు?” అని మీరు ప్రశ్నించవచ్చు. ఆత్మకు చావు అనేదే లేదు. ఆత్మ తత్వాన్ని గుర్తించుకోలేకపోవడంచేతనే పుడుతున్నారు, చస్తున్నారు. ఆత్మను గుర్తించనంతవరకు జీవుడు జీవుడుగానే, దేవుడు దేవుడుగానే ఉంటారు. ఆత్మను గుర్తించిన తరువాత జీవుడు దేవునిలో లీనమైపోతాడు. ‘నేను ఎంతోకాలంగా జపం చేస్తున్నాను. కాని, నాకు భగవంతుడు కనిపించలేదే’ అని నిరాశచెంది కొందరు తామ సాధనను మధ్యలో విడిచిపెడతారు. దైవాన్ని దర్శించాలంటే ఏకత్వాన్ని అభివృద్ధిపరచుకోవాలి. ఎవరిని చూసినప్పటికీ ‘వీరు భగవత్ స్వరూపులే’ అనే భావంతో చూడాలి. “స్వామీ! ఎవరు మీరు? మీ నిజ స్వరూపమేమిటి?” అని భక్తులు అడుగుతుంటారు. నేను చెబుతాను, “నీవు వేరు, నేను వేరు కాదు. నీవూ, నేనూ ఒక్కటే.” ‘వారు, వీరు, నేను’ అనే భేదము కేవలం భ్రాంతి తప్ప మరొకటి కాదు. మీరందరూ ఏకాత్మస్వరూపులే!

- బాబా

